

Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci
Katedra obecné lingvistiky

Přepis policejního výslechu a jeho jazyková specifika

magisterská diplomová práce

Autor: Bc. Ivana Varjassyová
Vedoucí práce: Mgr. Dan Faltýnek, Ph.D.

Olomouc
2015

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem magisterskou diplomovou práci „Přepis policejního výslechu a jeho jazyková specifika“ vypracovala samostatně a uvedla jsem veškerou použitou literaturu a veškeré použité zdroje.

V Olomouci

dne 6. května 2015

Podpis

Poděkování

Ráda bych zde poděkovala vedoucímu diplomové práce panu Mgr. Danu Faltýnkovi, Ph.D. za cenné rady, ochotu a odborné vedení. Zároveň bych chtěla vyjádřit své díky kolegovi Mgr. Vladimíru Matlachovi za vytvoření programu, který mi velký dílem usnadnil zpracování dat. V neposlední řadě velké poděkování náleží i mé rodině a partnerovi za podporu, a to psychickou i finanční v průběhu studia.

Abstrakt

Název práce: Přepis policejního výslechu a jeho jazyková specifika

Autor práce: Bc. Ivana Varjassyová

Vedoucí práce: Mgr. Dan Faltýnek, Ph.D.

Počet stran a znaků:

Počet příloh: 1

Abstrakt (minimálně 900 znaků):

Diplomová práce se zabývá přepisem policejního výslechu. V úvodní teoretické části práce se seznámíme s problematikou policejního výslechu, která hraje podstatnou úlohu i v oblasti jeho záznamu. Poté přistoupíme k záležitostem dokumentace policejního výslechu, kde uvedeme povinné prvky psaného záznamu policejního výslechu, ten musí odpovídat normě dle platného trestního řádu. Další z oblastí bude pojetí textu v lingvistice, náhled na studovaný materiál, volně přejdeme k otázce mezilidské komunikace, je zmíněno teoretické pozadí oblasti komunikace a nahlédneme na komunikační proces při policejním výslechu a institucionální komunikaci. Následně uvedeme analytický aparát, který bude použit ke zkoumání prepisů policejních výslechů. Na základě uvedeného analytického aparátu nahlédneme na komunikační proces při policejním výslechu a ovlivnění jeho podoby v prepisech. a pokračování v podobě praktické kvalitativní analýzy jazykových jevů v jednotlivých prepisech. Rozbory poslouží ke stanovení jazykových jevů, které jsou obecně spojeny s prepisy policejních výslechů. Vzhledem k nezvyklému pořádku slov jsme poslední kapitolu věnovali testování výskytu slovesa ve větě, tj. pozice, na které se nachází. Na základě veškerých získaných poznatků stanovíme charakteristické vlastnosti prepisu policejního výslechu.

Klíčová slova: policejní výslech, přepis policejního výslechu, jazykový jev, slovní druhy, pasivum, koherence a koheze, fráze, frekvence výskytu

Abstract

Title: The transcript of police interrogation and its language specificity

Author: Bc. Ivana Varjassyová

Supervisor: Mgr. Dan Faltýnek, Ph. D.

Number of pages and characters:

Number of appendices: 1

Abstract (900 characters): The diploma thesis deals with the issue of transcripts of police interrogation. In the initial part we are going to introduce a theory of police interrogation. This theory plays an important role for the police interrogation itself, moreover it gives us the essential idea about its transcription. We proceed to the issue of documentation, the way an interrogation is put down in words, the obligatory elements are mentioned there, the form of a transcript must correspond to the valid penal code. The next area mentioned is a concept and interpretation of a term *text* in linguistics. Afterward we move to the topic of interpersonal communication where the theoretical background of communication is described, we also take a look into the communication process during the police interrogation and the institutional communication. The following step is the introduction of analytical apparatus for the observation of police interrogation and its transcript. This apparatus is essential for the creation of communicative process description and the influences present in the written form of interrogation transcript. It continues in the form of practical qualitative analysis of the language phenomena in each transcript. The analysis is used to state the language phenomena that are in general connected to the transcripts of police interrogation. According to the unusual word order we dedicated the last chapter to the testing of the word order in a sentence, concretely the position of a verb in a sentence. On the basis of all the acquired knowledge we established the characteristics of the transcript of police interrogation.

Keywords:

police interrogation, transcript of police interrogation, linguistic phenomena, word classes, passive voice, coherence, phrases, frequency of occurrence

Obsah

Úvod.....	8
TEORETICKÁ ČÁST.....	9
1 Policejní výslech.....	9
1.1 Teorie a praxe výslechu.....	10
1.1.1 Výslech.....	10
1.1.1.1 Fáze výslechu.....	11
1.1.2 Dokumentace spojená s výslechem.....	14
1.1.2.1 Přepis výslechu.....	15
2 Text.....	16
2.1 Definice textu.....	16
2.2 Analyzovaný materiál.....	19
3 Komunikační proces v rámci výslechu.....	22
3.1 Komunikace.....	23
3.1.1 Definice komunikace.....	23
3.1.2 Složky komunikace.....	24
3.1.3 Institucionální komunikace.....	25
3.1.4 Komunikace ve výslechové situaci.....	26
3.2 Analytický aparát.....	28
3.2.1 Metody analýzy textů.....	29
PRAKTICKÁ ČÁST.....	31
4 Analýza komunikačního procesu.....	31
4.1 Analýza policejního výslechu.....	31
4.2 Analýza přepisu policejního výslechu.....	40
5 Jazykový rozbor textů – jazykové jevy.....	46
5.1 Přepisy 1-10.....	46
5.1.1 Přepis 1.....	46
5.1.2 Přepis 2.....	49
5.1.3 Přepis 3.....	52
5.1.4 Přepis 4.....	54
5.1.5 Přepis 5.....	56
5.1.6 Přepis 6.....	59
5.1.7 Přepis 7.....	62

5.1.8 Přepis 8.....	64
5.1.9 Přepis 9.....	67
5.1.10 Přepis 10.....	69
5.1.11 Všechny přepisy.....	71
5.2 Pozice slovesa.....	83
5.2.1 Přepisy výsledků - jednotlivé věty.....	84
5.2.2 Přepisy - od tečky k tečce.....	85
5.2.3 Beletrie.....	86
5.2.1 Žurnalistika.....	87
5.2.2 Poezie.....	89
5.3 Charakteristika textu přepisu policejního výsledku.....	91
Závěr.....	93
Literatura.....	97
6 PŘÍLOHY.....	I

Úvod

V diplomové práci se budeme věnovat problematice institucionální komunikace a jejímu záznamu, konkrétně se bude jednat o přepisy policejních výslechů. Téma bylo zvoleno na základě jistých zvláštností tohoto typu komunikace. V textech se prolínají prvky velmi formální, které však nalézáme blízkosti výrazů a formulací hovorových až vulgárních. V diplomové práci se zaměříme se na komplexní analýzu záznamů výslechů – jedná se o texty, které vznikly na půdě Policie ČR. Bude nezbytné poukázat na specifika vedení výslechu a jeho zaznamenávání, k tomu nám poslouží úvodní kapitola teoretické části. Zmíníme nejen způsob vedení výslechu, ale i požadavky na následnou dokumentaci, která bude naším analyzovaným materiálem.

Ve třetí kapitole se budeme věnovat obecně problematice textu a jeho pojetí v oblasti lingvistiky, kdy jako text můžeme vnímat i projev mluvený, což námi analyzovaný text splňuje do jisté míry. Samotný text by měl být doslovným přepisem promluvy. Přepis obsahuje psanostní charakteristiky, kterým se budeme také věnovat, abychom zhodnotili, do jaké míry text po přepisu koresponduje s mluveným projevem dle vybraných nalezených charakteristik. Toto bude konkrétněji rozebráno v praktické části diplomové práce.

Následující kapitola se bude věnovat problematice komunikace obecně, uvedeme si její definici a složky. Poté přistoupíme k popisu institucionální komunikace a podobě komunikace ve výslechové situaci, což bude klíčové pro naši následnou interpretaci přepisů. V rámci kapitoly týkající se komunikace provedeme rozbor textů na základě analytického aparátu dle Analýzy komunikačního procesu a textu prof. Kořenského, Hoffmannové a Müllerové. Uvedeme obecnou analýzu výslechu a následně i analýzu přepisů. Toto nám poslouží jako podkladový materiál pro dokreslení specifik tohoto typu komunikace.

V páté kapitole přejdeme k rozborům jednotlivých přepisů, tato praktická část se věnuje kvalitativní analýze jednotlivých přepisů, ve kterých budeme zkoumat jazykové jevy, které se zdají být typické pro přepis policejního výslechu. V poslední fázi bude zhodnoceno všech deset textů policejních přepisů dohromady a budou uvedena nejen zjištěná specifika tohoto typu textu, ale i podmínky, za kterých k užití daného výrazu či jazykového jevu dochází.

TEORETICKÁ ČÁST

1 Policejní výslech

Výslech je specifickým typem sociální situace a interakce, jelikož jsou při jeho průběhu přítomny specifické podmínky, což bezpochyby ovlivňuje chování účastníků, jejich prožívání, zároveň je tím ovlivněna i volba prostředků, které účastníci výslechu používají, ať už na straně vyslychaného, tak i vyslychajícího¹. Volba jazykových prostředků bude naším hlavním zájmem v praktické části diplomové práce.

Obecně se o výslechu uvažuje jako o jedné z typických policejních činností, ačkoli bývá náplní jen některých policejních specializací.² Výslech může být vnímán jako forma sociální interakce, procesního úkonu. Kriminalistické metody záleží na oblasti, v které o výslechu uvažujeme (forenzní psychologie, trestní právo, kriminalistika).³ V práci budeme nahlížet na výslech a jeho přepis z pohledu lingvistiky, konkrétně na něj budeme pohlížet jako na specifickou komunikační situaci. Proto je zapotřebí podat teoretické pozadí pro problematiku výslechu a jeho dokumentace. Zmíníme tedy podmínky, v kterých se účastníci během výslechu ocitají.⁴

- **Specifický předmět, obsah, průběh a výsledek výslechové interakce.**

Předmětem výslechu jsou informace, které se týkají daného prošetřovaného skutku, tyto informace se pak stávají obsahem výpovědi. Je důležité si uvědomit, že výslech a s ním typický proces výměny informací má přesně stanovený průběh. Dotazovanému se vždy dostane poučení o průběhu výslechu, informace k prošetřované osobě a skutku. To je celé vedeno jako monolog ze strany vyslychajícího. Po této úvodní části výslechu následuje dialogická část, kde vyslychající pokládá otázky, na něž má vyslychaný odpovědět. Výsledek takto vedené komunikace je posléze protokolárně zpracován do podoby protokolu označovaného jako výpověď.

---

1 Spurný, J. *Psychologie výslechu*. Praha: Portál, 2003, s. 30.

2 Čírtková, L. *Policejní psychologie*. Praha: Portál, 2004, s. 256.

3 Spurný, J. *Psychologie výslechu*. Praha: Portál, 2003, s. 13.

4 Spurný, J. *Psychologie výslechu*. Praha: Portál, 2003, s. 30.

- **Interakce při výslechu a její pevně stanovené role**

Postavení účastníku výslechu je jasně stanoveno od začátku výslechu, vyslýchaný je seznámen s jeho procesním postavením v rámci výslechu bezprostředně ihned v úvodu. Vše je dáno **aktuálními sociálními rolemi**, které jsou dány zmíněným procesním postavením účastníků, může se jednat o podezřelého, svědka, obviněného, vyslychajícího, obhájce, znalce apod. Vzhledem k tomu, že je postup při výslechu jasně daný, je i interakce mezi vyslychajícím a vyslychaným omezená a většinou má epizodický charakter. Výslech se tak stává nabývá neosobní podoby mezilidských vztahů.

- **Psychická náročnost**

Zdrojem psychické zátěže jsou v tomto případě **osobnosti účastníků a situační vlivy**. Je tedy vhodné snažit se při výslechu identifikovat faktory, které ke stresu vedou a pokusit se o jejich eliminaci, aby bylo zamezeno negativnímu ovlivnění výsledku výslechu.

1.1 Teorie a praxe výslechu

1.1.1 Výslech

Výslech je metodou získávání výpovědi v praktické kriminalistické činnosti. Vědeckou disciplínou, která se problematikou výslechu zabývá je kriminalistika, konkrétně její odvětví označované jako *kriminalistická taktika*.⁵ Výslech je možné charakterizovat jako metodu kriminalistické praktické činnosti, kterou kriminalisté získávají výpověď vycházející z paměťových stop ve vědomí vyslychaných osob, za přísného respektování a dodržení práv i povinností daných zákonem⁶ vyslychanému i vyslychajícímu.⁷

Cílem výslechu je získání úplné a pravdivé výpovědi pro potřeby trestního řízení nebo plnění dalších úloh Policie ČR. Pro výslech není podstatné, aby vyslychající získal doznání či usvědčení od vyslychaného, důležitý je získ potřebných informací.

5 Čírtková, L. *Policejní psychologie*. Praha: Portál, 2004, s. 256.

6 Zákon č. 141/1961 Sb. o trestním řízení soudním - Výslech obviněného.

7 Konrád, Z. *Výbrané otázky teorie a praxe výslechu*. Praha: PA ČR, 2008, s. 7.

Existuje několik různých druhů výslechu v závislosti na osobě, se kterou jsou vedeny: výslech svědka (§ 97–101a tr. řádu, §55 odst. 2 tr. řádu); výslech znalce (§ 108 tr. řádu); výslech podezřelého zadržенé; výslech osoby (§ 76 odst. 5 tr. řádu); výslech obviněného (§ 90–95 tr. řádu); výslech obžalovaného (§ 207–208 tr. řádu); navíc může být veden výslech v podobě vysvětlení (§ 158 odst. 3 tr. řádu, § 12 zákona o Policii ČR). Ovšem na rozdíl od výslechu, respektive sestavený protokol o výpovědi, vysvětlení není důkazním materiálem v soudním procesu .

1.1.1.1 Fáze výslechu

Výslech dělíme na několik fází.⁸

a) Úvodní stádium výslechu

Jak již samo označení napovídá, jedná se o fázi výslechu, kdy dochází k procesním formalitám, které jsou s výslechem spojeny (ověření totožnosti, poučení o právech a povinnostech vyslýchané osoby podle procesního postavení, případné utajení totožnosti svědka, seznámení s předmětem výslechu).

Vyslýchající má možnost dotvořit si celkový úsudek o osobě a osobnosti vyslýchaného, jeho postoji k věci předmětné a výslechu jako takovému, dojde k doplnění informací o vztazích mezi vyslýchaným a dalšími zainteresovanými osobami. V této fázi se rozhoduje o případném utajení totožnosti svědka. V neposlední řadě dochází k adaptaci na prostředí, pokud výslech neprobíhá obvyklým způsobem, tj. ve výslechové místnosti, může se jednat např. o prostředí nemocnice, ústavu atd. Během prvotního vzájemného komunikačního kontaktu se formuje psychologický kontakt mezi vyslýchajícím a vyslýchaným.^{9,10}

Obecně se předpokládá spolupráce ze strany vyslýchaného, jelikož většina lidí je přesvědčena o tom, že by měla vypovídat pravdivě, k tématu a měla by se zmiňovat o věcech relevantních pro danou šetřenou událost. Nastávají však i situace, kdy vyslýchaný neprojeví zájem o pravdivou výpověď. To může být způsobeno

---

8 Konrád, Z. *Vybrané otázky teorie a praxe výslechu*. Praha: PA ČR, 2008, s. 11.

9 Čírtková, L. *Policejní psychologie*. Praha: Portál, 2004, s. 261.

10 Konrád, Z. *Vybrané otázky teorie a praxe výslechu*. Praha: PA ČR, 2008, s. 12.

nejrůznějšími faktory, od strachu či studu až po vlastní zainteresovanost v šetření.

K získání pravdivé výpovědi je zásadní vytvoření psychologického kontaktu mezi oběma stranami, tedy vyslychajícím a vyslychaným. Takto je možné posílit zájem vyslychaného o učinění pravdivé výpovědi, zároveň je v úvodní fázi výslechu možno odstranit faktory, které by negativně ovlivnily výpověď – může jimi být obava o zdraví, vlastní život či život rodiny. K úspěšnému utvoření psychologického kontaktu přispívá slušné a korektní vystupování vyslychajícího, posouzení ohrožení života a zdraví vyslychaného či jeho rodiny a navržení možnosti utajení totožnosti. Dalšími faktory jsou vhodné výslechové prostředí, seznámení s předmětem výslechu vhodnou formou, volba vhodného psychologického přístupu podle zvláštností charakteristiky vyslychané osoby.

Psychologický střet je opakem psychologického kontaktu a vzniká při konfliktu zájmů vyslychaného a vyslychajícího. Nejčastěji k němu dochází, pokud vyslychaný není ochoten vypovídat nebo vypovídá nepravdivě.¹¹

b) Stadium souvislého líčení (monolog)

V této fázi navazuje na úvodní monolog vyslychaného, který se má vyjádřit k projednávané věci. Tuto část považujeme za spontánní výpověď vyslychaného.

Na základě monologu může vyslychaný jedinec vypovídat o tom, co sám považuje za podstatné pro šetřený skutek, vyjadřuje se případně k informacím, které obdržel od jiných osob. V případě výslechu obviněného je tento prostor využit k jeho vyjádření k obvinění, které mu bylo sděleno.

Vyslychající získá objasnění z pohledu vyslychaného, rozšíří případně svůj náhled na možné interpretace již získaných důkazů, vyjasní si vztah vyslychaného k projednávané věci. Do monologické části výslechu se nezasahuje, pokud to není nezbytně nutné, vyslychaný může být požádán, aby některé části výpovědi blíže objasnil.

Analýza výpovědi v průběhu výslechu je zásadním prvkem u tohoto stadia výslechu.¹² Analýza výpovědi je analyticko-syntetická činnost heuristického charakteru

---

11 Konrád, Z. *Výbrané otázky teorie a praxe výslechu*. Praha: PA ČR, 2008, s. 13.

12 Konrád, Z. *Výbrané otázky teorie a praxe výslechu*. Praha: PA ČR, 2008, s. 13.

spočívající v rozboru informací poskytovaných vyslychaným, v jejich průběžném porovnávání s dosud získanými důkazy a informacemi a ve zjišťování vnitřní shody výpovědi.¹³

Analýza slouží k:

- objasnění vzniku události a podmínek jejího vnímání z hlediska vyslychaného, což souvisí s jeho schopností reprodukovat vjemy spojené s danou událostí
- zachycení rozporů ve výpovědi, případně rozporů mezi výpovědí a shromážděnými materiály
- zjištění neúplnosti výpovědi
- zjištění informací, které vyslychaný nemohl vědět
- rozhodnutí o tom, zda se jedná o pravdivou či nepravdivou výpověď
- volbě taktických prostředků pro další výslech

c) Stadium otázek a odpovědí (dialog)

Ve stádiu otázek a odpovědí dochází k doplňování výpovědi vyslychaného formou otázek a odpovědí. V závislosti na druhu výslechové situace se využívají taktické postupy napomáhající překonání zdánlivě zapomenutého, nedostatku reprodukce a chybných vzpomínek, nebo jde o psychologické působení na lživě vypovídající osobu. Nyní se do popředí dostává osoba vyslychajícího, jehož úloha je v této části výslechu pro změnu aktivní, účastní se formování výpovědi vyslychaného aplikací taktických postupů volbou otázek a jejich formulací.

Vyslychané osobě se pokládají otázky, které nejsou kapiózní¹⁴, sugestivní a v žádném případě by neměly obsahovat odpověď.

Přesné znění otázek a odpovědí musí být zaznamenáno v protokolu, a to pokud je výslech aplikován ve formě procesního úkonu.¹⁵

---

13 Konrád, Z. *Vybrané otázky teorie a praxe výslechu*. Praha: PA ČR, 2008, s. 14.

14 Z pohledu práva se jedná o otázky, které mají za úkol vyslychaného nepozorovaně, zejména na základě předstírání nepravdivých skutečností, dovést k výpovědi, kterou si přeje vyslychající. Dostupné z: <http://slovník-cizich-slov.abz.cz/web.php/slovo/kapciozni>, [cit. 2015-04-10].

15 Konrád, Z. *Vybrané otázky teorie a praxe výslechu*. Praha: PA ČR, 2008, s. 14.

1.1.2 Dokumentace spojená s výsledkem

Povinně musí být sestavena písemná forma průběhu i výsledku výslechu, formální odlišnost je dána druhem výslechu, rozlišujeme např. protokol, zápis, úřední záznam. Dokument může být v některých případech ještě doplněn audio či video záznamem.

Vzhledem k omezeným možnostem budeme v práci pracovat pouze s materiálem v podobě přepsaného záznamu výslechu v podobě textu bez úvodních osobních dat. Tato podoba textu by měla v co nejvyšší možné míře zachovávat originální znění promluvy. Zároveň se podoba textu a spontánní promluvy liší, což můžeme pozorovat na základě volby lexika, syntaktických struktur apod. To si ukážeme s pomocí analýzy, která bude provedena na základě policejních materiálů.

To, jakým způsobem má úřední dokument při trestním řízení vypadat, je dáno dle §55 trestního řádu (zákon 141/1961 Sb.). Zde jsou v něm uvedeny veškeré prvky, které musí takový záznam obsahovat, a je zde přítomen jejich detailní popis.

Zmíňme jeden faktor, který ovlivňuje znění promluvy v záznamu:

„V českém jazyce se sepíše protokol o výpovědi osoby, i když vyslychaná osoba vypovídá v jiném jazyce; záleží-li na doslovném znění výpovědi, zapíše zapisovatel nebo tlumočnick do protokolu příslušnou část výpovědi také v jazyku, jímž tato osoba vypovídá.“¹⁶

Pro naši práci je zajímavá zejména tato formulace:

„V protokolu sepsaném o konfrontaci se zapíše výpovědi konfrontovaných osob doslovně, stejně tak i znění položených otázek a odpovědi na ně; také se uvedou všechny okolnosti, které jsou z hlediska účelu a provádění konfrontace důležité.“¹⁷

---

16 §55 Trestního řádu.

17 §55 Trestního řádu.

1.1.2.1 Přepis výslechu

K finální fázi výslechu neodmyslitelně patří jeho psaná verze, tuto podobu obvykle označujeme jako přepis výslechu. Přepis je psanou podobou policejního výslechu nebo by jí měl být. Přepis se může od mluvené podoby lišit, na rozdíl mezi mluvenou a psanou podobou projevu se při analýze textů zaměříme v obecném měřítku. Jak již bylo řečeno, přepis by měl po lexikální stránce přesně kopírovat promluvu, to se však děje jen zřídka a podoba přepisu je odlišná nejen tím, že se jedná o psanou formu, ale přepisující ani následně čtenář nemá jistotu, že by psaná podoba rukou vyslýchaného odpovídala oficiálnímu záznamu. V průběhu sepisování textu může docházet k drobné úpravě textu na základě interpretace přepisujícího policisty, často můžeme sledovat podobné formulace, které nemusí nutně pocházet z repertoáru mluvčího (vyslýchaného).

V přepisu jsou maximálně zachovány mluvčím použité výrazy, syntaktická výstavba atd., v textech je ale znatelný zásah zvenčí do promluvy, a to ve větší či menší míře. Přepis policejního výslechu je tedy text s drobnými editorskými úpravami. Občas se může i přes veškerou snahu přihodit, že dojde ke zkreslení informace, kterou chtěl vyslýchaný sdělit, písemná podoba se může lišit od verze mluvené, a to i v její intencionální povaze. Zároveň můžeme v záznamech nalézt mnohé formulace, které nejsou v běžné mluvené řeči typické (viz kap.4 Text - tabulka rozdílů psanost x mluvenost).

V práci se tedy zaměříme na typické znaky této podoby textu, která je založena na mluveném slovu a představuje jeho transkripci a interpretaci, která je následně použita v rámci policejního vyšetřování či při soudním projednávání. Vzhledem k institucionalizované podobě komunikační výměny má vyslychající i vyslychaný svou pevně danou roli, což ovlivňuje průběh této komunikace a samozřejmě i její výsledek. Vše bude detailněji zmíněno v následující kapitole zabývající se komunikací.

2 Text

Text je předmětem studia textové lingvistiky, která se zabývá užíváním jazyka, tvorbou a fungováním textů (jazykových projevů) v nejrůznějších situacích a komunikačních kontextech.¹⁸ Textovou lingvistiku není možné zcela separovat, překrývá se s mnoha dalším disciplínami, jako je teorie diskurzu, pragmatika, stylistika atd. Textová lingvistika garantuje popis obecných zákonitostí, na jejichž základě jsou tvořeny texty.

2.1 Definice textu

Je na místě zmínit problematiku definice textu, jelikož doposud nebylo uvedena zcela dostačující definice. Text je vnímán jako mimořádně mnohostranný fenomén, na který je možno nahlížet z nejrůznějších perspektiv, většina definic tak často bere v potaz jen některou z jeho stránek a vlastností.¹⁹

Z definice textu stanovujeme veškeré další teorie a dělení, proto mi připadá vhodné uvést několik definic, které vypovídají o různosti pojetí textu. V zásadě lze říci, že text je jednotkou sdělování a komunikace, pak ovšem záleží na chápání pojmu komunikace.²⁰

Můžeme se setkat s užíváním označení text, ale i dalších termínů, které jsou užívány synonymně s textem, jako např. diskurz. Ten je vnímán jako pojem textu nadřazený, jelikož se ho užívá i k deskripci celé komunikační události.²¹ Najdeme i případy, kdy diskurz odpovídá pouze mluvenému projevu.

Widdowson od sebe odlišuje pojmy text a diskurz. Text popisuje jako kombinaci vět a dodává, že se jedná o statický koncept. Widdowson „*generally disagrees with earlier writers about what discourse is and calls text as a product of discourse which itself is a process*“ (překl. nesouhlasí s tím, co předchozí autoři označují jako diskurz. Text označuje jako produkt diskurzu, který je sám o sobě procesem.).

---

18 Hoffmannová, J. *Stylistika a...* Praha: Trizonia, 1997, s. 154.

19 Hoffmannová, J. *Stylistika a...* Praha: Trizonia, 1997, s. 157.

20 Hirschová, M. *Úvod do teorie textu*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 1989.

21 Hoffmannová, J. *Stylistika a...* Praha: Trizonia, 1997, s. 159.

Fairclough říká : „*Text is a product rather than process.*“²²(překl. *Text je spíše produktem než procesem.*)

Halliday a Hassan považují za text jakoukoli pasáž psanou či mluvenou, která má libovolnou délku a tvoří jednotný celek.²³ Zároveň zmiňují, že se jedná o jednotku jazyka při jeho užívání, nikoli o gramatickou jednotku, jak je tomu například u věty. Autoři nahlíží na text jako jednotku významu.

Hausenblas (1948) vidí text šesti rozdílnými způsoby:

- je to verbální písemný výtvar jako sepsaný výsledek (jedná se o běžné užívání slova text)
- text ve významu jazykového komunikátu (psaného i mluveného), je základní jednotkou sdělování
- širší pojem textu, kdy text označuje jakýkoli komunikát (i nejazykového charakteru)
- text odpovídá jazykovému procesu
- text je souhrnem všech řečových výtvarů (bod druhý a čtvrtý)
- text je souborem všech výsledků komunikativního charakteru, takže zahrnuje i výtvaru charakteru neverbálního

Na text budeme nahlížet jako na prostředek, skrze který se komunikace uskutečňuje a budeme od sebe dělit podobu mluvenou a psanou jen z toho důvodu, že potřebujeme tyto typy komunikace odlišit, jelikož jsou realizovány odlišnými způsoby, a naše práce se na specifika psané podob zaměřuje.

Zájem o text nebyl vždy tak vysoký, obecně byl zájem o roviny od fonémů přes morfémy, lexémy až po větu, čili syntaktické uspořádání. Text jakožto jednotka vyšší než všechny zmíněné přitáhl zájem lingvistů poté, co došlo ke komunikačnímu obratu, kdy se do popředí zájmu dostala právě mezilidská komunikace.

Ať už nalezneme jakoukoli definici textu, text musí vždy dodržovat sedm standardů

---

22 Fairclough, N. *Language and Power*. New York: Longman Inc., 1989, s. 24.

23 Halliday, M.A.K. and Hasan, R. "Cohesion in English" London: Longman, 1976, s. 1-2: *A term text is used in linguistics to refer to any passage- spoken or written, of whatever length, that does form a unified whole ; A text is a unit of language in use. It is not a grammatical unit, like a clause or a sentence; and it is not defined by its size; A text is best regarded as a semantic unit; a unit not of form but of meaning.*

textovosti, dle úvah de Beaugrandea a Dresslera (1981) se nejedná o text, pokud není dodržen byť jen jeden ze standardů.

V souvislosti se standardy textovosti souvisí fakt, že text by měl být koherentní a současně kohezní. „Spojitost obsahu odpovídá jazykové vyjádření, text musí být kohezní, tj. výrazově spojitý, a to jak v jednotě stylové, tak především v navazování jednotlivých výpovědí nebo odstavců a větších celků“²⁴ Proto bude koherence jedním z jazykových jevů, které budeme v prepisech pozorovat.

Tvorba textu samozřejmě odpovídá situaci, ve které dochází k jeho utvoření, stejně tak reflektuje určitý záměr jeho autora, což odpovídá dalšímu ze standardů intencionalitě. Nemůžeme již nezmínit ostatní ze standardů, ke kterým patří i akceptabilita, informativnost a intertextualita.

Hirschová stanovuje jistou typologii textů, její dělení textů vypadá následovně: monologické, dialogické, převážně mluvené, psané, připravené, spontánní atd.²⁵, dle uspořádání obsahu se jedná o následující členění: popisné, argumentační, instruktivní.²⁶

Psaný vs mluvený text

Jak psaný tak mluvený text se vyskytuje přirozeně, pokud uvažujeme o vztahu mezi těmito dvěma podobami řeči, je značně komplikovaný. Vzhledem ke značným nejasnostem není vždy zřejmé, zda se teorie zabývají čistě oblastí langue či parole. Odlišný postoj mají jednotliví lingvisté i ke komunikaci, neshodují se na tom, zda je prvotní psaná, či mluvená podoba.

---

24 Čechová, M. a kol. *Čeština, řeč a jazyk*. Praha : ISV nakladatelství, 2000, s. 121.

25 Hirschová, M. *Úvod do teorie textu*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 1989.

26 Ibidem.

Obě podoby jazyka, jak mluvená tak psaná, mají své specifické znaky (viz Tabulka 1):

<i>Psaný text</i>	<i>Mluvený text</i>
připravenost, plánovitost, formálnost	nepřipravenost, spontánnost, neformálnost
dominantní orientace na obsah	orientace na pragmatické složky komunikace
složitější tematik	jednodušší tematika
dekontextualizace	kontextualizace
statičnost	dynamičnost
retrospektivní zaměření	prospektivní zaměření
integration	involvement
abstraktnost, racionálnost, analytičnost, logičnost	konkrétnost, subjektivnost, emořivnost
organizovanost, uspořádanost	neorganizovanost, neuspořádanost
komplexnost	fragmentámost
explicitnost	implicitnost
určitost	neurčitost
komplexnější syntaktické struktury (subordinace)	koordinace, juxtapozice, eliptičnost, neúplná realizace syntaktických konstrukcí
kondenzace, nominalizace, pasívum	opakování, korektury a rektifikace, "false starts" Návraty, frekvence deiktik, osobních a ukazovacích zájmen, Vypčávkových výrazů, členění signálů

Tabulka 1 Charakteristika psaného a mluveného textu²⁷

Mluvený a psaný text je snadno rozpoznatelný na základě syntaxe, obecně je možno říci, že mluvená řeč je typická pro časté opakování slov či větných konstrukcí, čehož by si autor psaného textu zajisté povšiml a náležitě ho stylisticky upravil. Detekovatelná je u mluveného projevu eliptičnost, vyřinutí z vazby, pořádek slov. V psaném projevu jsou tyto prvky přítomny pouze v případě, že se jedná o úmysl autora či chybu, ty ovšem nejsou tak běžné jako u projevů mluvených. V analýze se budeme věnovat i srovnávání vlastností psaných a mluvených textů, v čem přepisy korespondují s podobou mluvenou, a co je naopak řadí do skupiny psaných projevů.

2.2 Analyzovaný materiál

²⁷ Hoffmannová, J. *Mluvené a psané texty ve vzájemných citacích*. In: Stylistyka (Opole) I. Opole: Univerzita Opole, 1992.

Máme k dispozici deset přepisů policejních výslechů, které se týkají různých přestupků, jak je zaznamenala Policie ČR. Veškeré materiály jsou bez osobních dat, a to z důvody jejich ochrany. Vzhledem k tomu, že budeme provádět analýzu těla těchto textů, nijak nám jejich částečná anonymita nenarušuje možnost jejich analýzy. Zkoumaný materiál nebylo možné si zvolit, takže budeme pracovat s texty, které jsme na základě žádosti dostali k dispozici.

Veškeré texty jsou narativního rázu, kdy nám vyslýchaný podává informace k určité situaci. Toto souvislé vyprávění vzniká na základě komunikační interakce mezi vyslychajícím a vyslychaným, kteří jsou primárně účastníky komunikační situace, v této fázi se jedná o projev mluvený. Ten je poté zprostředkován ostatním institucím v psané podobě, v této fázi se jedná již o komunikaci autor versus čtenář. V případě, že je osoba přizvána na soudní přelíčení, může od ní být požadováno, aby se k dané věci vyjádřila ještě jednou před soudem, kdy dojde k porovnání sepsané výpovědi ohledně projednávané věci. Porovnávají se pak případné nesrovnalosti mezi psaným záznamem a vlastním mluveným projevem mluvčího. Je tak možné výpověď doplnit o informace i mimojazykové, které nejsou z textu dedukovatelné. Tento případ institucionální komunikace je založen na střídání mluvené a psané podoby výpovědi. Její následná interpretace a případná reinterpetace je opět založená na mluveném projevu.

Významnou úlohu při vzniku těchto textů hrají komunikační role, jelikož v běžné komunikaci není ničím výjimečným, že dochází k pravidelnému střídání komunikačních rolí, kdy se mluvčí stává posluchačem a naopak posluchač mluvčím. U výslechu jsou tyto role jasně stanoveny již na základě rámce institucionální komunikace, kdy je role vypovídajícího jasně stanovena a je závislá na podnětech, které jsou mu dány k dispozici v průběhu interakce vyslychajícího a vyslychaného. Tyto role jsou úzce spojeny se situací společenským statusem zúčastněných. Každý z účastníků kromě již zmíněné role sociální vstupuje do komunikace navíc se svými vlastnostmi, znalostmi, zkušenostmi, momentálním psychofyzickým stavem.²⁸

---

28 Hoffmannová, J. *Stylistika a...* Praha: Trizonia, 1997, s. 40.

Faktory ovlivňující analyzovaný materiál

Autor textu je ovlivněn celkovou komunikační situací a jemu stanovenou rolí, pokud má v úmyslu podat pravdivé informace drží se jich a od zadaného tématu, ke kterému se vyjadřuje, nijak významně neodbíhá, naopak u mluvčího, který nemá v úmyslu vypovídat pravdivě, se často setkáme s naprostým opuštěním tématu. Jasným faktorem, který ovlivňuje podobu textu výpovědi je pozice, v jaké se jedinec v rámci výslechu nachází, zda je podezřelý, svědek, oběť apod. Texty, které z této komunikační situace vzešly, jsou vlastně uměle převedenou řečí mluvenou, která získává formu psanou.

Jak již bylo zmíněno výše, komunikační role významně ovlivňují podobu výsledného textu i promluvy, jelikož vyslychající se na rozdíl od vyslychaného nachází v nadřazené pozici z pohledu sociálního, navíc na tuto komunikaci nahlížíme jako na komunikaci institucionální, což je jedna z jejich charakteristik. Na druhou stranu se vyslychaný nachází v roli nadřazené, jelikož zná informace, které se týkají projednávané věci a je čistě na jeho rozhodnutí, zda tyto detaily policii poskytne. Na základě komunikačních rolí zaujatých v této situaci je jeho povinností vypovídat pravdivě, ale toto nemůžeme zajistit jiným způsobem než případnou pohrůzkou, pokud objektivně víme, že jedinec nějakou informaci úmyslně zatajuje.

3 Komunikační proces v rámci výslechu

Na výslech můžeme nahlížet jako na tvůrčí proces, který je charakteristický tím, že se na něm aktivně podílí vyslychající a vyslychaný za účelem získání informací (důkazních i orientačních).

Výslech je bezprostřední interakcí zúčastněných, tedy vyslychaného a vyslychajícího. Pokud o výslechu uvažujeme z hlediska teorie informace, představuje informační proces specifického druhu. Jeho zvláštnost je dána postavením komunikujících v trestním řízení, procesem formování výpovědi, skutečností, že zkoumaná událost proběhla v minulosti.²⁹ Výslech je přímým předáváním informace vyslychaným a zároveň jejich převzetí vyslychajícím. Při prepisu výslechu do tohoto řetězce vstupuje další článek, prepisující policista, který může informace pozměnit či upravit, a to i neúmyslně.

Tři základní etapy tohoto komunikačního procesu (výslech – dialogická fáze):

1) Vyžádání si informace vyslychajícím od vyslychaného

Je třeba, aby vyslychající předal vyslychanému potřebné informace, což znamená, že by v otázce nemělo být zahrnuty nic navíc, co by mohlo mít zavádějící charakter pro dotazovaného, tím by mohlo dojít ke komplikaci při získávání odpovědi na takovou otázku. Pokud vyslychající absorbuje tuto nadbytečnou informaci, může jí být i jen podvědomě považovat za vlastní a zkreslí tím celý výsledek výslechu. Ze stejného důvodu by se neměly k vyslychanému dostat jakékoli domněnky, jelikož by jejich efekt na jeho výpověď mohl být obdobný. Opačným problémem je nedostačující množství informací předaných vyslychanému, tím dojde snadno k nepochopení dotazu, neschopnosti identifikace, jakou informaci od něj chce vyslychající získat.

2) Předání informace vyslychaným vyslychajícím

Zde nastávají dvě varianty, vyslychaný zpracuje informace podané v vyslychajícím a snaží se spolupracovat a pravdivě odpovídat. Druhou možnou variantou

---

²⁹ Konrád, Z. *Vybrané otázky teorie a praxe výslechu*. Praha: PA ČR, 2008, s. 21.

je nespolupracující vyslychající, kdy můžeme sledovat z vnější stránky soupeření mezi jednotlivými stranami (vyslychající a vyslychanou). Z vnitřní stránky se jedná o vztah subjektů, kdy sdělují a využívají informace jeden o druhém a dvoustranné řešení vzájemně souvisejících a vzájemně se podmiňujících myšlenkových úloh, kterým je určováno jednání obou soupeřících stran v celém průběhu vzniklého soupeření.³⁰ Zpětná vazba v nekonfliktní situaci naprosto dostačuje. V konfliktní situaci dochází k imitování myšlení a každý z komunikačních partnerů se snaží usměrňovat druhého a zároveň se o totéž snaží v rámci své vlastní činnosti.³¹

3) Pochopení předané informace vyslychajícím

V této fázi je nutné maximální soustředění vyslychajícího, aby došlo ke správnému pochopení předané informace a nedošlo k informačním ztrátám.

3.1 Komunikace

3.1.1 Definice komunikace

Proces komunikace slouží k dorozumívání mezi lidmi, komunikační procesy probíhající v různých komunikačních situacích jsou základem společenského styku a společných činností.³² Jednoduše řečeno komunikace je založena na tom, že někdo něco někomu sděluje za určitých podmínek. Můžeme se setkat s velice odlišnými komunikačními situacemi, jelikož je každá ovlivněna faktory, jako je počet účastníků dané komunikace, jejich sociální a komunikační role, vzájemné vztahy, prostor a čas, ve kterém komunikace probíhá.³³

Teorie komunikace je vědeckou disciplínou, která se zaměřuje na studium sdělovacího procesu, účastníků komunikace a sociální vztahy a dalších faktorů, jimiž je komunikace ovlivňována.

---

30 Konrád, Z. *Vybrané otázky teorie a praxe výslechu*. Praha: PA ČR, 2008, s. 22.

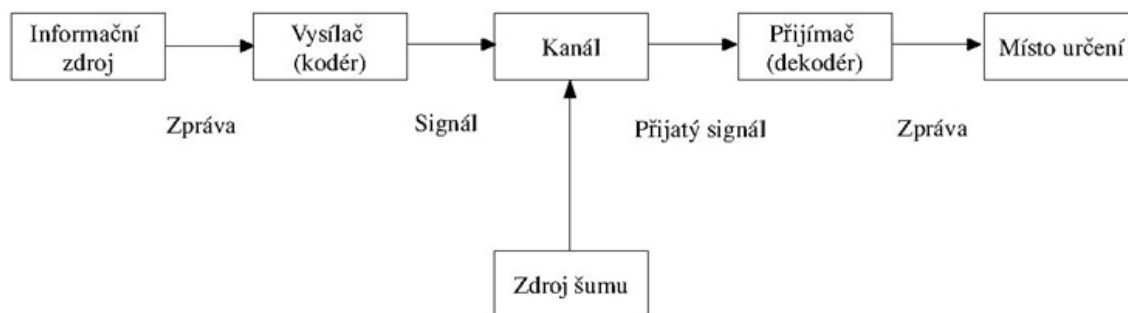
31 Konrád, Z. *Vybrané otázky teorie a praxe výslechu*. Praha: PA ČR, 2008, s. 22.

32 Hoffmannová, J. *Stylistika a...* Praha: Trizonia, 1997, s. 40.

33 Hoffmannová, J. *Stylistika a...* Praha: Trizonia, 1997, s. 40.

3.1.2 Složky komunikace

Existuje nespočet schémat komunikace a jejích modelů, které byly vytvořeny v souvislosti s teorií komunikace a teorií informace. C.E. Shannona a W. Weavera jsou autory základního modelu komunikace (1949):

Pro sestavení modelu komunikace potřebujeme mít k dispozici mluvčího, adresáta, vlastní sdělení, komunikační kanál, skrze který je komunikace zprostředkována, poslední neméně významnou složkou komunikace je kód, který by měl být společný pro oba účastníky komunikace (mluvčího a adresáta), zároveň by se mělo jednat o dostatečně komplexní znakový systém, za který považujeme přirozený jazyk.³⁴ Na znalosti kódu závisí úspěšnost komunikace, úspěšná komunikace není vystavena komunikačním šumům, které by mohly negativním způsobem ovlivnit její interpretaci.³⁵

Na základě úvah o komunikaci můžeme stanovit odlišné komunikační modely. Jeden z těchto modelů je označován jako lineární model, jeho zásadní nevýhodou je to, že v něm není zachyceno přizpůsobování komunikace mezi dvěma jedinci navzájem.³⁶ Pokud bychom hledali model, který tuto interakci již uvažuje, jednalo by se o interakční model komunikace, který je založen na střídání komunikačních rolí (mluvčí -- posluchač). Komunikační roli vnímáme jako pozici účastníka v komunikaci, komunikační role se v průběhu může měnit a jsou s ní spojeny jisté povinnosti, při nedodržení komunikačních rolí se komunikace ve větší či menší míře stává neúspěšnou, může sebou nést i nepříjemné následky pro účastníky komunikace. Pozice, které

34 Hoffmannová, J. *Stylistika a...* Praha: Trizonia, 1997, s. 40.

35 De Vito, J.A. *Základy mezilidské komunikace*. Praha: Grada Publishing, 2001, s. 9.

36 De Vito, J.A. *Základy mezilidské komunikace*. Praha: Grada Publishing, 2001, s. 18.

komunikanti zaujímají v rámci komunikace, jisté sociální role, které ovlivňují jejich chování a které zároveň očekáváme.³⁷

Mezilidskou komunikaci můžeme dle De Vita³⁸ rozlišit na:

- intrapersonální
- interpersonální
- komunikaci v malé skupině
- komunikaci veřejnou

V případě záznamu z policejního výslechu se svým způsobem prolínají všechny typy komunikace. Nejen, že je vyslýchaný dotázán, aby podal svůj vlastní výklad události, zároveň aktivně komunikuje s vyslychajícím za účelem reagování na doplňující otázky, posléze je celá tato interakce ještě transformována do psané podoby a je dána k dispozici i dalším orgánům působícím v trestním řízení.

3.1.3 Institucionální komunikace

Výzkum, kterému se v této práci věnujeme, je spojen s institucionálním kontextem, kdy je pro nás stěžejní zaměřit se na institucionální komunikaci a detailněji prozkoumat jazykové prostředky užívané při její dokumentaci.

Pokud se zamyslíme nad definicí institucionální komunikace, můžeme říci, že se jedná o interpersonální komunikaci, kdy je jeden z komunikantů součástí určité instituce. Institucionální komunikace je nezbytným prostředkem pro přenos informace zvenčí do instituce a obráceně. Může se jednat například o interakci lékaře a pacienta, v našem případě půjde o komunikaci mezi policií a veřejností. Neexistuje žádná dělící čára, která by nám vytvořila pevnou hranici mezi institucionální a neinstitucionální komunikací, musíme vzít v potaz, že v mnoha situacích se vyskytují oba typy v rámci jedné interakce. Pro naše potřeby je vhodné zahrnout policejní výslech právě do skupiny institucionální komunikace, která je dána jejím průběhem na půdě instituce, v případě policejního výslechu, kdy k interakci dochází mezi mluvčími převážně ve výslechové

---

37 Kořenský, J., Hoffmanová, J., Müllerová, O. *Analýza komunikačního procesu a textu*. Olomouc: UPOL, 2013, s. 25.

38 De Vito, J.A. *Základy mezilidské komunikace*. Praha: Grada Publishing, 2001, s. 17.

místnosti.

Výslech je veden jako součást kriminalistického případu, kdy dochází k úvodnímu shromažďování informací. Data, které policie získá během výslechu, dostávají nejrůznější podoby, získávají různé funkce, stávají se důkazy. Získaný materiál je používán osobami s různými rolami v rámci soudního procesu. Údaje z výslechu jsou zásadní pro celou řadu dalších orgánů účastnících se soudních procesů a zároveň je tento typ promluvy svým způsobem odlišný. Zásadním problémem u dat z výslechu je fakt, že k prvotní interakci dochází ve výslechové místnosti, což není přirozené prostředí pro běžnou komunikaci. Získaný materiál s informacemi je dále použit a interpretován, může však dojít i ke špatné interpretaci těchto dat právě na základě nedostatečného pochopení základních lingvistických postupů, je zde patrný i rozdíl mezi mluvenou a psanou podobou jazyka, zároveň je třeba uvažovat o vlivu kontextu na celkovou interakci.

Dalším charakteristickým znakem typickým pro institucionální komunikaci je nerovnoměrná rozvržení znalostí, jde o vysoce nerovnocenné rozdělení moci (což může jistým způsobem „kontaminovat“ celý proces výslechu i záznamu.

Je samozřejmé, že tuto asymetrii můžeme sledovat i mimo institucionální kontext. Účastníci se takto ocitají ve slabší pozici, ať už z pohledu institucionalizace tak i diskurzu jako takového.³⁹

Většina prací zabývajících se problematikou institucionální komunikace často zkoumá podobu pracovních pohovorů, komunikaci v soudních síních, interakci mezi lékařem a pacientem, do tohoto formátu komunikace nám zapadá i policejní výslech a jeho záznam.

3.1.4 Komunikace ve výslechové situaci

Výměna informací při výslechu probíhá bezprostředně mezi vyslychajícím a vyslychaným v procesu komunikace.⁴⁰ Dochází k výměně informací mezi vyslychajícím a vyslychaným, vznikají specifické interpersonální vztahy typické pro tuto situaci a ty

39 Fairclough, N. *Language and Power*. New York: Longman Inc., 1989.

40 Spurný, J. *Psychologie výslechu*. Praha: Portál, 2003, s. 88.

zpětně ovlivňuje komunikaci.

Komunikace je základem sociální interakce, podle charakteru prostředků a jejich zprostředkování dělíme běžně komunikaci na **verbální** a **neverbální**, s tímto dělením jde ruku v ruce dělení na komunikaci **záměrnou** a **nezáměrnou**.

Verbální komunikace

Základem verbální komunikace je jazykový znak, kterým je zprostředkovávána, a to díky významu, který je na jazykový znak vázán. Komunikace je založena na výměně informací, díky níž dochází i ke vzájemnému ovlivňování (neboli sociální interakci) a mohou mít nejrůznější podobu.

Russell (1975) se o smyslu komunikace vyjadřuje následovně: má za úkol **naznačovat fakta, vyjadřovat stav mluvčího a měnit stav posluchače.**⁴¹

Důsledkem výměny informací vznikají **vztahy informační moci a informační závislosti**. Sdělení, které je ve výslechové místnosti komunikováno, má svou specifickou podobu, můžeme sledovat, že sdělení je komunikováno dle určitého předem stanoveného scénáře, výslech a jeho záznam díky tomu získává normativní podobu.

Sdělení by mělo vždy obsahovat věcný obsah, intenci mluvčího, smysl sdělení pro mluvčího, zároveň určitý smysl sdělení pro příjemce a navíc by mělo mít efekt na příjemce. Problém nastává, pokud dojde k nepochopení obsahu, který je sdělován příjemcem, což vede k nepochopení záměru mluvčího a dalšímu narušení komunikace. Pokud vyslýchaný nepochopí obsah úvodního poučení, může toto být reflektováno v jeho ochotě či naopak neochotě vypovídat. K dosažení cíle při výslechu mají jednotlivá sdělení mezi vyslychajícím a vyslychaným podobu otázek a odpovědí.

Neverbální komunikace

Neverbální komunikace je postavena na gestech, pohybech, prostorovém umístění, dotecích, výrazech tváře, pohledech a rozličných paralingvistických

41 Russell, B. *The Inquiry Into Meaning and Truth*. London: George Allen and Unwin, 1940.

projevech. Skrze neverbální komunikaci máme možnost vytvořit si představu o vnitřních stavech jedince, jelikož neverbální projevy bývají často mimovolné. Člověk tak prozradí více než jen to, co je zprostředkováno komunikací verbální, tyto neverbální projevy mohou změnit smysl sdělovaného obsahu.⁴² Zejména u výslechu jsou tyto bezděčné tělesné reakce dobrým a velmi funkčním vodítkem.

Průběhem komunikace je reflektována zpětná vazba, kterou je možno sledovat u příjemce sdělení. Obsah a rozsah komunikace, která probíhá mezi vyslychajícím a vyslychaným, je blíže určen cílem celé interakce u výslechu, která si klade za úkol získat dostatečné množství relevantních informací k objasnění daného činu. Realita se však může lišit, jelikož úspěšnost shromažďování dat v rámci výslechu je ovlivněna spoluprací ze strany vyslychajícího. Nositel informační moci je v procesu výslechu právě vyslychaný.⁴³

Jak již bylo zmíněno, při výslechu panuje do jisté míry informační nerovnováha mezi množstvím a kvalitou získaných informací, které vyžaduje a poskytuje vyslychající a zároveň těmi, které poskytuje a vyžaduje vyslychaný.⁴⁴ Závislost a nezávislost na informaci vychází z množství informací, kterými jedinec disponuje. Vyslychající je svým způsobem závislý na informacích, které mu podá vyslychaný, v případě policejního výslechu není ničím zvláštním, když se vyslychající dostane do problematické situace, kdy vyslychaný nespolupracuje a nedostává se tak k důležitým informacím, pro které je výslech veden. Dostává se pak do komunikačně náročné situace, tzv. komunikačně emergentní situace.⁴⁵

3.2 Analytický aparát

Pro následnou analýzu textu uijeme aparátu pro komplexní analýzu

---

42 Čírtková, L. *Policejní psychologie*. Praha: Portál, 2004, s. 218.

43 Spurný, J. *Psychologie výslechu*. Praha: Portál, 2003, s. 93.

44 Spurný, J. *Psychologie výslechu*. Praha: Portál, 2003, s. 93.

45 Spurný, J. *Psychologie výslechu*. Praha: Portál, 2003: Komunikačně emergentní situace je nejvypjatější situace, která může vyvolávat reakce ovlivněné negativními emocemi, je ovlivňována protichůdnými postoji účastníků, komunikace je použita k utváření interpersonálních vztahů a k následnému ovlivňování postojů účastníků komunikace, významným faktorem jsou i jednotlivé role účastníků.

komunikačního procesu a textu ve stejnojmenné publikaci, o jejíž sepsání se zasloužil prof. Kořenský a kolektivu autorů⁴⁶. V publikaci jsou uvedeny všechny složky, z kterých se komunikace a text skládá. Tímto aparátem je možné analyzovat veškeré procesy mezilidské komunikace. V rámci diplomové práce využijeme jen některé z uvedených složek v této práci. Budeme se věnovat zejména stěžejním složkám pro možnost charakterizace písemného záznamu policejního výsledku a samotného policejního výsledku.

Abychom byli schopni obsáhnout analýzy textu, která postihne co největší množství složek textu, bylo by zapotřebí uvažovat i oblast pragmatickou a ideálně přihlížet i k mimojazykové skutečnosti. V našem případě je něco takového velmi problematické vzhledem k tomu, že naše závěry budou vycházet pouze z psané podoby textu, jelikož nemáme k dispozici audio nahrávky. Z tohoto důvodu bude analýza ochuzena o přidanou hodnotu v podobě záznamů dialogů a bude se držet pouze psaných materiálů s případnými odbočkami k obecným poznatkům o policejním výsledku.

Pro následnou obsahovou analýzu pro nás budou podstatným prvkem výrazové prostředky, které svým způsobem v textu fungují, kdy se vyskytují, apod. Odhalení intencí textu je zásadním bodem, avšak interpretace textu se může významně lišit člověk od člověka a jinak tomu není ani v otázce policejních výsledku a jeho přepisu, průběžná interpretace může znění textu odlišit od původního mluvené formy.

3.2.1 Metody analýzy textů

Text můžeme většinou chápat jako psaný, vytištěný nebo jinak zaznamenanou výpověď či výpovědi. Psané dokumenty se tak ve své podstatě stávají hmotnou podobou sociální komunikace. Podle charakteru textu potom volíme různé strategie analýzy.

V rozborech se budeme řídit kvalitativní metodou. Kvalitativní výzkum není na rozdíl

---

46 Kořenský, J., Hoffmannová, J., Müllerová, O. *Analýza komunikačního procesu a textu*. Olomouc: UPOL, 2013.

od kvantitativního založen na analýze stanovených kategorií, ale vychází z vlastností textu. V diplomové práci nalezneme obě metody analýzy, kvalitativní přístup bude převažovat v praktické části věnované rozborům jednotlivých prepisů, v rámci rozborů se detailněji zaměříme na kategorii „pozice výskytu slovesa ve větě“, která bude analyzována na základě metod kvantitativních.

PRAKTICKÁ ČÁST

4 Analýza komunikačního procesu

4.1 Analýza policejního výslechu

Celková charakteristika společenské situace

Policejní výslech se odehrává v rámci policejního vyšetřování. Jedná se o situaci, která je spojena s konkrétní institucí, kterou je v našem případě Policie ČR. Ve výjimečných případech se výslech může odehrát i mimo policejní půdu, např. v nemocnici z důvodu stavu vyslýchaného. K výslechu mohou být přizváni dospělí jedinci obou pohlaví, není nic neobvyklého, že se často odehrávají i výslechy dětí, které bývají často spojeny s případy svěřování do péče, ale i týrání a zneužívání. Účastníky situace spojuje šetření policejních složek, kdy je jejich úkol dán komunikační situací a vyslychající i vyslychaný zaujímají své předem stanovené společenské role pro danou situaci typické. Výslech je formální situací a dle toho by měl jedinec volit úpravu zevnějšku, který přispívá k celkovému dotváření obrazu, který je k dispozici vyslychajícímu. Vyslychaný je vázán svou rolí, kdy by měl vypovídat pravdivě a podat policii veškeré jemu dostupné informace k prošetřované věci.

Cílový předmětný objekt

Cílovým předmětným objektem obou zúčastněných stran výslechu jsou informace související s případem, proto je nezbytně nutné, aby spolu obě strany spolupracovaly, aby byla vzájemná interakce co nejúspěšnější. Jelikož si vyslychající nemůže být zcela jist množstvím informací a detailů, které vyslychaný zná, je závislý na reakcích vyslychaného a informacích, které mu sdělí. Na základě vzájemné spolupráce pak mohou dosáhnout cílového předmětného objektu, kterým jsou kýžené informace týkající se případu.

Komunikační situace

Komunikační situace je spíše formálního rázu, jelikož se jedná o komunikaci institucionální, která má svá daná pravidla a není tak nezávazná, jako je neformální podoba komunikace. Tato situace uvrhne jedince do prostředí, které by pro komunikaci pravděpodobně sám nevolil. Navíc se vyslýchaný nenachází v pozici moci, což zvyšuje již tak značný diskomfort v nastalé komunikační situaci, ač se může jednat jen o podání svědecké výpovědi. Míra zapojení vyslýchaného do komunikace je jasně stanovena, po úvodním poučení je mu dán prostor pro monologický výklad situace z jeho subjektivního pohledu na celou věc, následně jsou mu kladeny dotazy, na které by měl podávat pravdivou odpověď.

Vztah komunikační události k dalším komunikačním událostem komunikačního kontextu

Tato komunikační událost má jen vztah k dalším výslechům, které probíhají po celé České republice, zároveň má výslech jasnou spojitost s dalšími výslechy, které proběhly či probíhají k dané prošetřované věci. Jednotliví vyslychající mají možnost nahlédnout do spisu a seznámit se s výslechy ostatních zúčastněných. Veřejně však tyto dokumenty nejsou přístupné. Vyšetřovatelé mohou porovnat informace, které policie získala nejen od nich, ale i od ostatních vyslychaných v šetřené věci. Pokud někdo disponuje informacemi, které jsou spojeny šetřením a mohly by napomoci k dopadení pachatele či vyřešení případu, mají možnost se sami na policii dostavit a informace dát k dispozici. Tím vykonat svou občanskou povinnost a případně motivovat ostatní jedince, kteří mají strach z odplaty, aby výpověď podali také.

Osoby a předměty důležité pro průběh komunikační události

Nejdůležitějšími osobami pro danou komunikační událost jsou bezpochyby vyslychající a vyslychaný. Vyslychající podává nové informace k šetřené věci, zároveň je zde vyslychající, který dodává jistou formu této institucionální komunikaci. Vyslychaný se však může zapojit do celé rozsáhlé komunikační situace soudního přelíčení, které zahrnuje jeho výslech, navíc může být požádán o svědectví před soudem. Jedinec, který usměrňuje komunikaci, je právě vyslychající, který je jedním z

účastníků komunikace. Na komunikaci pak nahlíží i odborníci z řad psychologů či lingvistů, aby odhalili případné zadržování informací či jejich zkreslování.

Komunikační událost dialogická. Komunikační role.

Jak již bylo zmíněno, výslech je komunikační událostí, která probíhá formou dialogu mezi vyslychajícím a vyslychaným. Ta je posléze převedena do písemné podoby výpovědi, s kterou se pracuje po většinu policejního šetření, pouze v případě nesrovnalostí se uchylují vyšetřovatelé zpět k audio či video nahrávkám. Na písemnou výpověď můžeme již nahlížet jako na komunikační událost monologickou, která je ale zároveň určena pro širší publikum, nedostane se do rukou pouze vyslychajícímu a vyšetřujícímu, ale i ostatním účastníkům šetření či trestního řízení. Vyslychající může během dialogické části výslechu do výslechu zasahovat, ovšem výpověď je již uzavřená těmito vlivům. Jediný, kdo má možnost lehce pozměnit promluvu vyslychaného, je policista, který má na starost převodu výslechu do psané podoby, zde může dojít i k případnému zkreslení textu. Významnou komunikační roli má při výslechu vyslychající i vyslychaný, každý z nich je významný z jiného úhlu pohledu, vyslychající celou událost řídí, naopak vyslychaný poskytuje požadované informace, které by bez jeho pomoci nemusela mít policie nikdy k dispozici. Na druhou stranu u psané výpovědi má hlavní komunikační roli vyslychaný, který podává výčet událostí a informací, které souvisí s šetřenou věcí, jistou komunikační roli zde zastává i přepisovatel textu, jelikož může i neúmyslně lehce posunout význam textu či celkový záměr mluvčího.

Osobnostní struktury komunikantů

Při policejním výslechu probíhá interakce mezi vyslychajícím a vyslychaným. Může mezi nimi dojít ke vzájemnému kontaktu poprvé v jejich životech, popř. se mohou znát z neformálního prostředí. Jedná se tedy o dvě nezávislé jednotky, které se střetávají v komunikační situaci při prošetřování přestupku či trestního činu, to vše probíhá pod záštitou institucionální komunikace.

Dle znění výslechu či výpovědi můžeme usuzovat, zda se člověk již v dané situaci

někdy vyskytl, zda je mu vzorec institucionální komunikace blízký profesně či jinak, stejně jako můžeme odhadnout do jisté míry jeho společenské postavení, vzdělání, atd.

Sociální skupina, sociální role

Pokud bychom měli ve spojitosti s institucionální komunikací vytvořit jakési skupiny, byla by to skupina vyslychaných, vyslychajících, ovšem tato jejich sociální role je úzce spojena s jejich rolí komunikační a k jejímu ukončení dochází s uzavřením výslechu. Příslušnost k sociálním skupinám se u účastníků může významně lišit. Autoři výpovědí jsou jedinci různého pohlaví, věku, zaměstnání, bydliště apod., jedná se tedy o skupinu lidí značně různorodou. U vyslychajícího se jedná o roli spojenou s jeho zaměstnáním, vyslychající tuto roli získává a v rámci občanské povinnosti se dostavuje k výslechu. Obecně lze říci, že se dá označit vznik této skupiny jako formální a závislý na rámci institucionální komunikace.

Komunikační vztahy

Vyslychaný je do výslechu zapojen dle pokynů policisty. Vyslychající většinou dopředu neví, na jaké věci bude dotazován, jeho reakce jsou tedy ve větší míře bezprostřední a nijak předem připravené. Vyslychající je na začátku poučen a toto poučení by měl mít na vědomí po celou dobu výslechu, aby si uvědomoval, že je od něj vyžadována pravdivá reakce na dotazy ze stran vyslychajícího. Vyslychaný má ovšem možnost nevypovídat, pokud nechce vypovídat nepravdivě nebo nemá dostatečné informace a nechce je nějak zkreslovat.

Vyslychající se s vyslychaným snaží vytvořit méně formální atmosféru, aby měl zájem vypovídat a třeba si rozvzpomněl na nějaké doplňující detaily. Policista může vůči vyslychanému vyjadřovat empatii a měl by jednat s vyslychaným vždy s úctou a respektem. Vyslychaný se snaží podat pravdivé informace, na druhou stranu se snaží předejít tomu, aby odhalil o své osobě něco navíc, co by nebylo pro něj výhodné, chránit si tak své soukromí.

Přepisující se snaží z mluveného projevu vytvořit souvislý projev ale již psaný, což do jisté míry odpovídá jeho podobě po stránce syntaktické i lexikální, ztrácí se však

drobné nuance, které jsou distribuovány v projevu mluveném, tj. neverbální složky komunikace, které u výslechu hrají významnou úlohu.

Zahájení i ukončení celého výslechu je v režii vyslychajícího, výslech může být zkrácen kvůli zdravotní indispozici vyslychaného nebo jeho zdržení se výpovědi. Totéž kopíruje psaná forma výpovědi, která mívá ucelenější úvod ke konci výpovědi jsou uvedeny jen dodatečné informace a tím je výpověď uzavřena.

Kontakt komunikantů

V průběhu výslechu je velmi blízký kontakt mezi komunikanty, vyslychajícím a vyslychaným, avšak blízkost komunikantů je dána právě jejím komunikačním rámcem, jelikož je zahrnuta pod institucionální komunikaci. V psané formě můžeme sledovat, notnou dávku formálnosti při sdělování informací, jedná se o komunikaci do jisté míry vynucenou. Do kontaktu s psanou výpovědí se ovšem dostanou jen orgány činné v trestním řízení nebo ostatní zúčastnění procesu, nemůžeme tedy říci, že by komunikant v podobě vyslychaného komunikoval s jakýmkoli čtenářem, ale komunikuje převážně se čtenářem institucionálním, často tak dochází k úpravě projevu již mluvčím.

Společný zkušenostní komplex komunikantů

Ve výslechové komunikační situaci má nepochybně navrch policista, který je na tento typ komunikace speciálně trénován. Je pro něj se již rutinní záležitostí. Na druhou stranu je zde vyslychaný, který nemusí mít žádnou zkušenost s institucionální komunikací. Může být vyslychán i jedinec znalý systému a těchto procedur. Každý má však minimálně představu o tom, jak takový výslech probíhá byť by se jednalo jen o filmovou produkci (zinscenovaný výslech). Každý podstupuje výslech již s jistým očekáváním toho, co se bude odehrávat.

Samotný výslech je záležitostí spontánní ze strany vyslychaného, alespoň ve většině případů. Naopak vyslychající se musí na výslech předem důkladně připravit, aby byl výsledek co nejspokojivější. Vyslychající vychází ze zkušenosti, neverbálních projevů, když je třeba, upravuje v průběhu výslechu jednotlivé dotazy. Manipulovat z výslechem se může snažit i vyslychající, je to pro něj záležitost mnohem složitější, jelikož jeho role je v celé komunikační situaci podřízena vyslychajícímu a institucionálnímu rámci.

Komunikační kompetence

Očekává se pohotová reakce vyslychajícího na položený dotaz, což v psaném projevu nemůžeme sledovat, zde se můžeme zaměřit spíše na koherenci celého „příspěvku“ vyslychaného. Zároveň se předpokládá, že je informace, kterou podal pravdivá. Pokud jedinec při výslechu drmolí, nemluví zřetelně. Může být informace zaznamenána chybně či vůbec. Omezení komunikačních kompetencí můžeme očekávat u jedinců s řečovými vadami a mentální retardací.

Jazykový kód, jeho realizace v komunikační události

Výslech obecně vyžaduje užití spisovného jazyka, není ale možné vyloučit použití jazyka hovorového, dialektických či dokonce slangových výrazů. Ze strany vyslychajícího by však měla zaznít pouze spisovná forma jazyka.

Neverbální složky komunikační události

Neverbální složky jsou podstatnou součástí výslechu, s jejich pomocí je utvářen celkový profil vyslychaného. V našem případě máme k dispozici již psané výpovědi a nemůžeme tedy neverbální složku sledovat a tudíž ani blíže analyzovat.

Základní cíl komunikační události, komunikační záměry

Základní cílem policejního výslechu je získat potřebné informace od vyslychaného. Z tohoto důvodu je nezbytně nutná spolupráce všech účastníků výslechu, aby bylo možné získat co nejvíce kvalitních informací pro další šetření. Důležitým aspektem je pravdivost získaných dat policií. Cíl komunikační události z pohledu vyslychaného je naopak informace poskytnout.

Komunikační záměr jde ruku v ruce s cílem komunikační události, jsou tedy zvoleny odpovídající otázky, aby došlo k zisku požadovaných informací. Ve výpovědi je znatelné, že chce vyslychaný dát k dispozici všechny jemu známé informace, současně

je znatelný zájem poukázat na fakt, že do trestného činu sám vyslýchaný zapojen není.

Komunikační strategie

Výslech je spojen s nezbytným poučením dotazované osoby, která je ve zkratce seznámena i s problematikou prošetřované věci, a čím by mohla být nápomocna. Téma, které se projednává, je spojeno s šetřenou věcí buď přímo, nebo okrajově (rozdíl mezi např. očitým svědkem, známým obviněného, který může být přizván jen k dokreslení osobnostních charakteristik pachatele apod.). Během výslechu se téma může měnit podle průběžných zjištění. Prostředí je pro výslechovou situaci jasně stanoveno, tj. policejní stanice. Ve specifických situacích může být zvoleno jiné, př. nemocnice. Samotný přepis vzniká již na stanici.

Časově není výslech významně omezen. Obecně můžeme říci, že délka jeho trvání je spojena s množstvím otázek, které má vyslýchající připravené. Otázky se v průběhu výslechu mohou upravovat dle ochoty vyslýchaného mluvit. Jakmile je výslech uzavřen může vyslýchající opustit instituci s tím, že ho může policie k výslechu ještě přizvat k doplnění či vysvětlení faktů, které v průběhu vyšetřování shromáždí. Obsah sdělení, které vyslýchaný poskytne, se porovná s ostatními pro vytvoření komplexního obrazu v šetřené věci. Blíže se nahlíží na případné rozpory v jednotlivých výpovědích. Může se jednat o rozpory v rámci jedné výpovědi, několika výpovědí od jedné osoby či různých osob. Tato kontrola získaných informací napomáhá k určení pravdivých informací a vyloučení nepravdivých výpovědí.

Komunikační efekt komunikační události

V průběhu komunikační události je vyslýchaný součástí prošetřované věci, je i součástí této institucionální komunikace, a to na několika úrovních od samotného výslechu, záznamu výpovědi až po soudní přelíčení. Každý vyslýchající by měl podat co nejvíce objektivních informací, které by pomohly celému šetření.

Pragmatická a komunikační funkce

V našem textu převažují dvě pragmatické funkce a to funkce informativní a úřední. Informativní funkci má text ve svém celku, kdy vyslychající informuje o celé šetřené věci a dává poučení, co se od vyslychaného požaduje. Zároveň se dozvídáme o tom, co je vyslychanému známo v jeho výpovědi. S funkcí úřední souvisí zejména protokolování výsledku a jeho následné užívání v institucích. Vyslychaný podává faktografický výčet událostí a informací souvisejících s projednávaným tématem.

Osobní objekty komunikace

Ve výpovědi i během výsledku je běžné, že jsou zmíněny další osoby, jedná se o svědky, podezřelé, příbuzné, zaměstnavatele, zaměstnané a další osoby, s kterými mohl dotyčný přijít do styku nebo je zná. Detailně jsou však rozebrány pouze vztahy, které souvisí s šetřenou věcí. Uvádění osob se liší výslechem od výsledku dle konkrétního tématu.

Předmětné objekty, věcné obsahy komunikace

Hlavním tématem je vždy věc, která je policií prošetřována. V souvislosti s probíranou záležitostí se v komunikaci objevují další témata: osobní vztahy, pracovní zařazení, důvody pro určité jednání, rozsah škod, popis okolí a místa činu. Věcné obsahy jsou individuální záležitostí každého výsledku.

Soubor, komplex témat

Centrálním tématem komunikační události by mělo být téma daného policejního výsledku. Další témata jako nevěra, vzájemných vztahů mezi osobními objekty komunikace, rodinné poměry, zaměstnání, vzdělání, okolnosti děje se objevují jako doprovodná témata. Zobecňujícím tématem je policejní výsledek, kdy je účastníkům komunikace jasná určitá forma, kterou bude mít vzájemná interakce a jakou bude mít nejen promluva, ale i text.

Ústřední téma je jakousi hlavní osou komunikace, ale při jeho projednávání dochází k odbočkám k tématu, tj. objevují se témata doprovodná.

Smysl komunikační události

Smysl výslechu je obdobný se základním cílem, kterým je získání potřebných informací k prošetřování události. Smysl výpovědi je podat policii výčet informací, které jsou pravdivé a vyslýchaný je s nimi obeznámen.

Objektová struktura komunikační události

Objektová struktura výslechu i výpovědi se dotýká jednotlivých předmětných objektů, cílového předmětného objektu, které již byly zmíněny výše.

Komunikační kanál

Komunikační kanál mediální je využit při záznamu výslechu v jeho audio i video podobě. Během výslechu je možno sledovat komunikační kanál verbální a neverbální.

Textový vzorec, typ textu

Jedná se o administrativní text, ve kterém je důraz kladen na informační stránku. V našem případě se jedná o profesionály, kteří vedou komunikaci na půdě instituce (Policie ČR). Objevuje se jedno centrální téma, které je ústředním motivem celého výslechu. Na základě zvolených otázek a získaných odpovědí by výpověď měla být koherentním celkem, který nás informuje o určité situaci. Je třeba mít na paměti, že ze strany vyslýchaného nebývá tento projev předem připravený, tudíž můžeme tento projev považovat za spontánní.

4.2 Analýza přepisu policejního výslechu

Celková charakteristika společenské situace

Po dokončení policejního výslechu přichází na řadu fáze dokumentační, čili tvorba záznamu policejního výslechu. Ta se odehrává na půdě dané instituce, Policie ČR. Tvůrce záznamu se snaží podat objektivní informace čtenáři, který je ve většině případů členem některé z institucí, která je spojena s prošetřováním trestných činů. Jedná se o situaci značně formální, tomu odpovídá i podoba textu.

Cílový předmětný objekt

Cílovým předmětným objektem jsou informace související s prošetřovaným případem. V textu se tedy objeví veškeré informace, které byly na základě výslechu získány, taková data se nijak neanalyzují, přepis vychází ze záznamu, který byl během výslechu pořízen.

Komunikační situace

Komunikační situace je formální a čtenář s jistotou dochází k závěru, že institucionální komunikace má svá předem stanovená pravidla (viz trestní řád⁴⁷). Text, který vzniká by měl těmto požadavkům plně odpovídat. Vztah čtenář – autor zde není nikterak významný, jelikož je podstatný záznam samotný nikoli tvůrce textu. To je dáno zejména tím, že autor textu má za úkol utvořit záznam již proběhlé promluvy. Z jeho strany se nejedná se o tvůrčí činnost. Na základě četby textu nevzniká tedy vztah čtenář- autor textu, ale převážně čtenář- autor promluvy, jelikož se dozvídáme informace o události, která se váže k mluvčímu nikoli autorovi záznamu.

Vztah komunikační události k dalším komunikačním událostem komunikačního kontextu

---

47 §55 Trestní řád

Tato komunikační událost má vztah k záznamům, které se na území České republiky odehrály či odehrají. Konkrétní záznam se může pojít se záznamem, který prošetřuje stejnou záležitost. Texty jsou k dispozici institucím, které zasahují do trestní oblasti. Díky textovému záznamu je snazší porovnávat informace v jednotlivých dokumentech.

Osoby a předměty důležité pro průběh komunikační události

Nejdůležitější osobou je autor promluvy, do jisté míry hraje svou úlohu i jedinec přepisující průběh výslechu. Jeho idiolekt se může stát součástí formálního záznamu, ačkoli si toho nemusí být plně vědom. Přepis, který vznikne, se následně stává podkladem ke zkoumání odborníky z řad psychologů či lingvistů, aby odhalili případné zadržování informací a jejich zkreslení ze strany vyslýchaného.

Komunikační událost dialogická. Komunikační role.

Na písemnou výpověď můžeme již nahlížet jako na komunikační událost monologickou, která je ale zároveň určena „širšímu publiku“. Nedostane se do rukou pouze vyslychajícimu a vyšetřujícimu, ale i ostatním účastníkům šetření. Text sice může obsahovat informace zkreslené, což nemůžeme dle samotného znění textu posoudit a mohlo by být uvažováno pouze v případě, kdy bychom měli k dispozici záznam výslechu. Významnou komunikační roli zde má autor přepisu, jelikož z pomoci textu dává v přehledné formě čtenáři informace, které byly získány na základě výslechu. U této psané podoby má hlavní komunikační roli autor promluvy, který podává výčet událostí a informací, které souvisí s šetřenou věcí. Přepisující může při tvorbě textu posunout význam. Nemůžeme na přepsanou podobu zcela spoléhat a musíme brát v úvahu možné zkreslení, jelikož text nevyhází z rukou vyslychajícího.

Osobnostní struktury komunikantů

Interakce, která zde probíhá může, být nahlížena jako čtenář, který interaguje s textem (autorem textu). Čtenář ovšem reaguje na obsah textu, který není osobním

prožitkem autora textu, který je pouze zprostředkovatelem sdělení. Jedná se o interakci velmi formálně svázanou.

Sociální skupina, sociální role

Sociální skupina, která se nám vytváří kolem textu je skupina lidí, kteří jsou v případě zainteresovaní. Zahrnuje ovšem i skupinu tvůrců záznamu. Vznik takové skupiny je postaven na podmínce, že dojde k utvoření záznamu výsledku. Autoři textů mohou být obojího pohlaví, může se lišit i jejich pracovní zařazení. Zásadní je, že pracují pro danou instituci, pro kterou přepis pořizují. Vznik této skupiny a její vztahy jsou dány institucionálním charakterem komunikace.

Komunikační vztahy

Komunikační vztahy jsou v případě policejního přepisu výsledku značně jednoduchý, po vzniku textu je umožněn přístup k tomuto dokumentu všem, kteří mají oprávnění takovýto záznam získat. Přepisující se snaží z mluveného projevu utvořit souvislý psaný záznam. Psaná forma výpovědi většinou jasně určuje začátek a konec komunikace, což je jasně naznačeno nejen tím, kde graficky text začíná a končí, ale i jeho často užívanými úvodními i finálními formulacemi.

Kontakt komunikantů

V psané formě můžeme sledovat, jistou dávku formálnosti při sdělování informací, do jisté míry se jedná o komunikaci určitým způsobem vynucenou. Z textu je v některých případech snadno detekovatelná odtažitost vyslychajícího, někdy naopak podezřelá ochota, snaha obhájit své stanovisko před druhou stranou/ institucí. Do kontaktu s psanou výpovědí se ovšem dostanou do kontaktu jen orgány činné v trestním řízení nebo ostatní zúčastnění v procesu, nemůžeme tedy říci, že by komunikant v podobě vyslychaného komunikoval s jakýmkoli čtenářem, ale komunikuje převážně se čtenářem institucionálním, proto je tato komunikace do jisté míry ovlivněna i tímto faktorem.

Společný zkušenostní komplex komunikantů

V rámci institucionální komunikace jsou její účastníci zvyklí na určitou úroveň formálnosti a určitou s tím spojenou formu. Autor textu má zkušenosti s tvorbou dokumentů tohoto charakteru a na druhou stranu tento text nezarazí ani povolání čtenáře z řad institucí, kteří jsou na tento neosobní způsob záznamu zvyklí.

Komunikační kompetence

V dokumentu záleží nejen na komunikačních kompetencích autora textu, zároveň zde hraje roli komunikační kompetence mluvčího, jehož záznam je zpracováván. Na základě kompetence mluvčího je výsledný text koherentní, či nikoli. Koherence textu je důležitá, aby měl čtenář šanci orientovat se v textu a pochopit tak autorovo sdělení.

Jazykový kód, jeho realizace v komunikační události

Přes formální charakter celé komunikační situace, nacházíme v textech i výrazy z hovorového podoby jazyka, dialektických či dokonce slangových výrazů. Podstatné je, že se jedná o grafickou podobu záznamu, je tedy nutné dodržovat veškerá gramatická pravidla

Neverbální složky komunikační události

Záznam policejního výsledku neobsahuje žádné neverbální složky.

Základní cíl komunikační události, komunikační záměry

Základní cílem textu je zprostředkovat informace získané na základě policejního výsledku.

Komunikační strategie

Záznam policejního výsledku vzniká na stanici. Prostředí při jeho vzniku je čistě institucionální. Časové omezení je dáno tím, že záznam musí vzniknout po výsledku.

Jeho rozsah je dán délkou výslechu, měl by obsahovat kompletní promluvu vyslýchaného. Následně dochází k porovnávání obsahů jednotlivých záznamů a hledají se shodné i rozdílné informace mezi ostatními texty, které jsou k případu k dispozici. Tato kontrola získaných informací napomáhá k určení pravdivých informací a vyloučení nepravdivých výpovědí či svědectví, je to jeden z hlavních důvodů, proč k přepisu výslechu dochází.

Komunikační efekt komunikační události

Komunikačním efektem je zejména potvrzení či vyvrácení názorů na šetřenou věc.

Pragmatická a komunikační funkce

U přepisu policejního výslechu platí totéž co pro výslech samotný. Hlavní funkce tohoto textu jsou informativní a opět i funkce úřední. Z textu se dozvídáme informace získané při výslechu, zároveň je výslech uchován a má svou administrativní úlohu.

Osobní objekty komunikace

Osobní objekty komunikace jsou totožné pro výslech samotný i jeho dokumentaci, v textu ovšem neuvažujeme osobu vyslýchajícího.

Předmětné objekty, věcné obsahy komunikace

Vše, co souvisí s prošetřovanou událostí, je předmětným objektem v komunikaci, př. osobní vztahy, škody, popisy okolí času, zúčastněných apod.

Soubor, komplex témat

Centrálním tématem komunikační události je téma, ke které se v textu autor neustále vrací a doplňuje ho doprovodnými tématy. Zobecnujícím tématem je záznam policejního výslechu či policejní dokumentace, která jasně udává formální podobu

textu.

Smysl komunikační události

Smyslem textu je obeznámit s průběhem výslechu a získanými informacemi i další zainteresované orgány a usnadnit tak následnou práci s rozpravou.

Objektová struktura komunikační události

Objektová struktura výslechu i výpovědi se dotýká jednotlivých předmětných objektů, cílového předmětného objektu, které již byly zmíněny výše.

Komunikační kanál

V textu jsme ochuzeni o neverbální komunikační kanál a máme tak na základě záznamu k dispozici pouze verbální komunikační kanál. Dokument v dnešní době bývá k dispozici elektronické podobě.

Textový vzorec, typ textu

Jedná se o administrativní text, ve kterém je důraz kladen na informační stránku. Profesionálové vedou výslech a tvora dokumentu je opět v rukou policejních složek. Objevuje se zde jedno centrální téma, které je ústředním motivem celého textu.

5 Jazykový rozbor textů – jazykové jevy

V této části diplomové práce se budeme věnovat jazykové stránce policejní dokumentace, konkrétně přepisům policejních výslechů. Institucionální jazyk je velmi specifický a jinak tomu není ani u policejních dokumentů. Budeme pracovat s texty, které máme k dispozici od policejních složek. Na základě jejich analýzy se pokusíme u těchto textů stanovit znaky, které jsou pro ně typické. Rozbor se bude věnovat zastoupení slovních druhů v textu, vyjadřování podmětu, užití pasiva, zájmen (osobních, ukazovacích, přivlastňovacích), prvků zajišťujících koherenci textu a dalšími.

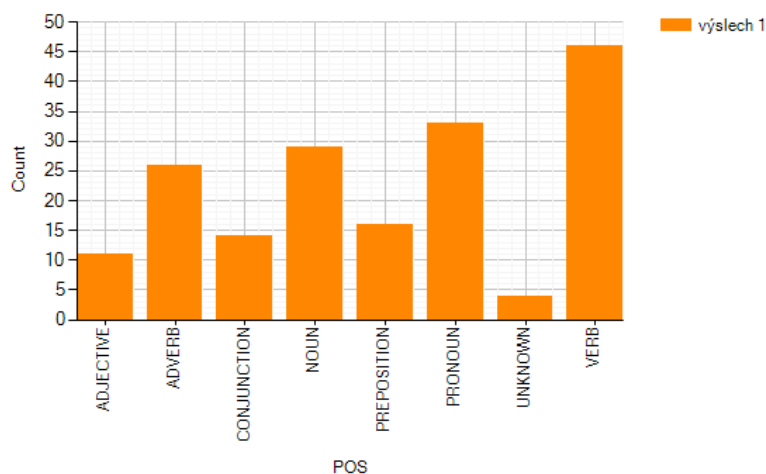
5.1 Přepisy 1-10

Nyní se budeme věnovat jednotlivým přepisům, ve kterých budeme poukazovat k výše zmíněným jazykovým jevům. U slovních druhů jsou podrobněji popsány první tři z tabulek frekvence výskytů. Případně jsou přidány ty, které jsou v daném textu něčím významné, naopak se nebudeme podrobněji věnovat předložkám, pokud to nebude nutné k deskripci textu. V tabulkách se nachází položka „Neurčené“, jedná se o vynechanou část v přepisech s osobními údaji, položka byla ponechána, aby bylo obsaženo kompletní početní i procentuální zastoupení. Ve většině případů by se jednalo o podstatné jméno či číslovku.

5.1.1 Přepis 1

Slovní druhy

	počet	%
Slovesa	46	25,698
Zájmena	33	18,436
Podstatná jména	29	16,201
Příslovce	26	14,525
Předložky	16	8,939

Spojky	14	7,821
Přídavná jména	11	6,145
Neurčené	4	2,235

Slovesa

Dle výše uvedené tabulky vidíme, že v textu převažují slovesa, kdy nejfrekventovanějším slovesem v textu je sloveso *být* ve funkci slovesa plnovýznamového: ..., že *to byl* v létě můj partner,...; sponového: ..., nejspíše *byl* velmi silně podnapilý; je součástí minulého času: *Poté jsme se rozešli*... . Následujícím nejfrekventovanějším slovesem tohoto textu je sloveso pohybu *jít* a od něj odvozené tvary: *Dnešního dne jsem šla* přes most..., následně *jsem šla* k malému kruhovému objektu...; *Poté jsme se rozešli*...; ..., abych k němu *přišla*. Slovesa v textu vyjadřují stav mezi zúčastněnými, popisují nastalou situaci i pohyb zmiňovaných osob v textu.

Zájmena

Druhým nejzastoupenějším slovním druhem jsou v přepisu zájmena, zejména zájmena osobní: *Pavel na mně* zavolal, abych k *němu* přišla.; *Škoda na majetku mi* nevznikla.; ...a roztrhli *nás*.; ukazovací: *ten* nevím, jak se jmenuje; ..., že *to* byl... (*to* odkazuje na osobu); *Také mi při tomto* strhnul nějaké oblečení.; záporná: *Pavel se na mě z ničeho nic* vrhnul.; *Já jsem žádné* alkoholické nápoje nepila.; přivlastňovací: *můj* partner; neurčitá: *nějaké* spory, *nějaké* oblečení; *něco* tak řeší.... Některá zájmena mají chybné tvary: *Pavel se na mně*...; ..., že *mně* ani nepoznává. (správný tvar pro 4.pád: mě).

Třetím nejvýznamnějším slovním druhem v textu jsou podstatná jména, ta která nám tvoří hlavní obsah: *městská policie*, *škoda*, *spory*; mezi nimi i vlastní jména jako: *Pavel*, *Luboš*.

Příslovce

V textu nalézáme příslovce místa, času, způsobu, míry: *nedaleko*, *občas*, *již*, *zvláště*, *silně*, *ještě*, *také*, *poté*, *velmi*. V tomto krátkém přepisu nalezneme čtyři krát zájmenné příslovce: *tam* (užito čtyřikrát), *nijak*.

Větné členy

Podmět

V uvedeném textu nalezneme vyjádřený i nevyjádřený podmět. Typicky je nevyjádřený podmět spojen s částí výpovědi, kdy je podmětem ve větě právě mluvčí: *Dnešního dne jsem šla (já) přes most, následně jsem šla (já) k malému kruhovému objezdu u náměstí. Naopak vyjádřeného podmětu se dočkáme při zmínce o ostatních zúčastněných osobách: **Pavel** na mě zavolal.; **Policisté** to tam vyřešili a odjízďeli.; **Luboš** někam utekl.;*

I v tomto případě nalezneme případy, kdy není podmět vyjádřen u jiné osoby než u mluvčího:

(On = Pavel) *Choval se velmi zvláště.*; dalším typickým příkladem je vyjádřený podmět 1.os.sg.: **Já** *jsem žádný alkoholické nápoje nepila.*;

Koherence a koheze

Spojitosť textu je nejčastěji tvořena za pomoci pronominalizace, kdy je užito zájmeno. Zájmeno odkazuje na jméno, které bylo či bude v textu použito, tj. odkazuje anaforicky či kataforicky. Užití katafory není tolik běžné, v prvním studovaném textu nacházíme pouze anaforu, což je totožné i pro následující přepisy: *Pavel na mě zavolal, abych k němu přišla.* (v textu je uveden chybný tvar zájmena já ve 4.p., k němu odkazuje na Pavla z předchozí věty); *Vrátila se hlídka městské policie a roztrhli nás.* (zájmeno *nás* odkazuje na napadenou a Pavla); *K uvedenému mohu uvést, že to byl v létě můj partner, a to po dobu asi 3 měsíců.* (to zastupuje Pavla);

Z gramatických konektorů v textu bezpečně funguje shoda podmětu s přísudkem a z části i interpunkce, ačkoli jsme schopni odhalit v textu chybějící interpunkční znaménka. Chybami se budeme zabývat v kapitole 6.1.11, kde budou uvedeny příklady z jednotlivých přepisů.

Jako frekventovaný deiktický výraz v textu funguje příslovce *tam*, které odkazuje na místo vzdálené z pohledu mluvčího: *Viděla jsem tam, že tam je hlídka městské policie a něco tam řeší s Pavlem a s Lubošem.*

Několikanásobné větné členy

Příkladem několikanásobného větného členu je v Textu 1: *...něco řeší s Pavlem a s Lubošem.*

Parataxe

Parataktické spojení je spojení zmíněné jako příklad u několikanásobných větných členů. Dále můžeme jmenovat souřadné spojení vět: *Viděla jsem, že tam je hlídka městské policie a něco tam řeší s Pavlem a s Lubošem.* (zde jde o parataktické spojení dvou vět vedlejších); *Vrátila se hlídka městské policie a roztrhli nás.* (parataktické spojení dvou hlavních vět.)

Hypotaxe

Hypotaktické spojení naopak sledujeme mezi větou hlavní a na ní navázanou větou vedlejší: *Pavel na mě zavolal, abych k němu přišla.*

Pasivum

V Přepisu 1 není užito pasivní konstrukce, což je pravděpodobně dáno tím, že původce jednotlivých dějů je nám znám a je v textu několikrát zmíněn, není tedy zapotřebí používat pasivní konstrukci k deagentizaci.

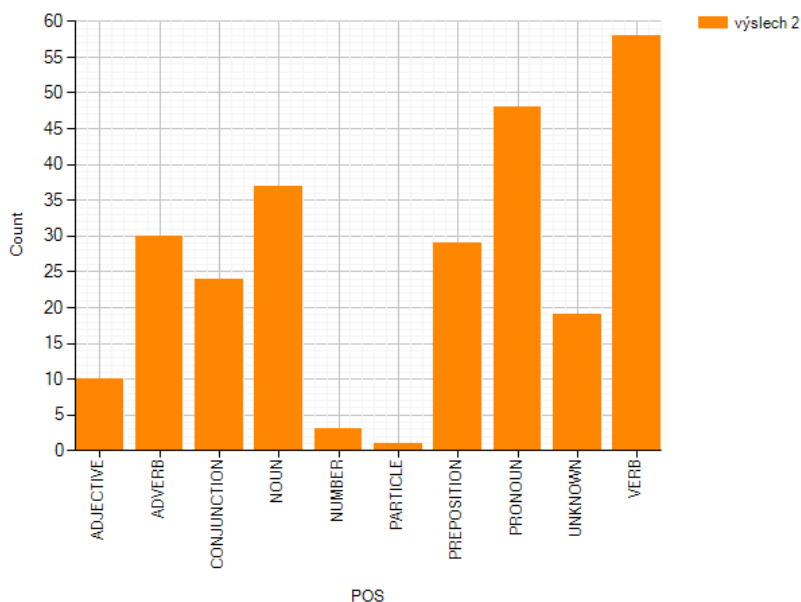
Fráze, netradiční spojení a organizace textu

V textu si můžeme povšimnout přítomnosti úvodní formulace, která podává časovou informaci o události, kterou se záznam zabývá, tj. *Dnešního dne ...*

5.1.2 Přepis 2

Slovní druhy

	počet	%
Slovesa	58	22,394
Zájmena	48	18,533
Podstatná jména	37	14,286
Příslovce	30	11,583
Předložky	29	11,197
Spojky	24	9,266

Neurčené	19	7,336
Přídavná jména	10	3,861
Číslovky	3	1,158
Částice	1	0,386

Slovesa

V druhém z přepisů, jsou opět nejvýznamnějšími třemi slovními druhy slovesa, zájmena, podstatná jména.

Jako v předchozím případě nejpoužívanějším slovesem v textu je opět sloveso *být*: jako součást préterita: *Dostavila jsem se ...*; sloveso plnovýznamové: *...je o hodně větší než já ...*; *Pokud bude třeba, ...*; součást trpného rodu: *Cítím se být urážena ...*

Sloveso *psát* je zde nejčastějším ze sloves plnovýznamových: *Někdy mi psal ...*; *...zřejmě psal sms od kamarádů*; *...a at' mi již nepíše ...*; *... pořád píše ve stejné četnosti.*; součást složeného tvaru slovesa: *Poté mi opět začal psát častěji*; *... začala odepisovat...*

Zájmena

Zájmena se v textu týkají dvou osob v přepisu zmíněných, tj. převážně 1. a 3.os. j. č. Osobní zájmena: *Já jsem to tak nemyslela.*; *Někdy mi psal z facebooku.*; *Poté jsem mu již začala odepisovat a ...*; zájmena přivlastňovací, která vyplývají z použitých zájmen osobních: *ze strany mého bývalého přítele.*; dále zájmena ukazovací: *I přes toto ...*; *To se stalo včera.*; *..., protože bych toto nezvládla.*; objevuje se i zájmeno záporné: *nechci se o ničem již bavit.*

Podstatná jména

Podstatná jména týkající se prošetřované problematiky: *oznámení, obtěžování, přítel, sms, rozchod, nadávky, kráva, svině, Policie ČR, kamarádi, výrazy, kontaktování.*

Příslovce

V textu nalézáme příslovce místa, času, způsobu, míry: *pořád, poté, zřejmě, často, již, zcela.* V druhém přepisu nalezneme i zájmenná příslovce, kdy je opakovaně užito výrazu *někdy*.

Větné členy

Podmět

V textu, který pojednává o obtěžování jsou podměty vět ve většině případů

nevyjádřeny. V situaci, kdy je důraz na podměť požadovaným efektem, je využito zájmeno, a to i v případě, že se jedná o podměť v 1.os.sg, tj. *já*: **Já jsem to tak nemyslela**. Je ovšem užito i zájmeno ukazovací : **To se stalo včera**.

Několikanásobné větné členy

Několikanásobný větný člen nalezneme v podobě výčtu nadávek uvedených v záznamu: *Někdy se mi omlouval a někdy začal opakovaně urážet nadávkami “**tupé semeno, krávo, svině**”*. Dále se zde vyskytuje přísudek jako několikanásobný větný člen: *Cítím se být **urážena** výše uvedenými výrazy a **obtěžována** opětovným kontaktováním*.

Koherence a koheze

Nejčastějším jazykovým jevem, který zde vytváří soudržnost textu je pronominalizace: *Na **tohoto** jsem již dávala oznámení koncem října 2014*.(odkazuje na bývalého přítele); *Po **tomto** oznámení se věc zklidnila...*(zastupuje říjnové); *I přes **toto** mi pořád píše ve stejné četnosti.*; *Po několika urážkách mé osoby jsem **to** nevydržela a telefonicky mu vynadala...*; ***To** se stalo včera.*; ..., *protože bych **toto** nezvládla*.(odkazuje k výhrůžce, tj. „že ho zbiju“).

Parataxe

Paratakticky spojené jsou zde několikanásobné větné členy, a to: *tupé semeno, krávo, svině* (asyndeticky); a větné členy spojeny za pomoci spojky: *Cítím se být urážena výše uvedenými výrazy a obtěžována opětovným kontaktováním*. Dále jsou souřadně spojeny dvě hlavní věty za užití spojky souřadící spojky *a*: *...je o hodně větší než já a je zcela jisté, ...*

Hypotaxe

Hypotaxe zde funguje mezi větami hlavními a vedlejšími, kdy je věta vedlejší spojena podřadně: *Chtěla jsme jen, aby přestal.; Dokonce mi v jedné ze zpráv vyhrožoval, že věc oznámí na Policii ČR.*

Pasivum

Trpný rod v tomto textu není tak častý, narazíme na něj pouze v závěrečném souvětí: *Cítím se **být urážena** výše uvedenými výrazy a **obtěžována** opětovným kontaktováním*. Jelikož známe pachatele, není pro nás užití pasiva stěžejním jazykovým

prostředkem. Jeho použití na konci celého záznamu má spíše jistou formální váhu.

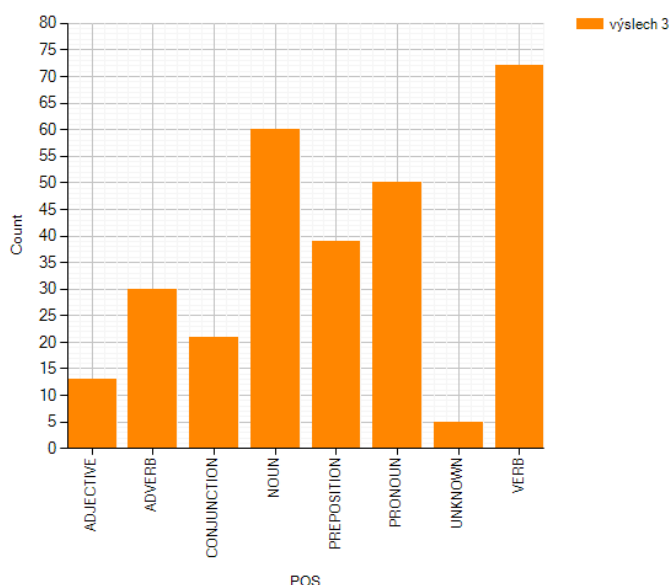
Fráze, netradiční spojení a organizace textu

Nezvyklou formulaci pro běžnou komunikaci nalezneme již v první větě: *Dostavila jsem se ve věci oznámení o obtěžování mé osoby ze strany mého bývalého přítele.* Tato formulace již na úvod naznačuje formální tón, který bude ve zbylém textu následovat. Na základě formulací tohoto typu můžeme usuzovat, že je přepis upraven a liší se od samotného výsledku právě v těchto pasážích, které nejsou pro mluvený projev typické.

5.1.3 Přepis 3

Slovní druhy

	počet	%
Slovesa	72	24,828
Podstatná jména	60	20,69
Zájmena	50	17,241
Předložky	39	13,448
Příslovce	30	10,345
Spojky	21	7,241
Přídavná jména	13	4,483
Neurčené	5	1,724

Slovesa

Situace týkající se sloves v Přepisu 3 je obdobná jako v předchozích textech, sloveso *být* je nejfrekventovanějším slovesem nejrůznějších funkcích: součást präterita: ..., že **jsem** nastoupil do školy; ..., plnovýznamové: že jí **jsem nevěrný**.; manželka vždy **byla** přes týden doma ...; ...manželka **je** psychicky labilní...

Velmi frekventované je užití slovesa *uvést*: to, že **uvedla**; Dále bych k věci **uvedl**,...; To je vše, co mohu k dané věci **uvést**.

Podstatná jména

V třetím záznamu se vyskytují ve vyšším počtu podstatná jména: *manželka, problémy, kamarádi, život, vztah, přítelkyně, kanceláře, výpověď, alkohol, dávky, děti,*

auto, kamarádka, byt, přítel, právník, dcera, škola, věc. V textu nalezneme odlišné tvary u slova děti: “*sebrala se i s dětmi ...*” a “*se svým přítelem a dětma*”, první z nich je tvarem spisovným a druhý z uvedených příkladů reprezentuje jazyk hovorový. Tato odchylka mohla vzniknout na základě idiolektu policisty, který výslech přepisoval. Mohlo k ní dojít ze strany mluvčího, který se snaží v institucionální komunikaci udržet určitou jazykovou úroveň, která však není pro jeho osobu běžná, proto mohl snadno „sklouznout“ k výrazu hovorovému.

Zájmena

Zájmena zaujímají v textu třetí příčku slovních druhů: osobní zájmena: ..., že **ji** jsem nevěrný; ..., že **mi** manželka zahýbá; Nevím, proč toto o **mně** vykládá. (navíc je zde opětovně použit chybný tvar z zájmeny, oprava: *mě*); Nikdy jsem **ji** na životě ani zdraví neohrožoval,...(chybný tvar zájmeny *ona*); přivlastňovací zájmena:... *prespávala moje manželka se svým přítelem*

Příslovce

V textu nalézáme příslovce místa, času, způsobu, míry: *poté, dále, vždy, prozatím, dost, často, pořád.* V tomto přepisu opět nalezneme i zájmená příslovce, kdy je opakovaně užito výrazu *nikdy, nějak, zde, tam, nikde, někde.*

Větné členy

Podmět

Ve většině případů je podmět ve větách nevyjádřený, jelikož pojednává o manželských problémech a záznam je pořízen z pohledu manžela, který podává výklad k nastalé situaci. Obecně podmět není vyjádřen, zejména u první osoby: *(My)Nežijeme spolu intimní život již přes měsíc.; V současné době (já) jsem v partnerském vztahu.;* Podmět je vyjádřen, pokud muž mluví o manželce: ..., že **manželka** vždy byla přes týden doma se mnou ...

Několikanásobné větné členy

Jako několikanásobný větný člen zde vystupuje výčet osob: *V bytě bydlela její kamarádka s přítelem a dítětem, o víkendech tam prespávala moje manželka se svým přítelem a dětma.*

Koherence a koheze

Soudržnost textu je zajištěna odkazováním za pomoci ukazovacích zájmen: *O*

tomto mi řekli kamarádi. (zastupuje „že mi manželka zahýbá“); *Nevím, proč toto o mně vykládá.* (zastupuje „že zadržuji její doklady“ a „že jsem ji uhodil“); *Prozatím nejsme v rozvodovém řízení, nebo si toho nejsem vědom.*

Deiktické prostředky jako *zde* a *tam* souvisí s pohledem mluvčího. Vzájemně je ovšem zaměňuje: *Zde celý víkend pili alkohol.*; ...*o víkendech tam přespávala moje manželka se svým přítelem a dětma.* (oba výrazy *zde* i *tam* odkazují k totožnému objektu, tj. bytu kamarádky; zároveň upozorníme na chybu ve shodě podmětu s přísudkem)

Parataxe

Parataxi sledujeme u několikanásobných větných členů: *V bytě bydlela její kamarádka s přítelem a dítětem, o víkendech tam přespávala moje manželka se svým přítelem a dětma.*; několikanásobný přísudek..., *že manželka je psychicky labilní, lže, vymýšlí si, jedná zkratkovitě.* Ačkoli text obsahuje poměrně vysoký počet vět hlavních, jsou uvedeny zvlášť jako věty jednoduché a nedochází k jejich parataktickému spojování.

Hypotaxe

Vzhledem k užití vedlejších vět v textu, jsou tyto věty podřadně spojeny s větou hlavní: *Dále bych k věci uvedl, že manželka vždy byla přes týden doma ...;*

Pasivum

V textu je užito pouze vět aktivních, jelikož získáváme názor druhé strany k výpovědi, kterou poskytla manželka, jedná se tedy o jakési převyprávění situace, účastníci i původci děje jsou nám známí, proto není užití pasiva vhodné.

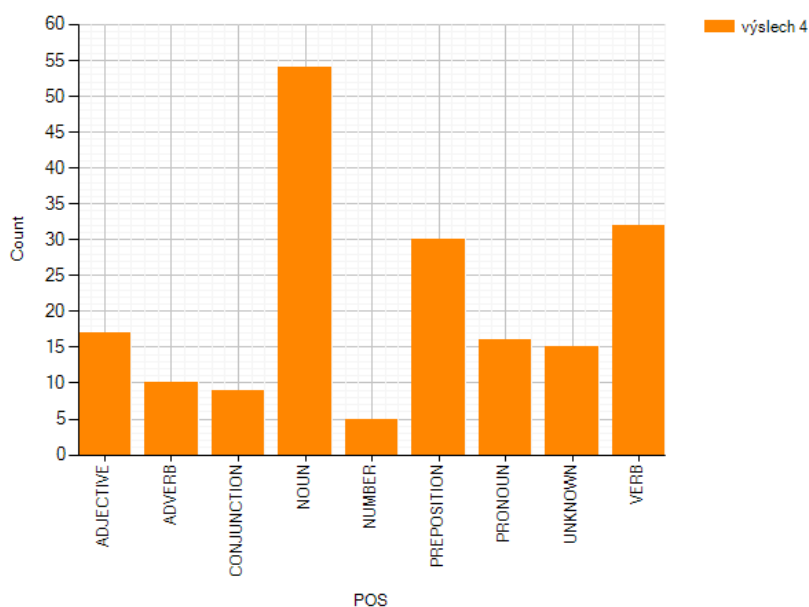
Fráze, netradiční spojení a organizace textu

Formálním zakončení celé výpovědi formuluje věta *To je vše, co mohu k dané věci uvést.*

5.1.4 Přepis 4

Slovní druhy

	počet	%
Podstatná jména	54	28,723
Slovesa	32	17,021
Předložky	30	15,957
Přídavná jména	17	9,043
Zájmena	16	8,511
Neurčené	15	7,979
Příslovce	10	5,319
Spojky	9	4,787
Číslovky	5	2,66

Slovesa

Ve čtvrtém ze zkoumaných textů převyšuje užití podstatných jmen nad slovesy a ostatními slovními druhy. I přes tento fakt, je zde nejfrekventovaněji užitým slovesem sloveso *být*: *Veškeré vybavení na stavbě je této společnosti.*; *Pootevřel jsem dveře a ...*; *Není zde s ničím manipulováno.*; ... *byl na stavbě kolem ...*

Jako další užitá slovesa bychom zmínili *odcizit*: *...pachatel odcizil plechové stavební kolečko...*; *zjistit*: *Pootevřel jsem dveře a zjistil, že...*;

Podstatná jména

Podstatné jméno, které se v takto krátkém textu velmi častý výskyt je substantivum *stavba*, konkrétně je zmíněno sedmkrát. Podstatná jména s vyšší frekvencí a důležitá pro téma textu jsou: *buňka, společnost, pěch, dveře*.

Zájmena

Vzhledem k tématice krádeže předmětů ze stavby je z oblasti zájmen užitá hlavně zájmen ukazovacích: *Na této stavbě...*; *...je této společnosti.*; *Tento pěch byl...*; *... k tomuto nemám...*; již s nižší frekvencí se vyskytují zájmena osobní: *Já k tomuto nemám žádné podklady.*; přivlastňovací: *Mé osobě...*; záporná: *...žádná škoda způsobena nebyla.*

Příslovce

V textu nalézáme příslovce času, míry: *hned, poté, ještě*. V tomto přepisu nalezneme i zájmenná příslovce, kdy je užitá výrazu *zde*.

Větné členy

Podmět

V tomto textu se setkáme s vyjádřeným podmětem: *Stavbu provádí společnost ...; Veškeré vybavení na této stavbě je této společnosti.; Odcizený pěch byl na stavbě od pondělí, tedy jen pár dní.*; a to i s podmětem vyjádřeným osobním zájmenem 1.os.sg.: *Já k tomuto nemám žádné podklady.*

Několikanásobné větné členy

Záměně vynecháno.

Koherence a koheze

Soudržnosti textu je zde dosaženo převážně opakováním slov, které jsou hlavním tématem textu. Máme tedy neustále představu o čem text v dané části pojednává: *Stavbu provádí společnost..... Veškeré vybavení na stavbě je této společnosti. Dnešního dne jsem přijel na stavbu.....*; zároveň je užito zájmen ukazovacích: *Veškeré vybavení na stavbě je této společnosti.; Tento pěch byl také...; Já k tomuto nemám žádné podklady.*

Parataxe

Souřadně jsou spojeny věty hlavní: *Dnešního dne jsem přijel na stavbu kolem ...hodin a zjistil, že...;*

Hypotaxe

Podřadné je spojení vět hlavních a vedlejších: *...a zjistil, že z první stavební buňky pachatel odcizil plechové stavební kolečko.*

Pasivum

V tomto studovaném přepisu je pasivum použito pouze jednou: *Není zde ničím manipulováno*, což nezní jako obvyklá formulace používaná v běžném mluveném projevu. Mohli bychom tuto větu a připsat na konto autorovi textu, nikoli autorovi promluvy.

Fráze, netradiční spojení a organizace textu

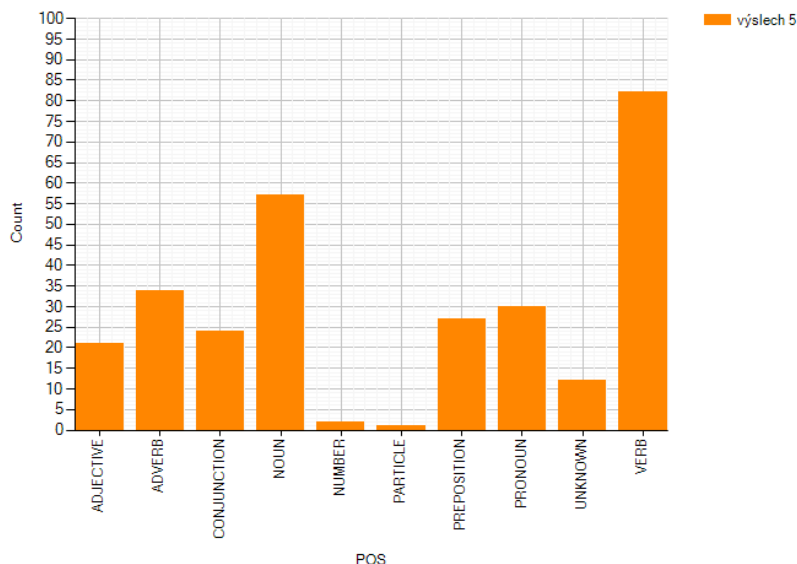
Dostavil jsem se ve věci oznámení o vloupání...., která nám tvoří úvodní formuli přepisu signalizuje určitou strukturu, kterou se bude text řídit, aby spadal do kategorie úředních dokumentů.

5.1.5 Přepis 5

Slovní druhy

	počet	%
Slovesa	82	28,276
Podstatná jména	57	19,655
Příslovce	34	11,724
Zájmena	30	10,345
Předložky	27	9,31
Spojky	24	8,276
Přídavná jména	21	7,241
Neurčené	12	4,138
Číslovky	2	0,69
Částice	1	0,345

Slovesa

V pátém textu opět převažují mezi slovy tvary sloves. Není ničím překvapivým, že i zde je sloveso *být* na první příčce frekvenční tabulky, text obsahuje 35 výskytů: součást tvaru préterita: ..., *kdy jsem pracoval*...; formuje trpný rod: *Mimo jiné jsem byl vyzván*...; funguje jako sponové sloveso: *Jsem vysoký*...; Další slovesa s vyšším frekvenčním výskytem jsou *jet* a slovesné tvary odvozené: *S tímto vozidlem jsem jel dne*...; *Když jsem vyjel od kamaráda*...; *Já jsem ujel*...; *pít* a tvary odvozené: *Zde jsem vypil jedno pivo*...; *...pil jsem energetický nápoj*; Následně mají významnou výskyt slovesa *řici*: ... *a já jim řekl, že ano*.; a *nadýchat*: ... *nadýchal jsem 1,8 promile*.

Podstatná jména

Podstatná jména dle s nejvyšší frekvencí výskytu opět úzce souvisí s tematikou textu: *hodina, alkohol, kolega, pivo, promile*;

Zájmena

Ze zájmen je nejčastěji užívané osobní zájmeno *já*: *Policisté se mě ptali*,...; ...*a že mě převezou*; *Já jsem ujel asi 500 až 600m*.; *Já jsem s nimi dobrovolně jel*.; další osobní zájmena: ...*já jim řekl*...; *Oni mi řekli*...; ukazovací zájmena: ...*a tohoto jsem*

vezl...; *S **touto** jsem souhlasil a **tato** byla provedena přístrojem.*

Příslovce

V textu nalézáme příslovce místa, času, způsobu, míry: *dále, odtud, opět, společně, venku, téměř, hned, málo*. V tomto přepisu opět nalezneme i zájmenná příslovce, kdy je opakovaně užito výrazu *zde*.

Větné členy

Podmět

V textu se setkáme jak s variantou podmětu nevyjádřeného: *S tímto vozidlem (já) jsem jel...*; *Když (já) jsem vyjel od kamaráda, tak ...*;

V přepisu se také nachází podmět vyjádřený: ***Policisté** se mě ptali, zda ...; **Oni** mi řekli, ...; **Já** jsem ujel asi...*

Několikanásobné větné členy

Záměrně vynecháno.

Koherence a koheze

Soudržnosti textu je docíleno skrze užití ukazovacích zájmen: *..., kde jsem vyzvedl kolegu a **tohoto** jsem vezl do...*; *S **touto** jsem souhlasil a **tato** byla provedena přístrojem.*; následně užitím příslovcí: *S tímto vozidlem jsem jel do zaměstnání. **Odtud** jsem jel odpoledne do..., **zde** jsem vyzvedl kolegu; **Dále** jsem nadýchal...*;

Parataxe

Spojení vět hlavních: *S **touto** jsem souhlasil a **tato** byla provedena přístrojem.*
Můžeme však zaznamenat souřadné spojení vět vedlejších navzájem: *Oni mi řekli, že jsem se dopustil trestného činu a že mě převevou na dopravní inspektorát.*

Hypotaxe

Hypotaxe je užitá ve spojení hlavních vět s větami vedlejšími: *Odtud jsem jel odpoledne do ....., kde jsem vyzvedl kolegu ...*

Pasivum

Trpný rod je v textu použit zejména v situaci, kdy je mluvčí podrobován úkonům spojeným s kontrolou policejní hlídky, kdy nemá mluvčí roli konatele děje (agens): *Cestou **jsem byl kontrolován** hlídkou dopravní policie.; Mimo jiné **jsem byl vyzván** k podrobení se dechové zkoušce.;...**tato byla provedena** přístrojem.;*

Fráze, netradiční spojení a organizace textu

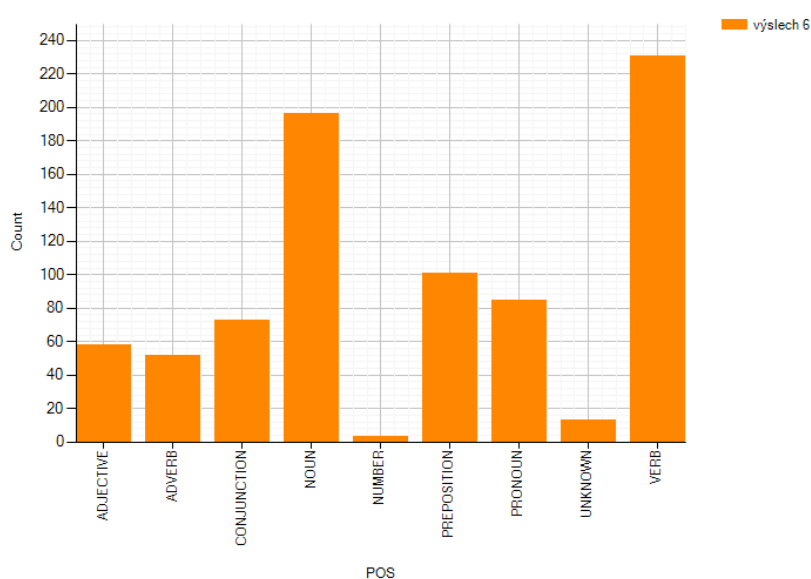
Velmi nezvyklou formulací je vyjádření k užívanému vozidlu: *K výkonu svého zaměstnání uvádím vozidlo Ford Transit...*

Dále by tu byla fráze: *Pokud se mám vyjádřit k požitému alkoholu a době požívání...*, jedná se o formulaci, která je násobně užitá v následujícím přepisu č. 6

5.1.6 Přepis 6

Slovní druhy

	počet	%
Slovesa	231	28,448
Podstatná jména	196	24,138
Předložky	101	12,438
Zájmena	85	10,468
Spojky	73	8,99
Přídavná jména	58	7,143
Příslovce	52	6,404
Neurčené	13	1,601
Číslovky	3	0,369

Slovesa

Šestý ze zkoumaných textů se týká se nehody, jelikož jde o popis celé akce, je použito množství sloves. Frekvenční výskyt slovesa *být* se v tomto textu rovná dokonce 97, i v tomto případě zastává nejrůznější funkce: *Z domova **jsem** odcházela okolo 8:30 hod.; **Byla** jsem těsně u přechodu. Poté jsem **byla** převezena do nemocnice.; **Poslední** kontrola **byla**...; ..., že mě **bude** bolet; **Přechod** pro chodce **byl** dobře vyznačený....;*

Nezvykle vyšší je v tomto textu i výskyt slovesa *mít*, což může být ovlivněno délkou textu a zároveň tematikou: *Dále jsem **měla** odřeniny...; Ještě jsem **měla** zhmožděnou levou kyčel.; ... **měla** jsem dietu...; **Ortězu** na prst **mám** nosit...; **Na sobě** jsem **měla** riflové kalhoty...; **Dále** jsem **měla** poškozený mobilní telefon.*

Podstatná jména

Podstatná jména s vyšší frekvencí pro tento text jsou: *nemocnice, přechod, chodec, vozidlo, nehoda, škola, kontrola.*

Příslovce

V textu nacházíme příslovce místa, času, způsobu, míry: *těsně, poté, přesně, až, opět, následně, normálně, ještě, nejprve, později, vůbec, již, převážně, průběžně.* Ze zájmných příslovcí bychom uvedli: *zde.*

Větné členy

Podmět

Text obsahuje nejčastěji podmět nevyjádřený, jelikož se jedná o text z pohledu mluvčího, který popisuje určitou událost. Výjimku pro podmět v 1.os. j. č. by tvořil tento případ: *Nevím, zda zde v okolí přechodu byl nějaký člověk, já si toto nevybavuji.*

Několikanásobné větné členy

Ve výčtech předmětů či jejich částí, což sledujeme v části textu zabývající se zraněními a poté při deskripci oblečení: *Na sobě jsem měla riflové kalhoty světle modré barvy, kabát pod zadek tmavě zelené barvy s rukávy černé barvy.; Od lékaře jsem se dozvěděla, že jsem utrpěla otřes mozku, podvrknutí krční páteře a zlomeninu malíčku levé ruky.; Před nehodou jsem nepožila žádný alkohol ani návykové látky.; Zde jsem byla vyšetřena a ošetřena a následně hospitalizována.*

Koherence a koheze

V prepisu je soudržnost zajištěna opakováním slov v textu a zároveň užitím deiktických výrazů: *...jsem šla z místa svého bydliště...; Šla jsem okolo 1.základní školy a...; Zde sem prošla parčík a přišla až k přechodu pro chodce,.. (zde= deiktický výraz);* Dále zde dochází k častému užití příslovcí času, zejména časové následnosti: *Poté došlo ke střetu s vozidlem.; Pak opět nic nevím.; Poté jsem byla propuštěna do domácího léčení.; Když jsem přicházela k přechodu pro chodce....*

Ukazovací zájmena také významným dílem přispívají k textové soudržnosti: *Toto vozidlo zpomalovalo ...; Při tomto jsem ale musela být pod dohledem ošetřujícího personálu.; Toto trvalo asi týden ...; ... poslouchala jsem muziku, ale tato nebyla tak nahlas...; Nevím, zda zde v okolí přechodu byl nějaký člověk, já si toto nevybavuji. Tyto škody budu nárokovat...; K trestnímu řízení se budu připojovat v případě, že mi tyto*

škody nebudou uhrazeny.

Parataxe

Paratacticky jsou v textu spojena převážně podstatná jména, a to při výčtu zranění, škod či popisu oblečení. Na sobě jsem měla riflové kalhoty světle modré barvy, kabát pod zadek tmavě zelené barvy s rukávy černé barvy.; *Od lékaře jsem se dozvěděla, že jsem utrpěla otřes mozku, podvrknutí krční páteře a zlomeninu malíčku levé ruky.*; *Před nehodou jsem nepožila žádný alkohol ani návykové látky.*; Dále můžeme jmenovat spojení: *Zde jsem byla vyšetřena a ošetřena a následně hospitalizována.*

Souřadně jsou spojeny i věty hlavní: *Přechod pro chodce byl dobře vyznačený a byl viditelný.*; Souřadné spojení mezi vedlejšími větami reprezentuje např. věta: *Na výzvu policisty jsem se v nemocnici podrobila dechové zkoušce, která byla provedena přístrojem a byla negativní.*

Hypotaxe

Hypotaxe je ve zkoumaném přepisu užito tradičně ve vztahu mezi větou hlavní a vedlejší: *Ortému na prst mám nosit v případě, že mě bude bolet.*; *Na výzvu policisty jsem se v nemocnici podrobila dechové zkoušce, která byla provedena přístrojem a byla negativní* (obě vedlejší věty jsou podřadně spojeny s hlavní větou).

Pasivum

Pasivum je zde spojeno převážně s nehodou samotnou, úkony policejních složek a nemocničních procedur, kde mluvčí nebyl zároveň konatelem děje (agens): *Poté jsem **byla převezena** do nemocnice.*; *Zde jsem **byla vyšetřena a ošetřena a následně hospitalizována.***; *..., zda jsem **byla zraněním omezena** v obvyklém způsobu života, uvádím, že jsem **byla trvale upoutána** na lůžko první dva dny v nemocnici,....; ..., že mi tyto škody **nebudou nahrazeny.***

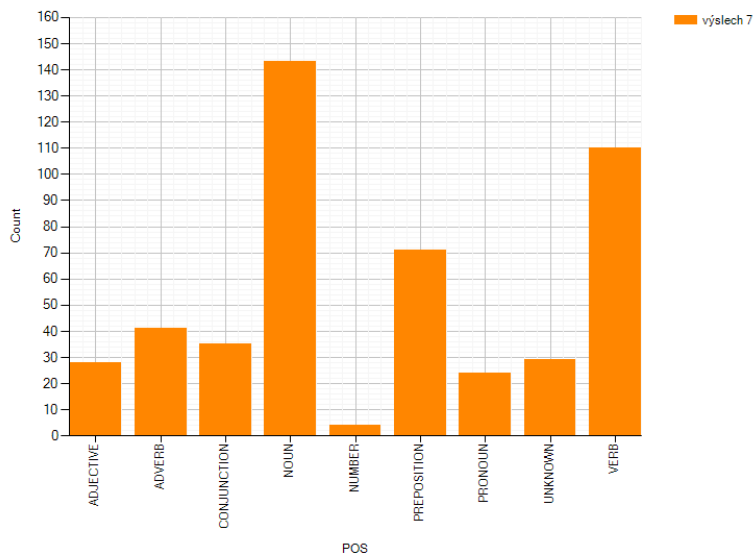
Fráze, netradiční spojení a organizace textu

Pokud se mám vyjádřit k... je formulace použitá v textu užito čtyřikrát, z toho třikrát na počátku vět, které za sebou přímo následují. To pravděpodobně souvisí se snahou vytvořit formálně znějící text, tuto formulaci nalezneme i v předchozím přepisu, je tedy velmi pravděpodobné, že je součástí idiolektu autora textu.

5.1.7 Přepis 7

Slovní druhy

	počet	%
Podstatná jména	143	29,485
Slovesa	110	22,68
Předložky	71	14,639
Příslovce	41	8,454
Spojky	35	7,216
Neurčený	29	5,979
Přídavná jména	28	5,773
Zájmena	24	4,948
Číslovky	4	0,825

Podstatná jména

V sedmém textu jsou podstatně nejfrekventovanějším slovním druhem podstatné jméno: *vozidlo, ledvinka, hřiště, peníze, zámek, řidič, restaurace, průkaz, místo, sud, pivo, hotovost, bankovka, doklad, dveře, sedačka, klíč, odcizení.*

Slovesa

Slovesa v tomto textu opět převyšuje výskytem sloveso *být:..., kde jsem vykládal čtyři sudy piva v restauraci na hřišti; Vozidlo **není** vybaveno alarmem a nevím, zda **je** pojištěno proti vloupání.;...a **je** zřejmé...;...toto **byly** služební peníze zaměstnavatele; dále **najít, vědět, prohledat.***

Příslovce

Významně jsou zde zastoupena i příslovce, a to času, místa, způsobu, míry: *poté, vždy, hlouběji, důkladně, opětovně, ještě, mírně, vlevo, násilně.* Zájmenná příslovce v textu tak častá nejsou, uvedeme tedy pouze: *zde, nikde*

Podmět

Ve zkoumaném textu jsou ve většinové převaze případy s nevyjádřeným podmětem, jelikož autor promluvy podává výklad svého vlastní zkušenosti s krádeží: *(Já)Pracuji jako řidič ve skladu nápojů ...; Na místě (já) jsem se zdržel...;*

Příklady vyjádřeného podmětu: ..., že **ledvinka** ve vozidle není.;..., že u dveří řidiče je pootočený **zámek** mírně vlevo.

Několikanásobné větné členy

V ledvince se v době odcizení nacházel: občanský průkaz, řidičský průkaz, karta VZP, průkaz školení řidičů, finanční hotovost.; ..., i když ve vozidle byla navigace a mobilní telefon.; ..., v které vozím peníze a doklady.; ..., které předám poučení poškozeného a poučení o poskytování informací ...;

Koherence a koheze

Opakování slov je jednou ze základních forem soudržnosti textu, která zde může být sledována: ...uzamkl **vozidlo**, zkontroloval jsem, zda je **vozidlo** uzamčeno, ...naložil do **vozidla**,...odemknul pouze nákladový prostor **vozidla**...; v podstatě totožná situace nastává u slova *ledvinka*, hřiště, prohledat, zámek apod.

Užití ukazovacích zájmen: ...hledal *ledvinku*, v které vozím peníze a doklady, kdy jsem do **této** chtěl vložit peníze za pivo.;... jsem **tuto** nenašel...; ...s **tímto** přešel do...;

Parataxe

Asyndetické spojení několikanásobného větného členu: občanský průkaz, řidičský průkaz, karta VZP, průkaz školení řidičů, finanční hotovost.

Hypotaxe

Užití hypotaxe je tradičně spojeno s úrovní věty a spojení věty vedlejší s větou hlavní. *Dále jsem prohlídkou zámků vozidla zjistil, že u dveří řidiče je pootočený zámek mírně vlevo...*

Pasivum

Pasivum nalézáme v situaci, kdy je konatel neznámý, stejně tak v momentech, kdy dotváří formální znění textu.

Př.: ... a je zřejmé, že **bylo** se zámkem násilně **manipulováno**; Vozidlo **není** **vybaveno** alarmem a nevím, zda **je pojištěno** proti vloupání.; Jiné věci **odcizeny nebyly**.; ...**budou předány** na OOP.;

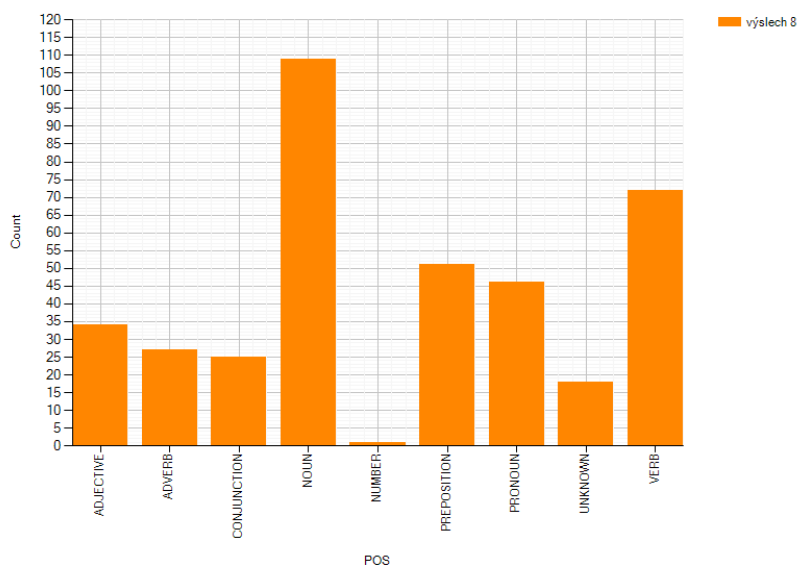
Fráze, netradiční spojení a organizace textu

Pracuji jako řidič ve skladu nápojů ..... , IČ:..... , se sídlem ..... ; Dne..... jsem prováděl rozvoz zboží ... V první formulaci je pro v mluvený projev velmi nezvyklé, aby byly obsaženy údaje jako IČ, sídlo apod., když jedinec podává informace ke svému zaměstnání. Tyto údaje mohly být doplněny až po samotném výslechu. Druhá z formulací by v běžné mluvené podobě pravděpodobně vypadala spíše: *V .....(den) jsem rozvážel zboží.*

5.1.8 Přepis 8

Slovní druhy

	počet	%
Podstatná jména	109	28,46
Slovesa	72	18,799
Předložky	51	13,316
Zájmena	46	12,01
Přídavná jména	34	8,877
Příslovce	27	7,05
Spojky	25	6,527
Neurčené	18	4,7
Číslovky	1	0,261

Podstatná jména

V osmém zkoumaném textu opět dominují podstatná jména nad ostatními slovními druhy: *obchod, místo, práce, důvod, výplň, prostor, prodejna, objekt, napadení, hodina, kasa, věc, systém.*

Slovesa

Pokud uvažujeme slovesa na základě jejich frekvence výskytu, sloveso *být* zaujímá opět první příčku: *V současné době **jsem** zaměstnána...; Okruh mé náplně práce **je**...; ..., kdy **jsem** nezjistila žádné odcizené věci.*

Sloveso *být* následují slovesa jako *nacházet*: *Na místě se **nacházely**...;*

*zjistit: ...**nezjistila** žádné odcizené věci.; vědět: Já však **nevím** u jaké pojišťovny.; sdělit: ...**kdy** mi bylo **sděleno**,...*

Zájmena

V textu jsou užitá zájmena osobní: ..., *který mě telefonicky kontaktoval; Já však nevím u jaké pojišťovny.*, ukazovací: *Tato se po ukončení....; Tato skleněná výplň ...;* *Tuto cenu odhaduji na...;* přivlastňovací: *okruh mé práce; při mém odchodu; až po svém návratu;... její obnova...;* záporná: *Dále nebylo ve vnitřních prostorách zřejmě s ničím ani manipulováno.*

Příslovce

Přepis obsahuje příslovce místa, času, způsobu, míry: *naposledy, hodně, trvale, okamžitě, následně, dále, již, pouze, zřejmě, sociálně, také.* V tomto textu jsou přítomna zájmené příslovce *zde*, které je užito hned několikrát.

Větné členy

Podmět

Ve studovaném textu je zastoupení vyjádřených a nevyjádřených podmětů obdobné: *Na místě se nacházely pouze pootevřené pokladní kasy...; jejím poškozením byla způsobena škoda ve výši...; Z důvodu, že se trvale (já) zdržuji v....., jsem věc okamžitě (já) oznámila na linku 158.*

Několikanásobné větné členy

Záměrně vynecháno.

Koherence a koheze

K hlavním kohezním prostředkům můžeme zařadit opakování slov, osobní a ukazovací zájmena: *Tato se po ukončení každé služby ukládá do trezoru...; Tuto cenu odhaduji z důvodu, že již tato skleněná výplň byla v minulosti poškozená a její obnova do původního stavu byla vyčíslena na tuto hodnotu.*

Parataxe

Věty v textu jsou spojené souřadně, př. *Tato skleněná výplň je o rozměru 400 x 200 cm a jejím poškozením byla způsobena škoda ve výši 10 000 Kč.;*

Hypotaxe

Podřadně jsou spojeny s hlavními větami věty vedlejší: *Dále uvádím, že se na místě nenachází kamerový systém, jsou zde pouze makety kamerového systému, které však nejsou funkční.*

Pasivum

*V současné době **jsem zamětnána** jako vedoucí prodejny v obchodě se smíšeným zbožím...; Tato **má** také obchod **pojištěn**. (trpný rod je v tomto případě vyjádřen za pomoci slovesa „mít + přičestí trpného“); **jejím poškozením** byla způsobena **škoda** ve výši...*

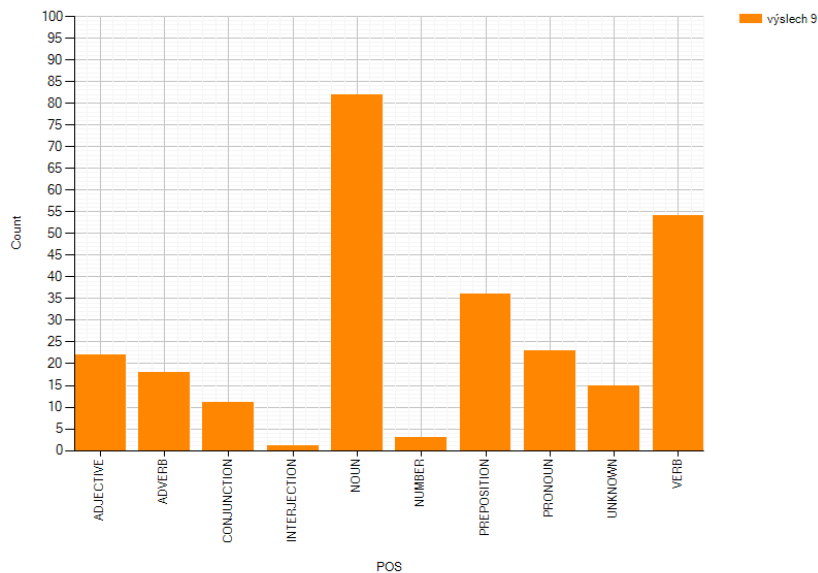
Fráze, netradiční spojení a organizace textu

Rozsáhlá pasáž s osobními údaji, která se nachází hned na úvod textu: *V současné době jsem zamětnána jako vedoucí prodejny v obchodě se smíšeným zbožím ..... , který se nachází na ul. .... , čp. .... v .....*

5.1.9 Přepis 9

Slovní druhy

	počet	%
Podstatná jména	82	30,943
Slovesa	54	20,377
Předložky	36	13,585
Zájmena	23	8,679
Přídavná jména	22	8,302
Příslovce	18	6,792
Neurčené	15	5,66
Spojky	11	4,151
Číslovky	3	1,132
Částice	1	0,377

Podstatná jména

V devátém zkoumaném policejním přepisu je nejvyšší výskyt těchto podstatných jmen nejvyšší frekvenci: *karta, ulice, vozidlo, auto, doba, místo, kód, doklad, hodnota*.

Slovesa

V oblasti sloves opět sloveso *být* na první pozici v žebříčku frekvencí: *Protože bylo ještě brzo,...;..., tak jsem šla vyvenčit svého psíka; ...a je odcizen...;...byl starý několik let.; Musel to být nějaký místní feťák,...*; Dále se zde vyskytují slovesa jako *mít, zablokovat, zaparkovat, stát, žádat, vidět*.

Zájmena užitá v textu jsou přivlastňovací: *...můj černý batoh...;...vše na moje jméno,...*; záporná: *V ulici nikdo nešel.*; neurčitá: *Musel to být nějaký místní feťák,...*; vztažná: *..., kterých je tu spousta, který věc provedl...;* osobní: *Poškozenou budu já.*

Příslovce

V osmém přepisu nacházíme příslovce času, místa, míry: *ihned, ještě, brzo, zpět, většinou, zpátky*.

Větné členy

Podmět

Pokud je původcem děje osoba, podmět nebývá vyjádřen: *Protože bylo ještě brzo, (já) šla jsem vyvenčit svého psíka, kdy (já) jsem prošla ulicí ke školce a zpět.*

Několikanásobné větné členy

V textu se setkáváme asi s nejpočetnějším několikanásobným větným členem ze všech zkoumaných textů: ... *šedočernou látkovou peněženkou, s doklady OP, ŘP, karta pojištění VZP, platební karta České Spořitelny, doklady k vozidlu (OTP, karta emisí, zelená karta) a finanční hotovost...*;

Koherence a koheze

Je zajištěna především opakováním slov.

Parataxe

(viz několikanásobné větné členy)

Hypotaxe

V přepisu tradičně nacházím hypotakticky spojenou větu vedlejší s větou hlavní:

Musel to být nějaký místní feťák, kterých je tu spousta,...

Pasivum

*V té době **bylo** v ulici **zaparkováno** jen pár aut, většinou učitelů.;* Vozidlo **nemám pojištěno** proti krádeži.(trpný rod tvořen za pomoci slovesa mít+ přičestí trpného); ***Byla jsem přítomna** ohledání místa činu - bez námitek.;*

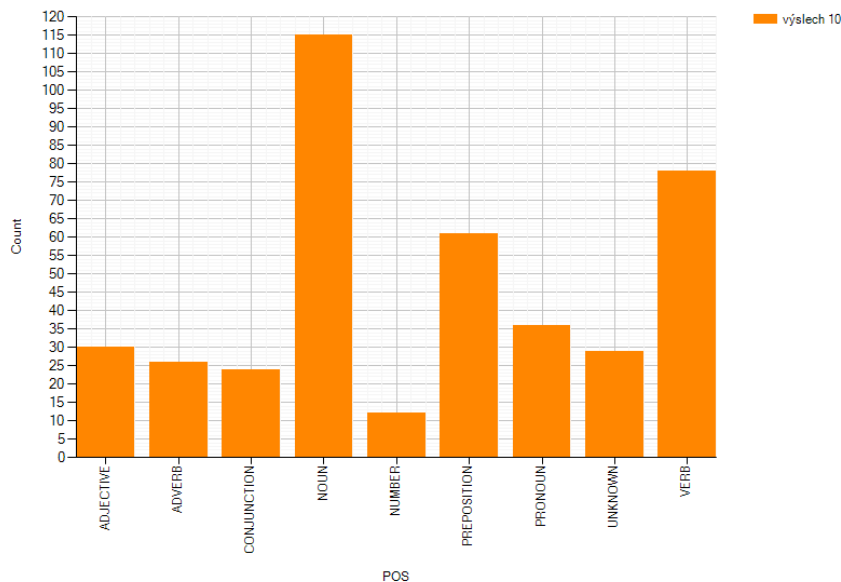
Fráze, netradiční spojení a organizace textu

V úvodu je ihned detailně specifikováno vozidlo: značka a typ vozu, barva poznávací značka, rok výroby apod.

5.1.10 Přepis 10

Slovní druhy

	počet	%
Podstatná jména	115	27,981
Slovesa	78	18,978
Předložky	61	14,842
Zájmena	36	8,759
Přídavná jména	30	7,299
Neurčené	29	7,056
Příslovce	26	6,326
Spojky	24	5,839
Číslovky	12	2,92

V posledním desátém textu, který jsme ke zkoumání měli k dispozici převažují podstatná jména a za nimi následují slovesa.

Podstatná jména

Podstatná jména s významným výskytem v textu jsou *střecha, dům, byt, doba, částka, škoda, vikýř, vchod, schodiště, prostor, přízemí, ulice, krytina, dveře, patro, přístřešek, podlaží*.

Slovesa

Sloveso být je opět nejfrekventovanějším slovem v textu: *Tento vchod je neustále volně přístupný,...*; *...bude byt v brzké době předávat.*; *...nejsou nijak zajištěny.*; *...zjistil jsem, že...*; Další frekventovaná slovesa jsou *odhadovat, odcizit, nacházet, vést, uvést*.

Zájmena

Zájmena v textu použita jsou *tázací: kdy dům kontroloval...;..., jak po střeše někdo chodil*; *neurčitá:...chybí nějaký materiál; Toto je vše,...*; *..., jak po střeše někdo chodil*; *přivlastňovací: můj kolega*; *záporná: Na nikoho podezření nemám*.

Příslovce

V posledním z přepisů jsou přítomna příslovce času, způsobu: *neustále, dále*,

taktěž, celkem, naposledy.

Ze zájmných příslovcí je v textu použit výraz: *nikdy*.

Větné členy

Podmět

Převažuje podmět vyjádřený: *Dům se skládá z přízemí a dvou podlaží a půdy.; V přízemí a prvním patře domu jsou kanceláře...;*

Několikanásobné větné členy

Při popisu budovy nacházíme několikanásobný větný člen: *Dům se skládá z přízemí a dvou podlaží a půdy.*

Koherence a koheze

Koherence je v tomto případě zajištěna detailním popisem a opětovným užíváním již použitých slov, takže je zde zásadní opakování slov.

Parataxe

Dům se skládá z přízemí a dvou podlaží a půdy.; Tento vchod je neustále volně přístupný, nikdy se nezamyká. (paratakticky spojené dvě věty hlavní, spojení bez spojky);

Hypotaxe

To je vše, co mohu k věci uvést.; Nad druhým podlažím se nachází půdní prostor, ke kterému vede schodiště kolem bytu p. ....

Pasivum

*Půdní prostor je od schodiště oddělen kovovými dveřmi, které **jsou** taktěž neustále **odemčeny** a **nejsou** nijak **zajištěny**.; Dále **bylo odcizeno** 10 vikýřů...* Pasivum je opět použité za účelem deagentizace.

Fráze, netradiční spojení a organizace textu

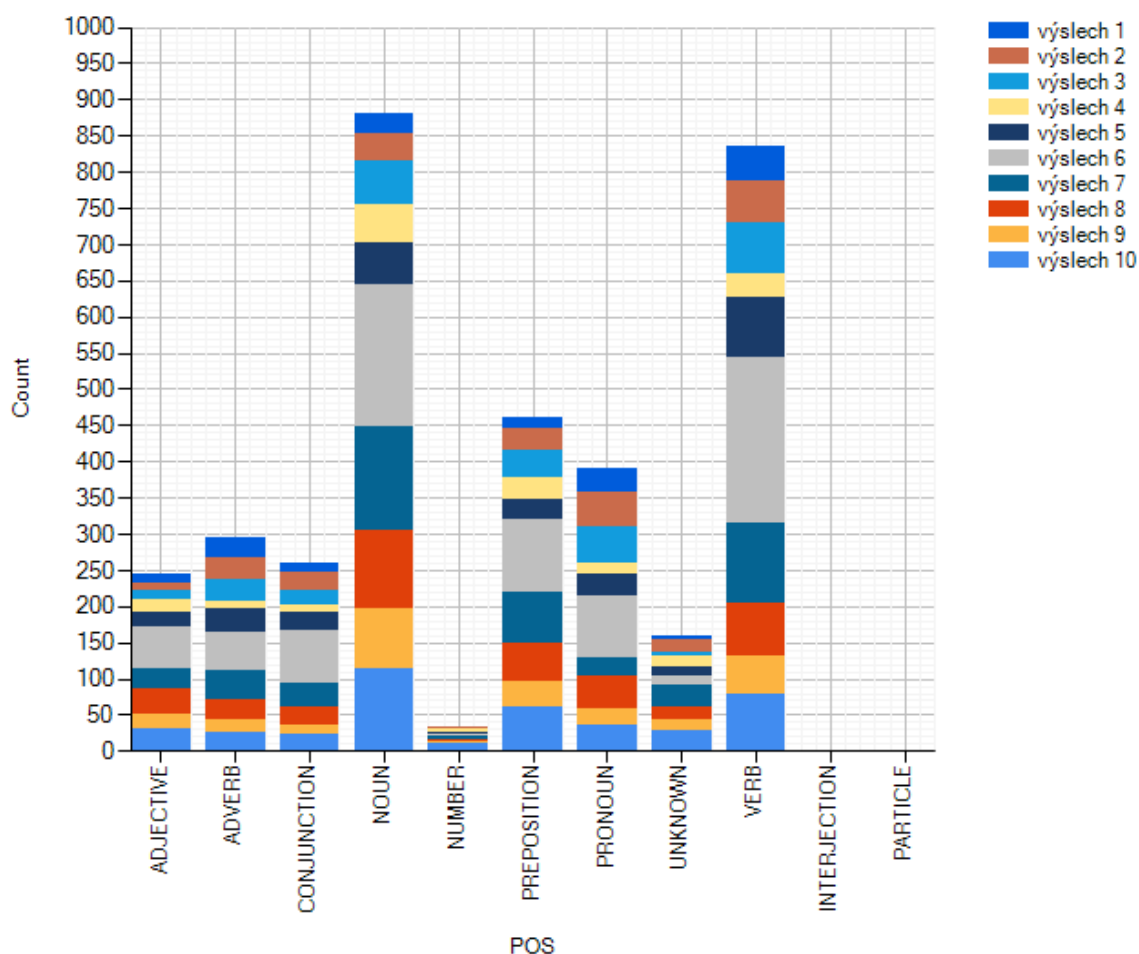
Dne ..... jsem oznámil telefonicky na linku 158 odcizení mědi ze střechy domu č.p.....; To je vše, co mohu k věci uvést.

5.1.11 Všechny přepisy

Slovní druhy

	počet	%
Podstatná jména	882	24,761
Slovesa	835	23,442
Předložky	461	12,942
Zájmena	391	10,977
Příslovce	294	8,254
Spojky	260	7,299
Přídavná jména	244	6,85
Neurčené	159	4,464
Číslovky	33	0,926
Částice	2	0,056
Cítoslovce	1	0,028

Přepisy jsou texty, které jsou typické opakováním slov. Neočekáváme u takového textu vysokou kvalitu po stylistické stránce. Ve většině případů se setkáme se slovy, která jsou použita opakovaně. Přepisující nemá snahu text nějak ozvláštnit, což má zejména praktický význam. Jedná se o texty formální, které mají převážně informační hodnotu. Je zapotřebí, aby texty byly jasné a nedošlo k záměně informací nebo jejich chybné interpretaci. Samozřejmostí je volba slovní zásoby podle projednávaného tématu, ta se pak liší, zda text pojednává o obtěžování, krádežích, přestupcích apod. Svou roli ve výběru lexika zde hraje i sám mluvčí.

Jak si můžeme povšimnout ve výše uvedeném grafu veškeré zkoumané texty mají velice podobné procentuální zastoupení užitých slovních druhů, odlišné množství je v tomto případě přímo úměrné délce textu. Zastoupení slovních druhů se ve výsledku pro náš výzkum nejeví jako význačné natolik, že by tvořilo specifikum pro institucionální záznamy. Můžeme konstatovat, že všechny prepisy jsou vyrovnané po stránce slovních druhů a na předních pozicích se maximálně střídají slovesa a podstatná jména.

Podstatná jména

Na základě frekvenční analýzy textů můžeme konstatovat, že právě podstatná jména jsou nejčastěji použitým slovním druhem ve studovaných záznamech. Jejich

celkový počet pro dokumenty je roven číslu 882.

V textu se nachází především výrazy ze skupiny substantiv souvisejících s hlavním tématem textu, př. *škoda, odcizení, krádež, obtěžování, napadení, dechová zkouška, trestný čin, střet (s vozidlem), dopravní nehoda, alarm, kamerový systém, finanční hotovost*. Je nutné zmínit, že se v textech nachází značné množství konkrétních slovních tvarů podstatných jmen, z pohledu lemmat nebývají texty tolik bohaté, jelikož se v nich slova často opakují.

Použití uvedených slov nám zajisté z textu nedělá text odpovídající policejním záznamům, slova se povětšinou nachází v konkrétních relacích uvnitř textu, př. *krádež - škoda; krádež - finanční hotovost; škoda - finanční hotovost; krádež - doklady; škoda- vyčíslení; škoda - odcizení; odcizení - finanční hotovost apod.* Vytváří tak určité kohezní dvojice na základě prošetřované události.

V případě záznamu výpovědi můžeme narazit i na výrazy vulgární, slangové či tvary z obecné češtiny, to je způsobeno původní mluvenou podobou výpovědi. V textech se neseťkáváme se terminologií typickou pro určitou oblast. Texty obsahují podstatná jména, která jsou běžně používána.

Slovesa

Mezi slovesa, která jsou v textech užitá, patří zejména slovesa pohybu a poté slovesa popisující stavy, na volbě sloves je zajímavý fakt, že se jedná o běžná často užívaná slovesa. Slovesa jako je *být* a *mít*, která se ve výpovědích nachází i jako součást pasivních slovesných tvarů či součást préterita, sloveso *nacházet*, které je užíváno při místních popisech.

Dále zmíníme slovesa jako *vědět, zjistit, uvádět, uvést, vyjádřit, vyrozumět*, která popisují jistou znalost fakt a práci s nimi. *Zjistit, dozvědět se* se vyjadřují k otázce získání konkrétní informace či znalosti. Užitá slovesa spojena s pohybem jsou např. *jít, dojít, jet, chodit*. V neposlední řadě nalezneme slovesa, která vyjadřují určitou újmu, škodu apod. jako *odcizit, napadnout, napadat, zadržovat, ohrožovat, způsobit*.

Sloveso být

Je v textu užito ve všech jeho možných funkcích :

- **sponová funkce**

Velmi častým jazykovým úkazem je v textech výskyt sponových tvarů sloves. Sponové sloveso je součástí tzv. přísudku jmenného se sponou, kde jsou doplněna ještě o jmennou část v podobě substantiva či adjektiva. Př. *Zkouška **byla pozitivní**.*; *Chodníky byly **mokré**.*; *Přechod pro chodce **byl dobře vyznačený a byl viditelný**.* Je zde patrná shoda slovesa být se jmennou částí.

- **součást trpného rodu:** př. *byl jsem vyzván k podrobení se dechové zkoušce*
- **plnovýznamové sloveso:** př. *stavitel byl na stavbě kolem .... hod*
- **součást tvarů minulého času:** př. *průběžně jsem chodila na kontroly*

Zjistit, sdělit, uvést, říci

Jedná se o slovesa, která jsou v textech doplněna specifikací ve formě vedlejší věty, která je uvozena spojkou *že*, př.: *...mohu **uvést, že to byl můj partner**...*; *... **zjistil, že jsou na stavebních buňkách odstraněny visací zámky**...*; *... **sdělil, že** ještě večer byl na stavbě...*;

Přídavná jména

V oblasti přídavných jmen se v policejním kontextu nejčastěji vyskytuje adjektivum *poškozený*, ačkoli tento výraz nemusí být pouze adjektivem, problém je, že se může objevovat i ve funkci substantiva. Spojení podstatného jména, které je specifikováno užitím adjektiva (adjektivně - substantivní spojení), kterému upřesňuje a dává mu konkrétnější význam, je v textu velmi časté, zejména je užito v popisných pasážích.

Příslovce

V prepisech policejních výsledků je obecně přítomnost příslovcí velmi častým jevem. Nejfrekventovanější variantou jsou příslovce času, poté míry, způsobu a místa. Obzvláště příslovce času a místa se významně podílejí na koherenci textu. Příslovce času poukazují na časovou následnost jednotlivých uvedených dějů. Významnou roli hrají v

otázce koheze i zájmenná příslovce hlavně výrazy jako *tam* a *zde*.

Víceslovná pojmenování

Substantivum doplněné adjektivem je něco, co v textu nalezneme i v podobě víceslovného pojmenování, tedy fixního výrazu skládajícího se z více slov, ale označující jeden objekt v mimojazykové realitě: př. *kruhový objezd, městská policie, telefonní číslo, dechová zkouška*

Vyjádření podmětu

Podmět je členem predikační dvojice, který je mluvnicky nezávislý a přísudek o něm něco tvrdí.⁴⁸ Obvykle má podmět význam činitele děje jako: **Muž**, který mě telefonicky kontaktoval, je zaměstnanec bezpečnostní agentury. U podmětu neživotného je tento aspekt oslabený: *Tato skleněná výplň je ...* Podmět, který je zastoupen osobním zájmenem v 1.os.j.č. se obvykle nevyjadřuje. Ve zkoumaných textech je však častým úkazem vyjádření podmětu zejména v podobě osobního zájmene *já*, které není třeba v případě češtiny explicitně vyjadřovat, pro vytvoření gramaticky správné věty. Obecně se vyjádření podmětu spíše vyhýbáme, podmět ve formě zástupného zájmene je uveden zejména k vytvoření důrazu.

V materiálech, které máme k dispozici, užívání *já* souvisí buď s idiolektem autora, nebo se může jednat o vyjádření důrazu. Jedince může naznačovat jeho osobní (ne)zapojení do případu. V neposlední řadě je tu autor textu, který může původcem těchto vyjádřených podmětů. Vzhledem k tomu, že neznáme blíže pozadí vzniku prepisů, budeme tyto vyjádřené podměty považovat za typický úkaz spojený právě s prepisy: př. **Já** jsem zprvu na sms nereagovala.; **Já** jsem se tam jel podívat. **Já** jsem žádné alkoholické nápoje nepila. **Já** jsem to tak ani nemyslela.; a další.

Koreference

Koreference se vyskytuje bez rozdílu ve všech typech policejních záznamů. Je chápána jako užití výrazů, které v textu anaforicky, či kataforicky odkazují. V našich příkladech se jedná zejména o anaforu a odkazování za pomoci zájmen ukazovacích a osobních.

---

48 Čechová, M. a kol. *Čeština, řeč a jazyk*. Praha : ISV nakladatelství, 2000, s. 287.

Ukazovací zájmena

Tento, tato, toto

Tradičně se ve formálních textech často vyskytuje zájmeno, které nám odkazuje na slovo v textu, právě ve tvaru *tento, toto, tato, tyto, tyto*. Samozřejmě můžeme narazit i na jeho kratší formu *to*, která je nám v mluvené komunikaci bližší. Delší tvary jsou spojeny převážně s formálnějším projevem a zejména s psanou podobou. Př. ... *i přes toto mi pořád píše; ...,protože bych toto nezvládla.; Nevím, proč toto o mě vypráví.; tato byla provedena přístrojem; S tímto vozidlem jsem jel....;*

Vynechání substantiva a pouhé užití ukazovacího zájmena není vždy dobrou volbou. Může dojít k nepochopení, k jakému objektu výraz odkazu. U některých formulací může působit tvar ukazovacího zájmen až neobratně.

Ten, ta, to

Ukazovací zájmeno *to* je jedním z nejběžnějších prostředků užívaných pro odkazování v textu. I v našem případě je *to* nejpoužívanějším zájmenem v textech vůbec, př. *Policisté to tam vyřešili.; To se stalo včera.;..., aby to neviděli a nijak je to nestresovalo; apod.*

Osobní zájmena

Osobní zájmena jsou další kategorií zájmen, která je frekventovaně užívána k odkazování v textu. Jak jsme si již mohli povšimnout u zájmena 1.os. sg. *já*, př. *Já jsem se udeřila do hlavy.; Já jsem šla na přechod pro chodce*. Běžně se však v textu setkáváme i se zájmeny zejména 3.os.. Př. *Oni mi řekli*.

Obvykle odkazují na ostatní zúčastněné nebo jakkoli spojené s nastalou prošetřovanou situací.

Číslovky

V prepisech je přítomno nezanedbatelné množství číslovek, ve většině případů se jedná o číslovky určité navíc vyjádřené číslicí, obvykle reprezentují časové údaje (hodiny, data), dále finanční obnosy, jiné charakteristiky, které je možné vyjádřit číslovkou: *ve 14:30 hodin volali dělníci; Často se vracel tématem k našemu rozchodu,*

ke kterému došlo **7.10.2014**; finanční hotovost ve výši **500 Kč**; o celkové výměře **21 metrů čtverečních**. Následně nalezneme číslovky při záznamech registračních značek vozidel i adres. Nejčastější je tedy užití číslovek základních, v prepisech jsou ale přítomny i číslovky řadové: *Do domu se chodí třetím vchodem.*; **7.10.2014**; *šla jsem okolo 1. základní školy; na první pohled vypadají....*

Oba druhy číslovek jsou v textu vyjádřeny číslicí a také slovně.

Předložky

Užití předložek je v textu převážně spojeno s verby, konkrétně se jedná o předložky, které se slovesem tvoří určitou vazbu. Frekventované užití předložek je také spojeno s popisnými pasážemi, které se věnují zejména deskripci místa a času. Vzhledem k tomu, že se jedná o záznam konkrétního „příběhu“ obsahuje text i značné množství adverbíí.

Několikanásobné větné členy

Několikanásobné větné členy jsou ve vzájemném koordinačním vztahu. V textu se nejčastěji setkáváme s několikanásobnými větnými členy, které jsou spojeny ve vztahu slučovacím: *V přízemí a prvním patře domu jsou kanceláře*. Několikanásobné větné členy slouží k výčtu informací ohledně určité události, tj. popisu okolí, popisu objektu, popisu odcizených věcí či zranění. Je časté, že je ve větě obsažen výčet většího množství slov patřících do kategorie jednoho větného členu. Všechny větné členy mohou tvořit několikanásobný větný člen.

Synonyma

Pro prepisy je typické „vyhýbání“ se synonymům. V některých případech, kdy dochází k několikanásobnému užití téhož slova, je volba synonyma nemožná, jelikož zcela korespondující výraz existovat ani nemusí. Přepis by měl být co nejjasnější, proto je vhodnější držet se jednou použitého slova a bez ostychu ho zopakovat. Text tím značí původ v mluveném projevu, kde je opakování slov více než běžným jevem. V neposlední řadě opakování slov zajišťuje koherenci celého textu.

Deixe

Deixe se liší od anafory a katafory tím, že neodkazuje na výrazy v rámci textu. Dochází k užití výrazů, které odkazují k mimojazykové realitě. Deixe může být prostorová, personální, časová (je popsána nejen jednotlivými výrazy, ale např. i tvary sloves - slovesné časy) a sociální.

Př.: *Viděla jsem **tam**, že **tam** je hlídka městské policie a něco **tam** řeší ....; Já jsem se **tam** jel podívat.; **Zde** celý víkend pili alkohol.; **Zde** jsem byla vyšetřena.*

K lexikálním konektorům zajišťují koherenci textu v tom smyslu, že je užito pojmenování/označení z předchozí věty či vět a je uvedeno v některé z následujících vět. Vedle lexikálních konektorů existují gramatické prostředky návaznosti textu, tzv. gramatické konektory. K nim patří spojky, koncovky slovesného přísudku při elipse podmětu, v tom případě je přísudek se pak shodný s podmětem věty předcházející.⁴⁹ Výše zmíněné konektory zajišťují celkovou koherenci textu.

V prepisech je velmi časté užívání prostorových orientátorů, zejména výrazů *zde* a *tam*, ačkoli by tyto deiktické výrazy měly být používány na základě pohledu mluvčího. V textech nalezneme několik případů, kdy je tohoto odkazování užito zavádějícím způsobem. Ačkoli smyslu vět rozumíme, pokud na projev pohlédneme z pohledu mluvčího, jsou tyto výrazy užity špatně v těchto situacích: př. *Následně se vždy v pátek sebrala i s dětmi a odešla ke své kamarádce do bytu 2+kk. **Zde** celý víkend pili alkohol.* V tomto případě by měl být použit výraz *tam*, jelikož se nejedná o prostor, v kterém se mluvčí momentálně nachází, aby na něj odkazoval výrazem *zde*. Kromě prostorového orientátoru můžeme zmínit další chybu v příkladové větě, a to ve shodě podmětu s přísudkem. Otázku gramatických chyb rozebereme detailněji až na konci hodnocení jazykových jevů.

Pasivum

Pasivum je běžně spojováno s psanými projevy, je však považováno za formální až knižní. Obecně se tedy od užívání pasiva upouští, při institucionálním styku je stále frekventovaně používáno. Policejní dokumentace v tomto není výjimkou. Vzhledem k projednávaným tématům a často i neznámému pachateli, nám trpný rod umožňuje opis

⁴⁹ Čechová, M. a kol. *Čeština, řeč a jazyk*. Praha : ISV nakladatelství, 2000, s. 366

události bez nutnosti obsazení sémantické role „agens“, který by byl v aktivní větě podmětem. V pasivní konstrukci se do pozice podmětu dostává předmět z konstrukce aktivní.

Pasivum vyjadřuje roli mluvčího jako „*patiens*“ kdy mu bylo na základě okolností „něco“ způsobeno „někým“, konatel však není podstatný pro celkové sdělení, nebo nám není znám, což označujeme jako tzv. deagentizaci:

př. *Mimo jiné jsem byl vyzván k podrobení se dechové zkoušce.;...tato byla provedena...; Poté jsem byla převezena do nemocnice.;...kdy mi bylo sděleno...;*

Použití slovesných časů

V policejních záznamech je obecně užíváno minulého času, jelikož se v prepisech projednávají informace vztahující se k minulé události. Jak již bylo zmíněno výše, slovesný čas funguje jako deiktický prostředek, který odkazuje právě k mimojazykové realitě, kterou je minulost.

Př. *V současné době jsem zaměstnána jako ...; Okruh mé práce je...; ...převlékla jsem se a jela ....* Setkáme se i s užitím času budoucího, a to zejména při popisu následných kroků po samotném výslechu apod. Můžeme tak sledovat následnost dějů: př. *K trestnímu řízení se budu připojovat v případě, že mi škody nebudou nahrazeny.*

Parataxe a hypotaxe

Parataktické spojení větných členů či vět je spojením souřadným, kdy jsou členy na stejné rovině. V prepisech jsou věty či členy spojeny často v poměru slučovacím, konkrétně spojkou *a*. Příklad: *Policisté to tam vyřešili a odjížděli.; ...sebrala se i s dětmi a odešla...;...byla jsem ošetřena a následně hospitalizována...; peníze a doklady; vozidla a lidi.*

Parataktické spojení může být realizováno i bez spojky: *otřes mozku, podvrknutí krční páteře.*

Opačným případem je hypotaktické spojení, které je spojením vět či větných členů na základě subordinace. Tomu odpovídá spojení věty hlavní s větou vedlejší, př. *Dozvěděl jsem se o pěti mužích, se kterými mě podváděla.* V prepisech se

nesetkáváme s použitím hypotaxe v kategorii jmen.

Věty

Během záznamu jsou užitě jak věty jednoduché, tak souvětí. Jejich užití je v kontextu policejní dokumentace závislé zejména na sdělovaných faktech. Pokud se jedná o popis události je užit jako v klasickém vyprávění souvětí. Pokud jde pouze o doplnění informací, kterou není třeba dále rozvíjet, autor textu se uchyluje k větám jednoduchým. Většinou se nejedná se o čtenářsky poutavý text, hlavním úkolem takového záznamu je věcná přesnost, tj. zmínit všechny podstatné detaily, které byly během výslechu získány. Proto se věty občas zdají vytržené z kontextu.

Jednoduché věty

V textech si můžeme povšimnout častého užívání jednoduchých vět. (Některé z nich jsou delší vzhledem k příslovečným určení obsaženým v větách. Krátké věty ze stylistického hlediska posouvají děj, což v našem případě není podstatnou funkcí těchto vět, jelikož se jedná o text, který je formálního charakteru. Užití jednoduchých vět je spojeno převážně uvedením určité informace, které nejsou dále rozvíjeny, jelikož nerozvíjí základní téma výpovědi, jsou jen doplněním výpovědi a zároveň nemají vliv na interpretaci projednávané události. Příklad: *Nikde se neléčí.*; *Na této stavbě působím jako subdodavatel.*; *Já k tomu nemám žádné podklady.*

Souvětí

Souvětí je využíváno zejména pro rozsáhlejšími pasážemi, které obsahují informace k projednávanému tématu. Z tohoto důvodu je těmto informacím věnován větší prostor v textu, aby mohlo dojít k jejich doplnění a dotvoření kompletního obrazu. Příklad: *[Dále bych k výpovědi manželky **uvedl**], [že **nezadržuji** žádné její doklady, nikdy jsem manželku **neuhodil**.]; [Pokud se **mám vyjádřit** ke skutečnosti], [zda a jak **jsem byla** zraněním **omezena** v obvyklém způsobu života], [**uvádím**], [že jsem **byla upoutána** na lůžko první dva dny v nemocnici], [**kdy jsem nemohla** vůbec **chodit**].*

Bezpodmětné větné struktury

Tyto struktury bývají obvykle spojeny s meteorologickými jevy, jinak tomu není ani v našich textech. Příklad: *Bylo zataženo a pršelo.*

Zkratky

Z použitých zkratk v textu bych jmenovala zejména zkratku *Policie České republiky - PČR*, *OOP - obvodní oddělení policie*, *občanský průkaz - OP*, *linka 158 - l. 158*, *tel. - telefon*, *identifikační číslo - IČ*, *korun českých - Kč*, *číslo popisné - čp.*; *vin - identifikační číslo vozidla (Vehicle identification number)*, *registrační značka - rz*, *rok výroby - r.v.*, *PIN - osobní identifikační číslo (Personal identification number)*, *OTP - osvědčení o technickém průkazu*, *pan - p.*, *kus - ks*, *kilogram - kg*, *ulice - ul*, *cirka - cca.*

U většiny zkratk známe jejich význam, jelikož se užívají v běžném životě, u jiných jsme schopni význam odhadnout na základě kontextu. Samozřejmě jsou mezi zkratkami i takové, které by každý nemusel odhalit. Zkratky nám pomáhají zkracovat text v ekonomické podobě sdělují vše potřebné. Zmíněné zkratky běžně užívají nedochází tak k záměnám a informačnímu šumu, tj. nepochopení.

Velice zvláštním jevem je dle našeho soudu naprosté vynechání užití zkratky pro *metry čtvereční - m² : o celkové výměře 21 metrů čtverečních; celkem 2 metry čtvereční*. Ve stejném přepisu je naopak použito zkratky *centimetr - cm*, ačkoli se jedná o výraz mnohem kratší. Stejně tak je upřednostněn slovní tvar promile před zástupným symbolem ‰: *nadýchal jsem 1,7 promile*.

Užití zkratk není v textech konzistentní, například *l. 158* pro *linka 158: ...jsem věc okamžitě oznámila na linku 158 x ... zavolala dceři, následně na l. 158*.

Chyby v textu

V přepisech nalezneme chyby nejčastěji v:

Interpunkci

- *K uvedenému mohu uvést, že to byl v létě můj partner a to po dobu 3 měsíců.*

chybějící čárka před *a to*

- *Neznám důvod **proč** se mne dnes pokusil napadnout, nejspíše byl velmi silně podnapilý.* - chybějící čárka před *proč*
- *V bytě bydlela její kamarádka s přítelem a dítětem **o víkendech** tam přespávala moje manželka se svým přítelem a dětma.* - chybějící čárka mezi hlavními větami; navíc se ve větě nachází nespisovný tvar plurálu *děti- dětmi*
- *Pokud se mám vyjádřit k pozitivěmu alkoholu a dobře jeho požívání **uvádím**, že když jsem dovezl kolegu do xxxxxx, tak jsme společně seděli u něho venku.* - chybějící čárka před slovesem *uvádím*
- *Jak přesně a kterou částí do mě vozidlo narazilo **nevím**.* - chybějící čárka před slovesným tvarem *nevím*
- *Z důvodu deště jsem na ni něco měla, ale zda čepici, či kapuci **to** již nevím.* - chybějící čárka před *to*
- *Pokud se mám vyjádřit k tomu, zda mi vznikla dopravní nehodu nějaká škoda a jaká **uvádím**, že při dopravní nehodě jsem měla poškozený kabát, který měl odřené rukávy a byla přetržená šňůra stahování.* - opět chybějící čárka před slovesem *uvádím*
- *Dále jsem měla poškozený mobilní telefon **a to** drobnou prasklinu na zadním krytu.* - chybějící čárka před *a to*
- *V době **kdy** mohlo dojít ke krádeži **jsem** v okolí neviděl žádné osoby.* - chybí čárky před vyznačenými slovy k oddělení věty vložené

Tvarech osobních zájmen

- *Pavel se na **mně** z ničeho nic vrhnul.* - tvar osobního zájmena *já* pro 4.p. je *mě*
- *Choval se velmi zvláště, místy mi přišlo, že **mně** ani nepoznává.* - tvar osobního zájmena *já* pro 4.p. je *mě*
- *Nevím proč toto o **mě** vykládá.* - tvar osobního zájmena *já* pro 6.p. je *mně*
- *Nikdy jsem **jí** na životě ani zdraví neohrožoval, to, že uvedla, že jsem na **ní** najížděl autem, je lež.* - tvar osobního zájmena *ona* pro 4.p. je *ji/ni*

Shodě podmětu s přísudkem

- *Následně se vždy v pátek sebrala i s dětmi a odešla na víkend ke své kamarádce*

do bytu 2+kk. Zde celý víkend pili alkohol. - podmětem je *manželka a kamarádka*, tvar slovesa by tedy měl koncovkou korespondovat s ženským rodem podmětu, tj. *Pily*

- *Přišlo mi cca každé 3-4 dny cca 3 sms.* - podmětem jsou *3 sms* na základě shody by měl být tvar slovesa *přišly*

Fráze, netradiční spojení a organizace textu

Policejní záznam je spojen s používáním určitých formulací, které můžeme sledovat skrze textové materiály. V textech se obvykle dovídáme časový údaj, kdy došlo k šetřené události, v úvodní pasáži se tedy pravidelně setkáváme s formulací *“Dne.....v .....hodin”* po této frázi dochází k líčení problému, který bývá často charakterizován formulací *“dostavit se ve věci ....”*. Text bývá ukončen frází: *“To je vše, co mohu k dané věci uvést.”* Další z frekventovaných formulací je: *Pokud se mám vyjádřit k ....*

5.2 Pozice slovesa

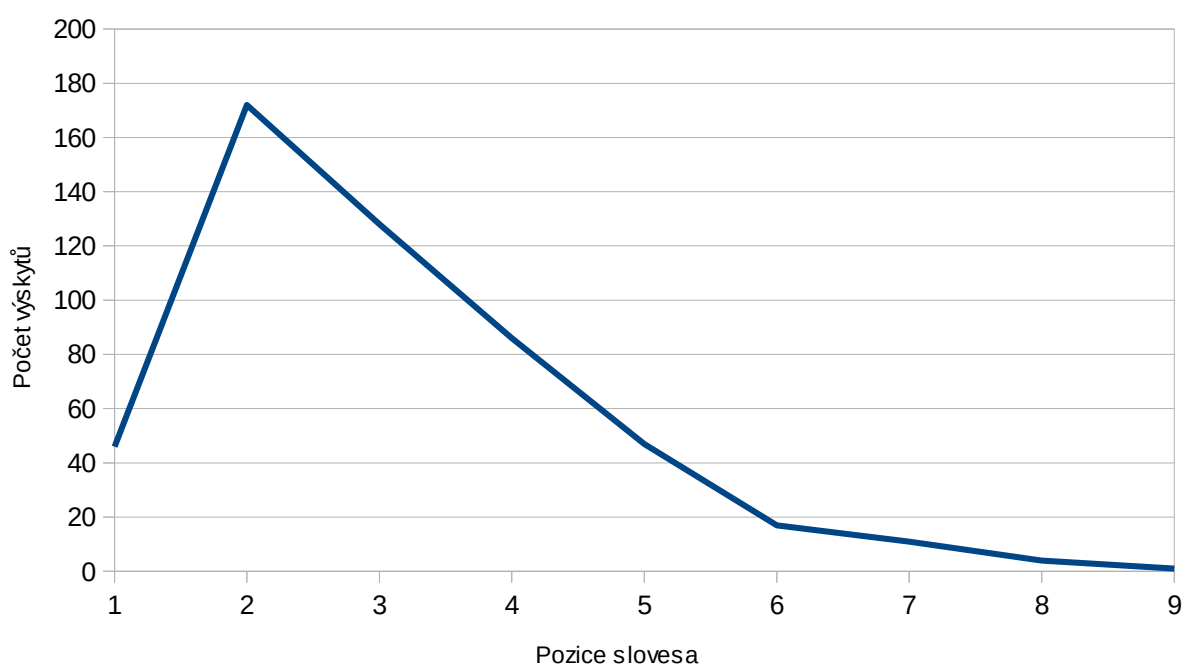
Pozice slovesa se u všech prepisů zdála velmi, kdy se sloveso velmi často nachází na první pozici. Tento jev jsme detailněji prozkoumali na základě porovnání s texty jiných charakteristik a stylů. Pokusili jsme se na základě analýzy pozice slovesa rozhodnout, zda se vskutku jedná o jev typický pro prepis policejního výsledku, nebo nalezneme ve škále textů a různých stylů takový text, který by byl touto charakteristikou blízko prepisům.

Za užití programu byly sestaveny základní větné vzorce, v které byly posléze zpracovány. Na základě pozic sloves ve větách byly sestaveny grafy reprezentující výskyt sloves ve větách. Pro srovnání jsem použili žurnalistické texty, beletrii, poezii, abychom ukázali, že prepisy mají mezi psanými texty své specifické místo. V případě prepisů policejních výsledků jsme texty rozdělili na jednotlivé věty, tj. došlo k rozdělení souvětí, v druhé variantě pro lepší srovnání byly použity věty celistvé, tj. od tečky k tečce.

Na základě rozboru jednotlivých textů a určení poloh sloves v textech jsme získali následující hodnoty.

5.2.1 Přepisy výsledků - jednotlivé věty

Na základě sledování chování jednotlivých větných členů nás zaujalo nezvykle časté užívání slovesa na úvodních pozicích ve větě. Z tohoto důvodu jsme se detailněji zaměřili na problematiku pozice slovesa ve větě. Sledovali jsme tedy frekvenci užití slovesa v určité pozici a následně jsme výsledky porovnali s odlišnými druhy textů, abychom stanovili, zda se jedná o typický jev pro přepis policejních výsledků. Je zapotřebí doplnit, že vysoký počet výskytu slovesa na druhé pozici ve větě je v tomto případě dána rozdělením souvětí na jednotlivé věty. Slovesu často předchází spojka, té jsme přiřadili odpovídající pozici, na základě tohoto faktu se převaha sloves nachází na druhé pozici ve větě. Významně tak počet výskytů překročil výskyt sloves na první pozici, kde jsme předpokládali vyšší frekvenci.

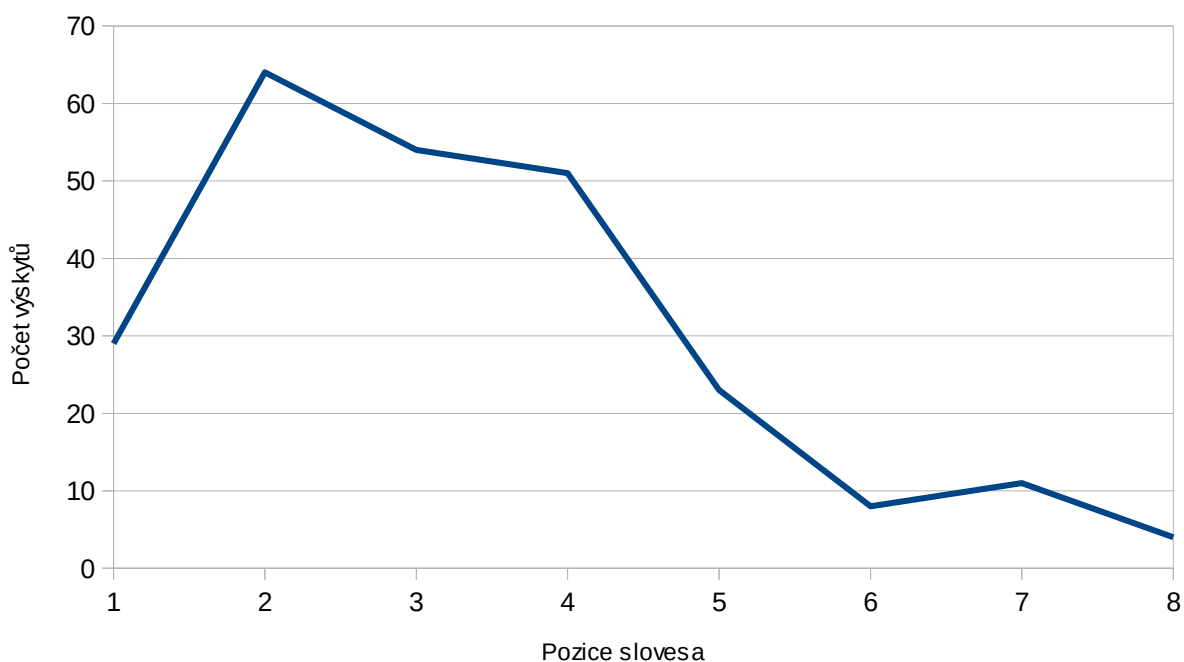
Výskyt slovesa (přepisy výsledků - jednotlivé věty)

1.pozice	46
2.pozice	172
3.pozice	128

4.pozice	86
5.pozice	47
6.pozice	17
7.pozice	11
8.pozice	4
9.pozice	1
10.pozice	0

5.2.2 Přepisy - od tečky k teče

V této části byly přepisy rozděleny na věty jednoduché i zachována celá souvětí, tj. k analýze byly použity kompletní věty od tečky k teče.

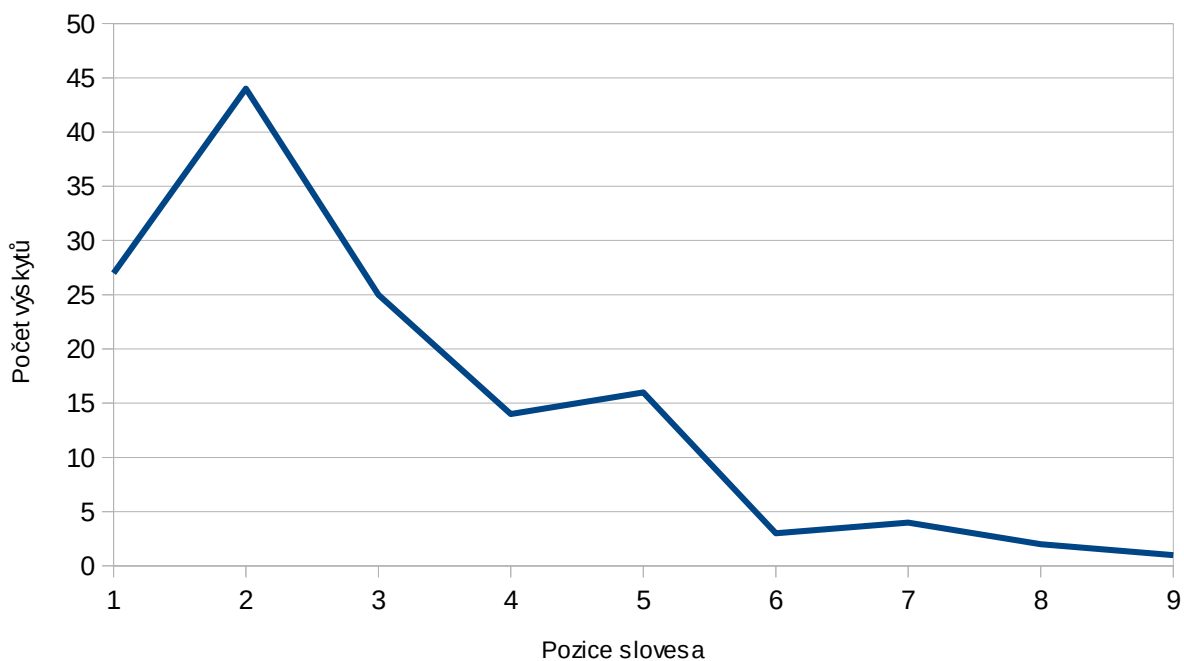
Ačkoli byl počet sloves na první, druhé či následných pozicích logicky nižší, stále jsou první čtyři pozice ve větě nejfrekventovanější pro výskyt slovesa. Tento graf není použit v závěrečném grafu, který zahrnuje všechny typy textů, jelikož všechny texty byly analyzovány po jednotlivých (jednoduchých) větách.

Výskyt slovesa (přepisy výslechů- věta od tečky k teče)

1.pozice	29
2.pozice	64
3.pozice	54
4.pozice	51
5.pozice	23
6.pozice	8
7.pozice	11
8.pozice	4
9.pozice	1
10.pozice	0

5.2.3 Beletrie

Jako výchozí beletristický text byl použit úryvek z díla *Babička* Boženy Němcové, druhý úryvek byl z textu Karla Čapka *Dášenka, čili život štěněte*. Je vhodné doplnit, že ve zvolené pasáži *Dášenky*, se nacházel výčet nejrůznějších aktivit, tudíž slovesa zaujímaly počáteční pozice ve větách, z toho důvodu došlo k nárůstu obsazených prvních pozic ve větě slovesem.

Na základě výsledných hodnot vidíme, že nejběžnější pro výskyt slovesa byla v beletristických úryvcích druhá pozice ve větě, první a třetí pozice byla obsazena s podobnou frekvencí.

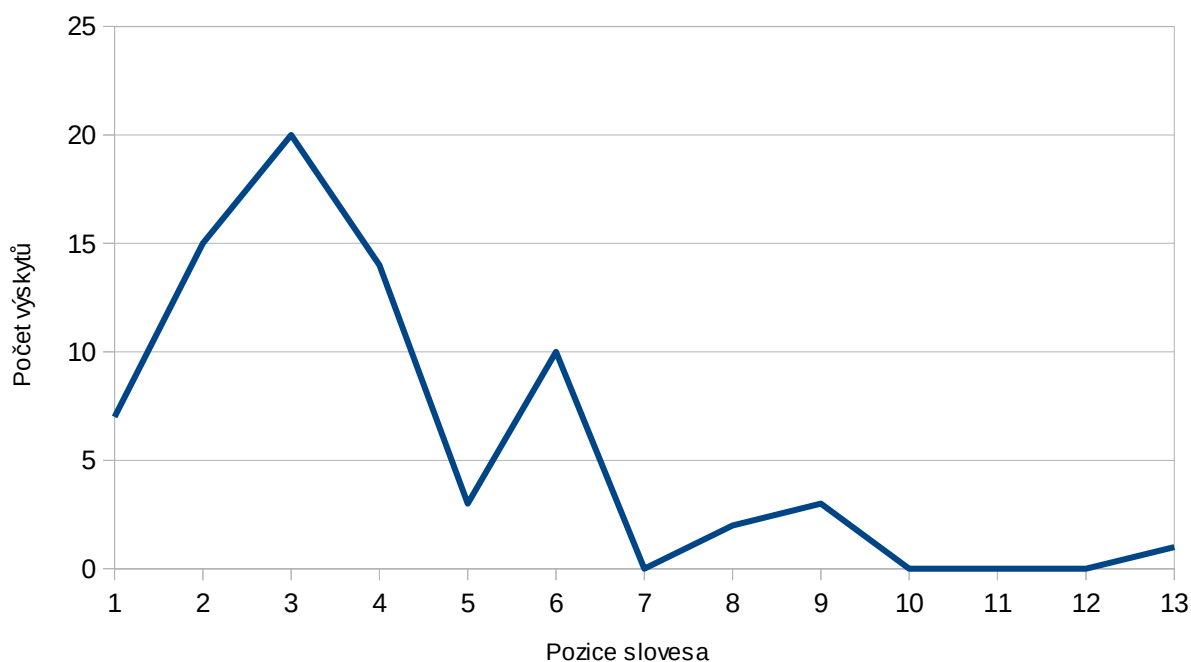
Výskyt slovesa (beletrie)

1.pozice	27
2.pozice	44
3.pozice	25
4.pozice	14
5.pozice	16
6.pozice	3
7.pozice	4
8.pozice	2
9.pozice	1
10.pozice	0

5.2.1 Žurnalistika

Podkladem pro rozbor žurnalistického textu se pro nás staly články z lidových

novin, konkrétně z jejich online zpravodajství.⁵⁰

V žurnalistické tvorbě bylo nejčastější umístění slovesa na třetí pozici ve větě, nezvyklé nebylo ani umístění až na pozici čtvrté. Oproti jiným textům se žurnalistický odlišoval i obsazením 13. pozice ve větě slovesem, což jsme u žádného jiného textu nesledovali. Tento fakt je dán delšími popisnými pasážemi před užitím samotného slovesa.

Výskyt slovesa (žurnalistika)

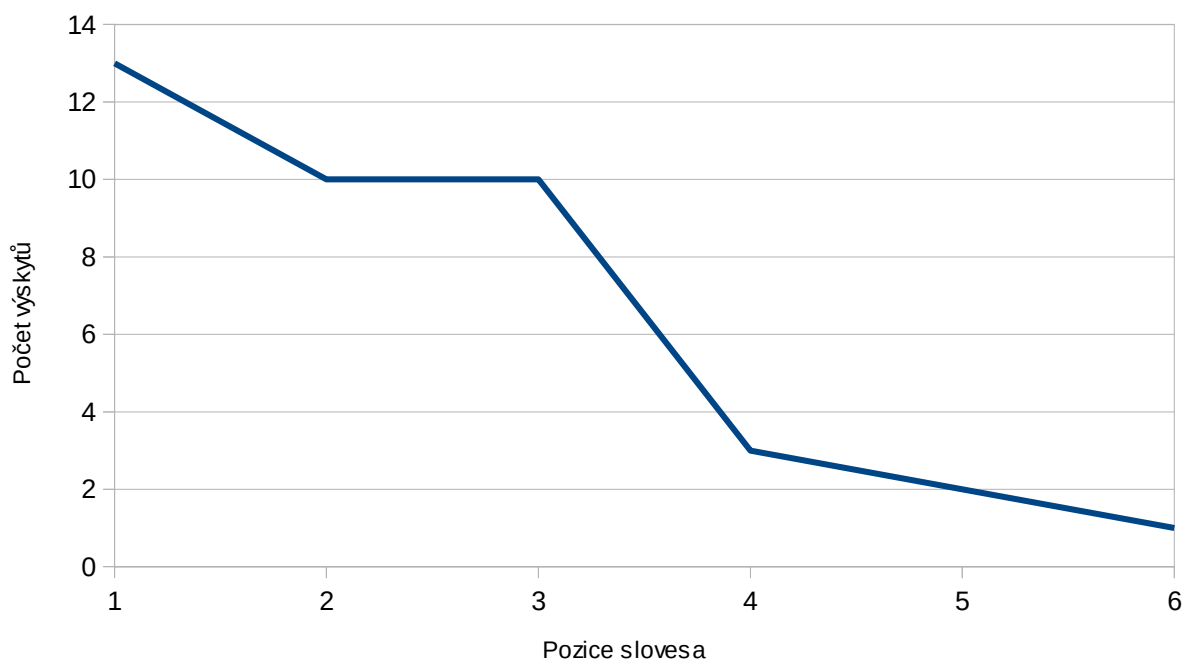
1.pozice	7
2.pozice	15
3.pozice	20
4.pozice	14
5.pozice	3
6.pozice	10
7.pozice	0
8.pozice	2
9.pozice	3
10.pozice	0

⁵⁰ Zpravodajský server Lidových novin: <http://www.lidovky.cz/>

5.2.2 Poezie

Za vzorek poezie byla zvolena tvorba J. H. Krchovského, konkrétně několik z jeho básní různého rozsahu. Nutno podotknout, že množství sloves v poetické tvorbě bylo omezené, pro naši potřebu obecného srovnání však bylo dostačující.

V případě poezie J. H. Krchovského je nejobsazovanější pro umístění slovesa první pozice. Je ovšem třeba mít na paměti, že se jedná o tvorbu poetickou a ta strukturně značně vzdálena běžné komunikace i textů beletristických a žurnalistických.

Výskyt slovesa (poezie)

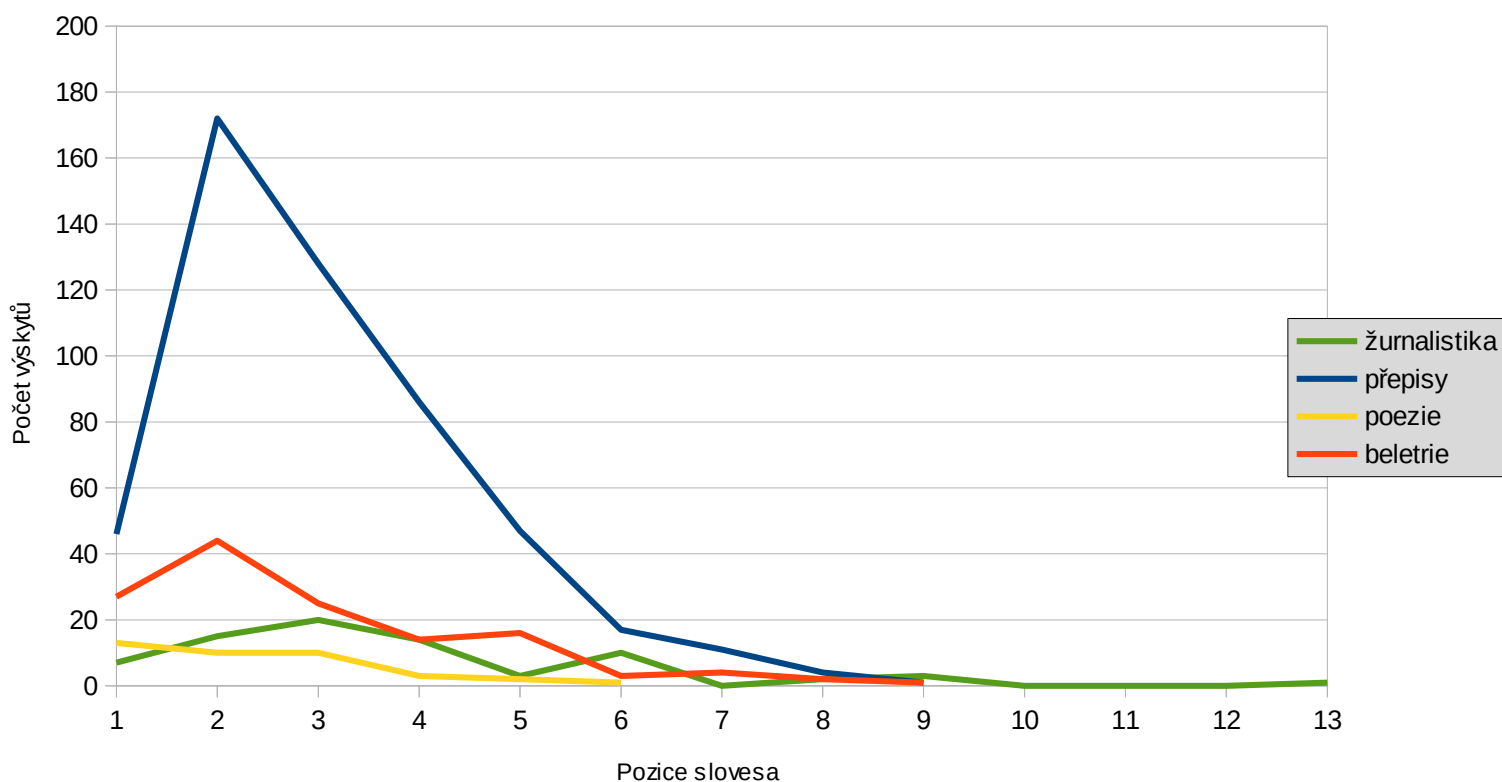
1.pozice	13
2.pozice	10
3.pozice	10
4.pozice	3
5.pozice	2
6.pozice	1
7.pozice	0
8.pozice	0

9.pozice	0
10.pozice	0

Dle uvedených grafů vidíme, že pozice slovesa ve větě se liší podle typu textu. Naši hypotézu o nezvykle vyššímu výskytu sloves na první pozici ve větě u přepisů policejních výsledků jsme potvrdili. Na druhou stranu jsme získali data jiných typů textu s velmi podobnou charakteristikou. Jedná se o texty beletristické. Typově nejvzdálenější přepisům s ohledem na obsazování první pozice slovesem jsou texty žurnalistické, kdy se sloveso nejčastěji nachází na třetí pozici. V případě poezie je naopak užití slovesa na první pozici nejfrekventovanější variantou umístění slovesa ve větě.

Na základě naší drobné analýzy pozice slovesa ve větách vidíme velmi silnou korespondenci přepisu policejního výsledku s textem beletristickým. Toto zjištění významně přispívá k našemu přesvědčení, že přepis policejního výsledku není jen záznamem mluveného projevu, který se odehrál během výsledku. Beletristický text má jistou organizační strukturu, určitou stavbu věty. Můžeme předpokládat, že na základě shodných parametrů, se nám ukazuje přepis jako text, který je taktéž pevně strukturován. Má tedy blíže k projevu psanému než mluvenému, který by měl doslovně zaznamenávat, ale je spíše formalizovaným záznamem „příběhu“.

Graf obsahující všechny typy textů jasně ukazuje výše zmíněnou podobnost v pozicích sloves mezi přepisy policejních výsledků a beletrií.

5.3 Charakteristika textu přepisu policejního výsledku

Je patrné, že se jedná o text značně formální, vzhledem k výše zmíněným jazykovým jevům a pevné struktuře, zároveň je text prochnutý výrazy, které jsou nespisovné či vulgární. Podoba textu je, jak již bylo popsáno v teoretickém úvodu, stanovena zákonem. Pokud se zaměříme na jeho účel, jedná se o text formální, administrativního stylu, zejména kvůli omezenému slovníku, který je pro takový styl typický.

Administrativa tvoří prostředek nezbytné komunikace mezi jednotlivcem a institucí, v tomto případě se jedná o komunikaci neosobního charakteru. Pro nás je zajisté zajímavý fakt, že administrativní texty nemají pouze funkci informační, ale také perlokuční/perlokuce. Můžeme říct, že tento styl je značně schematický, v podobě našeho textu se přes mluvený původ textu snaží dodržovat určité formulace a výstavbu textu, aby text plnil požadovanou funkci. Základní je jakési schéma dle kterého se při tvorbě administrativně laděných textů postupuje. Takový text má tudíž má svá specifika nejen na rovině formální, ale i rovině lexikální, což je zřejmé i na rozsahu slovníku takového textu, jak již bylo zmíněné výše. Počty lemmat v těchto textech jsou nižší, jelikož jsou slova pečlivě volena a není užíván tak květnatý jazyk, ten je spíše strohý a účelný, aby plnil svou funkci.

V námi provedených rozborech textů jsme se snažili poukázat jak je takovýto text tvořen a zda výrazně vybočuje z řad běžných textů, resp. běžně dostupných administrativních textů. Záměrem naší práce je pokusit se objevit nějaký specifický jev či jevy, které můžeme paušálně sledovat ve všech textech, popř. textech tematicky shodných. U rozboru textu, který je záznamem policejního výsledku je do jisté míry užití lexika ovlivněno stylem vyjadřování autora promluvy, významnou roli zde hraje i osoba přepisovatele, tedy tvůrce textu, kdy do psané podoby může zasahovat jeho idiolekt a v neposlední řadě ovlivňuje podobu textu i volbu jazykových prostředků fakt, že se jedná o text, který je užit v rámci instituce, tudíž ho ovlivňují požadavky, které jsou na tyto texty kladeny.

Již v úvodní teoretické části diplomové práce jsme zmínili, že je obecně daný

rozdíl mezi mluveným a psaným projevem. Záznam policejního výslechu, vzhledem ke specifické situaci způsobu jeho vzniku, obsahuje prvky z obou variant projevu. V souvislosti s tím, co již bylo zmíněno, přepis policejního výslechu dosahuje určitého stupně formálnosti, který je dán oblastí, pro kterou je text určen. Pro psané texty je také velice typická retrospektiva, která je v tomto případě také hojně využívána, jelikož se vrací k minulé události případně s vlivem na situaci současnou. V případě psaných projevů jsou typické komplexní syntaktické struktury, což je v tomto případě pravda pouze z části, konkrétně v pasážích, které obsahují delší souvislé líčení.

Zároveň je v psaná forma mnohem explicitnější, jelikož vše potřebné pro sdělení musí být obsaženo v textu, jelikož nemáme k dispozici neverbální komunikaci, která by nám dotvářela celkový obraz sdělení. Bezpochyby je mnohem častější užití nominalizace, stejně tak pasivní struktury. S použitím nominalizace odkazujeme a spojujeme jednotlivé pasáže textu, užití zájmen jako zástupného výrazu je velmi časté a typické pro psaný text. Ve studovaných textech se navíc můžeme setkat s velmi častým užíváním a explicitním vyjádřením osobního zájme 1. os. sg., což odpovídá tomu, že se jedná o přepisy mluveného projevu, jelikož v řeči při důrazu máme tendence v pozici podmětu zájmeno *já* vyjadřovat.

Na základě dělení Hirschové⁵¹ bychom mohli přepisy klasifikovat dle obsahu jako texty popisné a další charakteristikou by byla psaná podoba, mající zčásti vlastnosti textu mluveného, na rozdíl od mluveného projevu je to text, který není spontánní a má pevně danou strukturu.

---

51 Hirschová, M. *Úvod do teorie textu*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 1989.

Závěr

V naší diplomové práci jsme se seznámili s policejním výslechem, jeho záznamem a jazykovými jevy, které s tímto přepisem policejního výslechu souvisí. Úvod byl věnován teoretickým základům policejního výslechu, jakým stylem se při výslechu postupuje, zmíněny byly i jednotlivé fáze výslechu, kdy nejvýznamnější fází pro náš průzkum je fáze druhá a třetí, kdy je text složen z monologického vyprávění vyslychaného, které je následně doplněno formou otázek a odpovědí o další potřebné informace. Tento postup je znatelný v textovém záznamu policejního výslechu, kdy je znatelné, která část je jednolitým vyprávěním a kdy je do výslechu zasahováno vyslychajícím, jelikož se mění logická následnost vět, témat apod., tváří se často jako naprosto vytržené z kontextu. S textovým záznamem souvisí pravidla policejní dokumentace a forma, kterou musí takový dokument mít.

Následně jsme nahlédli na komunikaci a komunikaci z pohledu policejního výslechu, kdy jsme zmínili některé významné faktory, které tento specifický typ komunikace ovlivňují a jak může docházet k následnému pozměnění původního mluveného projevu na základě transformace výslechu do psané podoby. Zároveň bylo vhodné uvést do otázky pojetí textu, který je vnímán nejrozličnějšími způsoby v závislosti na konkrétním lingvistovi. Zvolili jsme tedy náhled na text jako projev mluvený i psaný, jelikož je nám byla k dispozici pouze podoba psaná nemohli jsme určit, zda text mluvený a psaný spolu korespondují, jelikož to je přesně účelem přepisu policejního výslechu. Během práce jsme se na základě rozborů ujistili v tom, že tomu tak není a struktura přepisu odpovídá formálnosti události, zároveň jsou v tomto kontextu vyzdvíženy prvky, které jsou spjaty s textem psaným, což poukazuje na určitou úroveň úprav ze strany autora přepisu, a to zejména v podobě větných formulací.

V praktické části diplomové práce jsme pracovali s poskytnutými policejními materiály a provedli jsme rozborů jednotlivých textů, kde jsme se zaměřili na významné jevy pro typické pro přepisy policejních výslechů. Na základě těchto rozborů jsme došli k závěru, že přepisy policejních výslechů v sobě skrývají prvky psaného i mluveného textu, mají pevně danou strukturu, lexikum není nikterak rozsáhlé, opakování je jedním z velmi častých jevů, časté užití pasiva, což je netypické pro mluvený projev, krkolomné

konstrukce, ustálené frekventovaně užívané fráze úvodní i závěrečné a samozřejmě fráze, které byly v textu častěji použity a často tak dotváří formální rámec.

V textech jsou přítomny i vulgární výrazy, což je dáno původní mluvenou podobou projevu, kdy se mluvčí snaží vše autenticky popsat, nejedná se tedy od slova, která by v tomto znění volil autor textu. Ten je sice zodpovědný za finální podobu přepisu, informace, které do ní uvede jsou však pevně dány výsledkem. Slovník těchto textů není obecně nikterak bohatý, jelikož vychází z mluveného slova, je toto obvyklý jev, že mluvený projev není tolik květnatý jako projev psaný, který je na rozdíl od něj předem připraven. Koherenci textu nám zajišťují zejména ukazovací a osobní zájmena a slovesné časy.

Slovesům, respektive jejich pozici ve větě, se věnujeme v podkapitole 6.2, kde jsme porovnali jednotlivé typy textů a došli k závěru, že přepisy policejního výslechu má dle kategorie výskytu slovesa velmi blízko k textům beletristickým, což by ho řadilo spíše k psaným projevům než mluveným, které zaznamenává. Tuto analýzu větných vzorců jsme přidali až v průběhu práce, jelikož se pozice sloves zdála být nezvyklá pro běžný mluvený projev.

Přepisy policejních výslechů jsou velmi specifickým texty, které v sobě spojují psanost a mluvenost, zároveň užívají velmi specifické organizace textu, která neodpovídá spontánnímu mluvenému projevu, z kterého texty vychází. Ruku v ruce se strukturou textu stojí i fixní fráze užívané v přepisech. Typické je užití spíše kratších vět i kratších souvětí, když se posuneme k oblasti lexika, text pracuje se značně omezeným slovníkem.

Summary

In the diploma thesis we introduced a police interrogation, its transcription and language phenomena that are connected to this form of text. The introduction was dedicated to the theoretical background of police interrogation and its style. Every phase of police interrogation was mentioned, the second and the third phase are essential for our research. In those phases the discourse is based on the monologue of interviewed person, which could be completed by the additional set of questions to get the necessary amount of information. This procedure is noticeable in the transcript of police interrogation. There are a certain rules connected to the transcript of police interrogation.

We proceeded to the issue of communication from the police interrogation point of view. We mentioned several important factors that influence this kind of a specific communication. We also stated the possible changes during the transformation of the police interrogation into its written form. In the following section the concept of text was introduced according to the opinions of various linguists. In the thesis we compared the speech and writing and its basic characteristics and the way they are present in the police interrogation transcripts. We assured ourselves that the text is created according to the formality of the communicative event. The elements connected to the written form are mentioned, which signifies a certain amount of changes made by the author of text. It is obvious in the phrasing of the text.

In the actual analysis we worked with the police materials, we made analysis of the whole textual document with the focus on the particular language phenomena, that are typical for these transcripts. Based on the analysis we got to the conclusion that the transcripts of police interrogation have both written and spoken elements inside them. They have a fixed structure, lexicon, we often find a repetition of words, introductory and closing phrases, frequent use of passive constructions, that is not typical for Czech spoken language.

The vulgar expressions in the texts are connected to the spoken origin of texts. A person transcribing the interrogation is the one who is responsible for the final form of the text. The vocabulary of transcripts is not especially rich due to its dependence on the spoken word. The spoken interaction is spontaneous from the part of the interrogated

person. A coherence of text is maintained mainly by the demonstrative and personal pronouns and also by the verbal tenses.

We gave a great deal of attention to the issue of verbs and their position in a sentence in the chapter 6.2. We compared the various types of texts and we got to the conclusion that the transcripts are very close in their verbal position to the works of fiction. This facts puts transcripts closer to the written form than the original spoken one. This analysis of sentence patterns was added during the course of creation of the diploma thesis.

The transcripts of police interrogation are texts with very specific features, they combine the written and spoken form of communication in them. At the same time, those texts have distinctive organization of text itself, that does not correspond to the spoken form that originated the transcript. On the other hand, shorter sentences and a limited vocabulary are used in all the transcripts, which adds to the similarity with spoken form.

Literatura

- Čechová, M. a kol. *Čeština, řeč a jazyk*. Praha : ISV nakladatelství, 2000.
- Čírtková, L. *Policejní psychologie*. Praha: Portál, 2004.
- De Vito, J.A. *Základy mezilidské komunikace*. Praha: Grada Publishing, 2001.
- Fairclough, N. *Language and Power*. New York: Longman Inc., 1989.
- Grepl, M. a Karlík, P. *Skladba češtiny*. Olomouc: Votobia, 1998.
- Halliday, M.A.K. and Hasan, R. "Cohesion in English" London: Longman, 1976.
- Hirschová, M. *Úvod do teorie textu*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 1989.
- Hoffmannová, J. *Stylistika a...* Praha: Trizonia, 1997.
- Hoffmannová, J. *Mluvené a psané texty ve vzájemných citacích*. In: *Stylistika (Opole) I*. Opole: Univerzita Opole, 1992, s. 67-81.
- Kořenský, J., Hoffmanová, J. , Müllerová, O. *Analýza komunikačního procesu a textu*. Olomouc: UPOL, 2013.
- Konrád, Z. *Vybrané otázky teorie a praxe výslechu*. Praha: PA ČR, 2008.
- Russell, B. *The Inquiry Into Meaning and Truth*. London: George Allen and Unwin, 1940.
- Spurný, J. *Psychologie výslechu*. Praha: Portál, 2003.
- Widdowson, H.G. *Context, text, pretext*. Oxford: Blackwell Publishing, 2004.

6 PŘÍLOHY

Příloha 1

Text 1

Dnešního dne jsem šla přes most v xxxxxx, následně jsem šla k malému kruhovému objezdu u xxxxxx náměstí. Viděla jsem tam, že tam je hlídka městské policie a něco tam řeší s Pavlem xxxxx a s Lubošem - ten nevím, jak se dál jmenuje. Pavel na mně zavolal, abych k němu přišla. Tak jsem čekala nedaleko. Policisté to tam vyřešili a odjžděli. Pavel se na mně z ničeho nic vrhnul, nadával mi že jsem svině a podobnými výrazy. Také mi při tomto strhnul nějaké oblečení. Nijak mě neudeřil. Luboš někam utekl. Vrátila se hlídka městské policie a roztrhli nás. Lékařské ošetření nepotřebuji. Škoda na majetku mi nevznikla. K uvedenému xxxxxx mohu uvést, že to byl v létě můj partner a to po dobu asi 3 měsíců. Poté jsme se rozešli a občas se ještě navštěvujeme. V předchozí době jsme spolu již měli nějaké spory a jednou jsme se poprali. Neznám důvod proč se mne dnes pokusil napadnout, nejspíše byl velmi silně podnapilý. Choval se velmi zvláště, místy mi přišlo, že mně ani nepoznává. Já jsem žádné alkoholické nápoje nepila. Drogy neberu.

Text 2

Dostavila jsem se ve věci oznámení o obtěžování mé osoby ze strany mého bývalého přítele xxx xxxx stáří kolem 27 let z xxxxxx. Na tohoto jsem již dávala oznámení koncem října 2014. Po tomto oznámení se věci zklidnila během měsíce prosince až do xxxxxx. Poté mi xxx opět začal psát častěji. Někdy mi psal z facebooku a někdy sms z různých tel. čísel. Jeho číslo xxxxxxxx mám již zablokované. Zřejmě psal sms od kamarádů. Podle obsahu sms jsem poznala, že se jedná o xxxx. Často se vracel tématem k našemu rozchodu, ke kterému došlo 7.10.2014. Někdy se mi omlouval a někdy začal opakovaně urážet nadávkami "tupé semeno, krávo, svině" Já jsem zprvu na sms nereagovala a to asi do xxxxxx. Během této doby mi přišlo cca. každé 3-4 dny cca 3 sms. Poté jsem mu již začala odepisovat a dávat najevo, že se nechci o ničem již bavit a ať mi již nepíše. I přes toto mi pořád píše ve stejné četnosti. Dokonce mi v jedné ze zpráv vyhrožoval, že věc oznámí na Policii ČR. Po několika urážkách mé osoby jsem to nevydržela a telefonicky mu vynadala, kdy jsem mu i sdělila, že pokud nepřestane, tak ho zbiju. To se stalo včera. xxxx je o hodně větší než já a je zcela jisté, že bych mu nic udělat nemohla, protože bych toto nezvládla. Já jsem to tak ani nemyslela. Chtěla jsem jen, aby přestal. Pokud bude třeba, uvádím dvě telefonní čísla asi od kamarádů xxxx ..... a ....., ze kterých mi přišlo celkem asi

17 sms. Cítím se být urážena výše uvedenými výrazy a obtěžována opětovným kontaktováním.

Text 3

S manželkou máme osobní problémy od xxxxx roku xxxxx. Začalo to tím, že jsem nastoupil do školy, kdy mě začala napadat, že jí jsem nevěrný. Poté jsem se dozvěděl, že mi manželka zahýbá. O tomto mi řekli kamarádi. Dozvěděl jsem se o 5ti mužích, se kterými mě podváděla. Nežijeme spolu intimní život již přes měsíc. V současné době jsem v partnerském vztahu. S přítelkyní bydlíme mimo kanceláře. Dále bych k výpovědi manželky uvedl, že nezadržuji žádné její doklady, nikdy jsem manželku neuhodil. Nevím, proč toto o mě vykládá. Nic z toho není pravda. Alkohol užívám příležitostně jen v malých dávkách. Stalo se mi, že jsem se trochu opil, ale byl jsem sám v kanceláři a nikdo o mě nevěděl. Doma vůbec nepiji kvůli dětem, aby to neviděli a nějak je to nestresovalo. Nikdy jsem jí na životě ani zdraví neohrožoval, to, že uvedla, že jsem na ní najížděl autem, je lež. Dále bych k věci uvedl, že manželka vždy byla přes týden doma se mnou na adrese xxxxxxxxx. Následně se vždy v pátek sebrala i s dětmi a odešla na víkend ke své kamarádce do bytu 2+kk. Zde celý víkend pili alkohol. V bytě bydlela její kamarádka s přítelem a dítětem o víkendech tam přespávala moje manželka se svým přítelem a dětma. Prozatím nejsme v rozvodovém řízení, nebo si toho nejsem vědom. S právníkem již podnikáme kroky ve věci péče o dítě, které chci získat do své péče. Dále bych uvedl, že manželka je psychicky labilní, lže, vymýšlí si, jedná zkratkovitě. Nikde se neléčí. V současné době nepracuje, pořád někde vysedává a dost často pije alkohol. Neposílá dceru do školy, což jsem se dozvěděl od ředitelky školy, jelikož má neomluvené hodiny. To je vše, co mohu k dané věci uvést.

Text 4

Dostavil jsem se ve věci oznámení o vloupání do stavebních buněk na stavbě rodinného domu v obci xxxxxx vedle fotbalového hřiště. Na této stavbě působím jako subdodavatel. Stavbu provádí společnost xxxxxx. Veškeré vybavení na stavbě je této společnosti. Dnešního dne xxxxxx jsem přijel na stavbu kolem xx:xx hodin a zjistil, že jsou na stavebních buňkách odstraněné visací zámky. Pootevřel jsem dveře a zjistil, že z první stavební buňky pachatel odcizil plechové stavební kolečko opřené hned za dveřmi a z druhé buňky odcizil stavební pěch oranžovošedé barvy. Tento pěch byl také hned za

dveřmi v druhé buňce. Ani jednu z buněk pachatel dále neprohledával. Není zde s ničím manipulováno. Odcizený pěch byl na stavbě od pondělí, tedy jen pár dní. Přesný popis odcizených věcí musí sdělit zástupce poškozené společnosti. Já k tomuto nemám žádné podklady. O události jsem vyrozuměl stavitele p. xxxxxxxx, tel. xxxxxxxx, který poté zavolał na l. 158. Při rozhovoru o události mi p. xxxxxxx sdělil, že ještě večer xxxxxxx byl na stavbě kolem xx:xx hodin ohledně nějaké dokumentace a to bylo vše v pořádku. Mé osobě žádná škoda způsobena nebyla. Podezření na nikoho konkrétního nemám

Text 5

K výkonu svého zaměstnání uvádím vozidlo Ford Tranzit, xxxxxx. S tímto vozidlem jsem jel dne xxxxxxx do zaměstnání, kdy jsem pracoval v xxxxx. Odtud jsem jel odpoledne do xxxxxxx, kde jsem vyzvedl kolegu a tohoto jsem vezl do xxxxxx. Odtud jsem chtěl jet zpět do xxxxxxx. Cestou jsem byl ve xxxxxx kontrolován hlídkou dopravní policie. Mimo jiné jsem byl vyzván k podrobení se dechové zkoušce. S touto jsem souhlasil a tato byla provedena přístrojem. Dechová zkouška byla pozitivní a nadýchal jsem 1,7 promile. Dále jsem dýchal po pěti minutách a to jsem nadýchal 1,8 promile. Policisté se mě ptali, zda souhlasím s naměřenými hodnotami a já jim řekl, že ano. Oni mi řekli, že jsem se dopustil trestného činu a že mě převezou na dopravní inspektorát do xxxxxx. Já jsem s nimi dobrovolně jel. Odtud mě převezli na protialkoholní záchytnou stanici v xxxxxx, odkud mě ráno opět převezli sem.

Pokud se mám vyjádřit k požitému alkoholu a době jeho požívání uvádím, že když jsem dovezl kolegu do xxxxxxx, tak jsme společně seděli u něho venku. Zde jsem vypil jedno pivo. Žádný jiný alkohol jsem neměl. Celý den mě bolel zub a tak jsem si vyplachoval pusu ústní vodou a pil jsem energetický nápoj. Pivo u kolegy jsem vypil od 17:15 hod. do 18:15 hod.. Pivo jsem vypil hned a pak jsem zde ještě téměř hodinu seděl. Zubní vodu jsem si dával naposledy okolo 17:00 hod.

Když jsem vyjel od kamaráda, tak mě téměř hned zastavili policisté. Já jsem ujel asi 500 až 600 m. Jsem vysoký xxx cm a vážím okolo xx kg. Poslední jídlo jsem jedl okolo 12:00 hod. a to oběd. Jedl jsem ale málo, neboť mě bolí zub. Na požívání alkoholu jsem zvyklý, ale poslední dobou piji zřídka. Naposledy jsem pil alkohol před novým rokem.

Text 6

Dne xxxxxxxx jsem šla z místa svého bydliště k lékaři, který má ordinaci v xxxxxxxx. Z domova jsem odcházela okolo 08:30 hod.. Šla jsem okolo 1. základní školy a dále k xxxxxxxx. Zde jsem prošla parčík a přišla jsem k přechodu pro chodce, který vede do ulice xxxxxxxx. Když jsem přicházela k přechodu pro chodce, tak jsem viděla, že z levé strany přijíždí osobní vozidlo. Z pravé strany nic nejelo. Byla jsem těsně u přechodu pro chodce. Toto vozidlo zpomalovalo a na mě působilo dojmem, že zastavuje. Já jsem proto pokračovala v chůzi a vstoupila jsem na přechod pro chodce. Poté došlo ke střetu s vozidlem. Jak přesně a kterou částí do mě vozidlo narazilo nevím. Já jsem se udeřila do hlavy a upadla jsem na zem. Chvilku si nic nepamatuji. Začala jsem vnímat až to, že se nade mnou sklání nějací lidé. Pak opět nic nevím. Probrala jsem se více až v sanitě. Bolel mě malíček levé ruky a cítila jsem, že mám odřenou hlavu. Dále mě bolela krční páteř. Poté jsem byla převezena do xxxxxxxx nemocnice. Zde jsem byla vyšetřena a ošetřena a následně hospitalizována do xxxxxxxx. Poté jsem byla propuštěna do domácího léčení. Týden, co jsem byla v nemocnici, jsem nechodila do školy a po propuštění z nemocnice byly ve škole týden prázdniny a tak jsem byla doma. Poté jsem již normálně do školy chodila.

Od lékaře jsem se dověděla, že jsem utrpěla otřes mozku, podvrknutí krční páteře a zlomeninu malíčku levé ruky. Já jsem pravák. Dále jsem měla odřeniny na těle a to v pravé části zad, v oblasti zadní části krku a měla jsem zhmožděnou pravou zadní část nohy. Na levé noze jsem měla v oblasti lýtka silný hematom. Ještě jsem měla zhmožděnou levou kyčel. Na rentgenu nic nevyšlo, ale musela jsem docházet na kontroly do xxxxxxxx nemocnice a dávat si na postižené místo teplé obklady a na bolest jsem užívala Ibalgin. Malíček levé ruky jsem měla nejprve v dlaze a později jsem dostala sádrovou fixaci. Po její sejmutí jsem dostala na prst ortézu, kterou nosím do současné doby.

Pokud se mám vyjádřit ke skutečnosti, zda a jak jsem byla zraněním omezena v obvyklém způsobu života uvádím, že trvale jsem byla upoutána na lůžko první dva dny v nemocnici, kdy jsem nemohla vůbec chodit. Nemohla jsem ani vykonávat základní osobní hygienu, ale mohla jsem sama jíst, ale měla jsem dietu z důvodu nevolnosti způsobené otřesem mozku. Po dvou dnech jsem si již mohla dojít na toaletu a vykonávat osobní hygienu. Při tomto jsem ale musela být pod dohledem ošetřujícího personálu. Po propuštění z nemocnice jsem doma měla klidový režim, kdy jsem převážně ležela. Toto trvalo asi týden a pak jsem již chodila do školy. Zde jsem měla úlevy na tělocvik. Průběžně jsem chodila na kontroly do xxxxxxxx nemocnice a to každý týden. Poslední kontrola byla xxxxxxxx, kdy

mi bylo sděleno, že další případná kontrola by byla v případě nějakých obtíží. Ortézu na prst mám nosit v případě, že mě bude bolet. Ortézu již nenesím nepřetržitě, ale odkládám ji. Na rehabilitace jsem poslána nebyla.

K dopravní nehodě došlo okolo xxxxxx hod.. Bylo zataženo a pršelo. Komunikace i chodníky byly mokré. Přechod pro chodce byl dobře vyznačený a byl viditelný. Viditelnost byla dobrá, bylo vidět do dálky. Na sobě jsem měla riflové kalhoty světle modré barvy, kabát pod zadek tmavě zelené barvy s rukávy černé barvy. Na hlavě jsem měla patrně kapuci, ale toto si již nevybavuji přesně. Z důvodu deště jsem na ní něco měla, ale zda čepici, či kapuci to již nevím. V uších jsem měla sluchátka a poslouchala jsem muziku, ale tato nebyla tak nahlas, abych neslyšela vozidla a lidi, kdyby na mě promluvili. V době, kdy jsem přecházela přechod pro chodce jsem šla sama. Nevím, zda zde v okolí přechodu byl nějaký člověk, já si toto nevybavuji.

S ničím se dlouhodobě neléčím, žádné léky neužívám. Před nehodou jsem nepožila žádný alkohol ani návykové látky. Na výzvu policisty jsem se v nemocnici podrobila dechové zkoušce, která byla provedena přístrojem a byla negativní.

Pokud se mám vyjádřit k zavinění dopravní nehody uvádím, že vina je dle mého názoru na straně řidiče vozidla, které mě srazilo. Já jsem šla na přechod pro chodce v domnění, že řidič o mě ví, z jeho jednání jsem odvozovala, že vozidlo zastavuje a dává mi přednost.

Pokud se mám vyjádřit k tomu, zda jsem běžela, uvádím, že jsem neběžela, šla jsem běžnou chůzí, ani jsem nešla nijak rychle, neboť jsem nepospíchala, měla jsem dost času.

Pokud se mám vyjádřit k tomu, zda mi vznikla dopravní nehodu nějaká škoda a jaká uvádím, že při dopravní nehodě jsem měla poškozený kabát, který měl odřené rukávy a byla přetržená šňůra stahování. Dále jsem měla poškozený mobilní telefon a to drobnou prasklinu na zadním krytu. Tyto škody budu nárokovat na pojišťovně viníka dopravní nehody. K trestnímu řízení se budu připojovat v případě, že mi tyto škody nebudou uhrazeny.

Text 7

Pracuji jako řidič ve skladu nápojů xxxxxxxxxxxxxx, IČ: xxxxxxxx, se sídlem xxxxxxxxxxxx. Dne xxxxx jsem prováděl rozvoz zboží, kdy jsem okolo 17:50 hodin přijel do xxxxxxxx na fotbalové hřiště, kde jsem vykládal čtyři sudy piva v restauraci na hřišti, název restaurace nevím. Po příjezdu na místo jsem zaparkoval uvnitř areálu hřiště před vrátky k restauraci, kde jsem za pomoci dálkového ovládání uzamkl vozidlo **IVECO DAILY**, rz xxxxxxxxxxx, barva xxxxxxx, a zkontroloval jsem, zda je vozidlo uzamčeno, z důvodu, že ve vozidle

ponechávám peníze a doklady. Poté jsem složil čtyři sudy a naložil do vozidla čtyři prázdné pivní sudy, kdy jsem si odemkl pouze nákladový prostor vozidla za pomoci klíče. Poté jsem šel za paní hospodskou pro peníze za pivo, kdy toto bylo 5.900,-Kč. Na místě jsem se zdržel maximálně 20 min. Když jsem přišel k vozidlu, odemkl jsem vozidlo centrálním uzamykáním, sedl jsem si na místo řidiče a za sedačkou jsem hledal ledvinku, v které vozím peníze a doklady, kdy jsem do této chtěl vložit peníze za pivo. Za sedačkou, kde si ledvinku vždy nechávám, jsem tuto nenašel a poté jsem prohledával vozidlo, kdy jsem ledvinku nenašel. Před tímto jsem vykládal zboží v xxxxxx, kde jsem po nastoupení do vozidla uložil peníze do ledvinky a s tímto jsem přejel do xxxxxx na hřiště, kdy jsem po cestě nikde nezastavoval a k odcizení ledvinky muselo dojít na hřišti v xxxxxxxx. Když jsem zjistil, že ledvinka ve vozidle není, tak jsem ještě nevolal na policii, protože jsem se domníval, že mohla zapadnout někam hlouběji, kdy již byla tma a vozidlo jsem nemohl prohledat důkladně. Z xxxxxxxx jsem jel do xxxxxxxx do skladu nápojů, kde jsem opětovně vozidlo prohledal, ale ledvinku jsem nenašel. Dnešního dne xxxxxxxxxx jsem v ranních hodinách ještě jednou za světla vozidlo prohledal, ale ledvinku jsem nenašel. Dále jsem prohlídkou zámků vozidla zjistil, že u dveří řidiče je pootočený zámek mírně vlevo a při vsunutí klíče nelze tento zasunout do zámků celý a je zřejmé, že bylo se zámkem násilně manipulováno na hřišti v xxxxxxxx. Vozidlo není vybaveno alarmem a nevím zda je pojištěno proti vloupání. Škodu na poškození zámků dveří odhaduji na 1000,-Kč, kdy tato vznikla zaměstnavateli xxxxxxxxxxxx. V době kdy mohlo dojít ke krádeži jsem v okolí neviděl žádné osoby.

K odcizené ledvince uvádím, že se jednalo o černou látkovou ledvinku bez nápisů, značku nevím, stáří jeden rok, s poškozeným zipem a zapínáním pásku. V ledvince se v době odcizení nacházel: občanský průkaz č. ...., řidičský průkaz, karta VZP, průkaz školení řidičů - vše na mé jméno a dále má finanční hotovost .....,-Kč v bankovkách .....,-Kč a drobných mincích, a dále finanční hotovost ve výši cca .....,-Kč v různých bankovkách mimo 5.000,-Kč, kdy toto byly služební peníze zaměstnavatele. Jiné věci odcizeny nebyly, i když ve vozidle byla navigace a mobilní telefon, které zde zůstaly. Přesnou škodu vyčíslí poškozená firma xxxxxxxxxx, které předám poučení poškozeného a poučení o poskytování informací a po potvrzení budou předány na OOP xxxxxxxxxxxx.

Text 8

V současné době jsem zaměstnána jako vedoucí prodejny v obchodě se smíšeným zbožím xxxxxxxx, který se nachází na ul. xxxxxx, čp. xxxxxx v xxxxxx. V prodejně jsem byla

naposledy dne xxxxxxxx, kdy jsem zde prováděla administrativní práci. Okruh mé náplně práce je však hodně obecný počínaje od práce na pokladně, doplňování zboží až po administrativní práci. Při mém odchodu dne xxxxxxxx nebyla prodejna žádným způsobem poškozena. Dne xxxxxxxx kolem 6:30 hodin jsem byla telefonicky kontaktována od bezpečnostní agentury, že dne xxxx v 6:14 hodin bylo zjištěno napadení objektu. Muž, který mě telefonicky kontaktoval, je zaměstnanec bezpečnostní agentury a do telefonického rozhovoru mi sdělil, že byl v době napadení našeho objektu na výjezdu mimo své prostory a napadení zjistil až po svém návratu kolem 6:30 hodin. Z důvodu, že se trvale zdržuji v xxxxxxxx jsem věc okamžitě oznámila na linku 158. Následně jsem se převlékla a jela společně s manželem na místo k obchodu. Zde se již nacházela hlídka PČR OOP xxxxxxx, kdy mi bylo sděleno, abych k obchodu nevstupovala, že byl na místo zavolán psovod se služebním psem. Následně po ukončení základních úkonů PČR jsem provedla kontrolu vnitřních prostor objektu obchodu, kdy jsem nezjistila žádné odcizené věci. Dále nebylo ve vnitřních prostorech zřejmě s ničím ani manipulováno. Na místě se nacházely pouze otevřené pokladní kasy, kdy tyto necháváme otevřené úmyslně z důvodu, že pokud by nám někdo provedl vloupání do prostor obchodu, aby nám kasy při páčení nepoškodil. V pokladních kasách však neponecháváme žádnou finanční hotovost. Tato se po ukončení každé služby ukládá do trezoru, který je umístěn v jiných částech obchodu. Na místě jsem tedy pouze zjistila poškození skleněné výplně z přední části obchodu. Tato skleněná výplň je o rozměru 400 x 200 cm a jejím poškozením byla způsobena škoda ve výši 10 000,- Kč. Tuto cenu odhaduji z důvodu, že již tato skleněná výplň byla v minulosti poškozená a její obnova do původního stavu byla vyčíslena na tuto hodnotu. Dále uvádím, že se na místě nenachází kamerový systém, jsou zde pouze makety kamerového systému, které však nejsou funkční. Kdo by mohl skutek spáchat nevím. Z důvodu, že se v okolí nachází ubytovny, se nám zde pohybuje větší množství cizinců a lidí, kteří na první pohled vypadají sociálně slabí. Na poškozené skleněné výplni bude poškozená společnost xxxxxxxx, IČ:xxxxxx. Tato má také obchod pojištěn. Já však nevím u jaké pojišťovny.

Text 9

Dnes jsem kolem 14:30 hod. přijela před školu v obci xxxxxxx pro vnoučata. Vozidlo **FIAT BRAVO xxxxxxxx**, r.z xxxxxxxx, r.v. xxxxxxx, barva ČERVENÁ-ZÁKLADNÍ, vin: xxxxxxxxx, kterém mám zapůjčené do užívání od dcery mé kamarádky, jsem zaparkovala hned na začátku ulice. Protože bylo ještě brzo, tak jsem šla vyvenčit svého psíka, kdy jsem prošla ulicí ke školce a zpět. Když jsem došlo zpět k vozidlu, bylo to max. 10 minutách,

zjistila jsem, že je rozbité okno spolujezdce a je odcizen můj černý kožený batoh v hodnotě max. 50,-Kč, byl starý několik let, ošoupaný s:

šedočernou látkovou peněženkou starší v hodnotě cca 50,-Kč, oboje neznačkové s doklady OP, ŘP, karta pojištěnce VZP, platební karta České Spořitelny s přiloženým PIN kódem (ihned zablokována), vše na moje jméno, doklady k vozidlu (OTP, karta emisí, zelená karta), a finanční hotovostí ve výši 500,- Kč.

V té době bylo v ulici zaparkováno jen pár aut, většinou učitelů. V ulici nikdo nešel. Muselo se to stát, když jsem šla od auta a byla k němu zády. Zpátky jsem na něj koukala a nikoho u něj neviděla. V ulici v té době žádné auto neprojíždělo. Musel to být nějaký místní feťák, kterých je tu spousta, který věc provedl, a utekl do ul. xxxxxxxx. Podezření na konkrétní osobu nemám. Byla jsem přítomna ohledání místa činu - bez námitek. U platební karty jsem měla přiložen PIN kód. Kartu jsem ale ihned zablokovala, pak zavolala dceři, následně na l. 158. Vozidlo nemám pojištěno proti krádeži. Poškozenou budu já. Vyrozumět žádám po skončení šetření do místa trvalého pobytu. Číslo karty si nepamatuji. Na rozbitém skle uvádím škodu cca xxxxxx,-Kč.

Text 10

Dne xxxxxxxx jsem oznámil telefonicky na linku 158 odcizení mědi ze střechy domu č.p. na ul. xxxxxx v xxxxxx. Dům se skládá z přízemí, dvou podlaží a půdy. Do domu vedou dvoje vchodové dveře, kdy dva se nacházejí z ul. xxxxxxxx v xxxxxxxx, kdy jsou tyto vchody neustále uzamčeny a nikdy se neodemykají. Do domu se chodí vchodem třetím. Tento vchod je neustále volně přístupný, nikdy se nezamyká. V přízemí a prvním patře domu jsou kanceláře určeny pro potřeby Českých drah a v patře druhém se nacházejí tři byty, v současné době jsou dva byty neobsazeny a jeden je pronajímán xxxxxxxx, nar. xxxxxxxx, avšak této nájemnici končí nájemní smlouva a bude byt v brzké době předávat. Nad druhým podlažím se nachází půdní prostor, ke kterému vede schodiště kolem bytu p. xxxxxxxx. Půdní prostor je od schodiště oddělen kovovými dveřmi, které jsou taktéž neustále odemčeny a nejsou nijak zajištěny. Z půdního prostoru dále vede žebřík do vikýře, kterým se dá vlézt na střechu.

V současné době se v domě dělají stavební úpravy, což zahrnuje i opravu střechy. Včerejšího dne tj. xxxxxxxx mi ve 14:30 hodin volali dělníci, že na střeše chybí nějaký materiál. Já jsem se tam jel podívat a zjistil jsem, že je na střeše poškozeno 40 eternitových šablon z toho, jak po střeše někdo chodil, kdy škodu odhaduji na celkovou částku 2.000,-

Kč (50,-Kč/1 ks), dále jsem kontrolou zjistil, že byla odcizena měděná krytina na dvou přístřešcích nad schodištěm o celkové výměře 21 metrů čtverečních. Škodu na těchto přístřešcích odhaduji na celkovou částku 12.000,-Kč, neboť se bude muset pod novou krytinu umístit i lepenka. Dále bylo odcizeno 10 vikýřů, kdy se jedná o drátěné oplechované sklo o rozměru 40 x 40 cm, kdy škodu na vikýřích odhaduji na částku 4.000,-Kč a dále bylo odcizeno oplechování z dvou komínů, kdy se jedná o pozinkovaný plech a výšce 15 cm, celkem 2 metry čtvereční v celkové hodnotě 300,-Kč. Celkovou škodu na odcizených věcech tedy odhaduji na částku 16.300,-Kč a na poškození v celkové výši 2.000,-Kč, kdy poškozeným bude firma xxxxxxxx., IČ: xxxxxxxx, která bude chtít být vyrozuměna o ukončení šetření.

K době spáchání mohu uvést, že střecha byla v pořádku naposledy dne xxxxx v 08:00 hodin, kdy dům kontroloval můj kolega xxxxx, tel.: xxxxxxxx, neboť se do bytů dávali měřiče na topení. Od této doby se střecha nekontrolovala až do dne xxxxxx. Tudíž k odcizení muselo dojít v době od xxxxx do xxxxx. Na nikoho podezření nemám. Na tomto místě ani není kamerový systém. Toto je vše, co mohu k věci uvést.